

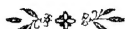

நா. 5 விவரம், 1897-2)

இரட்டைப்புவர்கள்

அருளிச்செய்த

திருத்திலவகக் கலம்பகம்.

பிரமநகா - ம-நா-ந-நீ

செங்கல்வராயமுதலியார் துமாரநம்

காஞ்சிபுரம் மகாவிதவான

ஸ்ரீமத்-கந்தசாமிமுதலியாரவாகள

மாணகருமாதிய

ம-நா-ந-நீ

முருகேசமுதலியாரவாகளால

சென்னை

இந்து தீயலாஜிகல் அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது,

1897,

இதன்விலை அரை 2.

உ

சிவமயம்

இந்நூலாசிரியர்சரித்திரச்சுருக்கம்.

அந்நந்தமிழ்மாதக கிருந்தனித் தானமாகிய தென்னா-ழ-
லே ஆமிலகதுறை எனலும் க்ஷேத்திரத்திலே முற்றய
முதிராச்சியாற் றெயவீகமமைந்த மூதுணாபுலவாகளிர்வா, எங-
கும் புகழ்பெற்ற செவகுந்தமரபின்கண் சிவனடிமழவாச செ-
லவாகளாயிருந்த அரபந்தா சிவசரணா எனலும் இருவாக்கும்
அருமபுந்நலவாகளா யவதரித்து வளநதனா, இவவிருபுலவா
உறவினமுறைமையில் அதை மகனாகவும் அமமான மகனாக
வும் அமைந்தாரகன். ஆயின் இவாகளுள் ஒருவா முடமாகவும்
ஒருவா குருடாகவுமிருந்தமையின் இவாகளுக்குள்ள ஒற்றுமை
யால குருடரா யுள்ளவாமேல முடமாயுள்ளவா ஏறிகொண்டு
ஊரில் உலாவியருவர். அதனாலவாகளுக்கு ஆதிநாளமுதலாக
இரட்டையரெனனு நாமமே வழங்கலாயது. அவவிளம்பருவத்
திலேரேப இவவிருவரின இருமுதுகுரவாகளும் சிவபிரானறிரு
வடிநீழ் லடைந்தமையின், அவாகளுக்குத் தாங்களியற்றவேண-
டிய கட்டனகளைமுடித்து, அதுமுதல சிவதலயாததிரைசெயவா
னெண்ணி, அப்பெருமான் அருளால் அருளவாகடைந்து, பிர-
தமத்திற பூலோககலாயமெனவும் கோயிலெனவும் புகழ்பெ-
ற்றவிலாகும் புண்டரீகபுரமெனலும் சிதம்பரக்ஷேத்திரத்தை
யடைந்து, சபாநாதரைத் துதிப்பதற்காகத் தொடங்கிப் பலபா-
வினகளுமைந்ததாய அமமான புயவகுப்பு மதங்கம் காலம்
சம்பிரதம் கா தவம் குறம் மறம்பாண களி சித்து இரங்கலகை
க்கிளை துது வண்டு தழை ஊசல் என்னும் பதினெட்டுறுப்பு

கருமியைநத கலமபகமென்னும இப்பிரபந்தத்தைப்பாடி யரங்
கேற்றி யருளபெற்றார்கள். அதன்பின் மற்றொருநாள சபாநாத
ரைத் தரிசிக்கவேண்டிக் கோயிலுட்செல்லுகையில், ஒருவன்
மிகவாடம்பரத்தோடு தமக்கெதிரிலவர, அவனைப் புகழ்ந்து
பாடினார்கள் அவன் கலவியறிவிலலாதவனாகையால் இவர்க
ளேச் சமமானியாது இறுமாந்திருப்ப, அதுகண்டமுடவா-

“மூடாமுன்னேடாடனமொழிந்தாலறிவரோ
வாடெடுத்தென்புலியூரமபலவா ”

என்றுரைத்தனா அதுகேட்டுணர்ந்த குருடா-

“ஆடகப்பொற - செந்திருவைப்போலணுகைச்சிங்காரித்
னந்தகனேநாயகஞ்ஞால ” [தென்னபய

என மறந்தையுமுரைக்க, இவையெல்லாத்கேட்டு அவனருகி
லிருந்தவோரறிஞன் அவனுகிப்புவவாகளபெருமைபககூறிப்
பரிசிலதரச்செய்ய, அதுபெற்றவிவாசுள் பின்னரவஞ்ஞின்று நீங்
கித் திருவாமரத்தூர் எனனும சேஷத்திரததையடைந்து அவ
கெழுந்தருளிய அழகியநாதனைத்துதித்துக் கலமபகமபாடியரங்
கேற்றுவதாளுக்கள் அக்காலப் பிரபந்தத்துள்ள ஓர்பாடலிற்
படபையாற்றிற்கு மேற்கரையிலுள்ள கோயிலென்றுக் கூறியிருப்
பதை அச்சபையிலுள்ளோர்க ளு கேட்டு நகைத்து, இப்பமபை
யாறு மேற்கே யோடியிருப்பதை இவவிருவருள் கண்ணிலலா
காணாவிடினும் கண்ணுளாரேனுங் காணவில்லையா? என்று டர்
கசித்தார்கள். அஃதுணர்ந்த புலவாக்களிருவரும் நமதுவாக்கில
விளக்குவித்தருளிய திருவருட்செயலை யுணர்ந்தபிறகே இப்பிர
பந்தத்தை யரங்கேற்றி முடிப்போமென வெழுந்தபொனார்கள்.
அன்றிரவு சிவபிரான திருவருளால் சத்தமேகங்களும் ஆரவாரி
த்து அகிவிருஷடியாய்ப் பொழிந்தமையின், அந்நி முன்

னோடியிருந்த வழியைத்தடுத்ததென நினைசையாயோடி வட
நிசையாயத திரும்புப்படி செயதது. சூரியோதய மாவதற்கு
முன இவ்வாறாயினமையின அன்றுமுதல் இப்புவலாகளரு
41) “மேற்கரைக்கோயில்” என்பதே மெய்யாயவிட்டது.
அதுகண்ட அததலத்தாரும் ஏனையரும் அநிசயமும் அச்சமு
முடையவாகளாகி, இப்புவலாகளேவணங்கி யாங்கனியற்றிய அப
ராதத்தை மன்னித்தருளவீர்களாகவென்று வேண்டினார்கள்.
உடனே திருவுளமிரங்கினவாகளாய இவ்விருவரும் முன்னாளில்
நிறுத்திய பாடலைத்தொடங்கி வாசிப்பது அரங்கேற்றி முடித்துச
சிவபிரான அருளபெற்று அவருநின்ற நேகி, “தெண்ணீர்
வயற்றொண்டை நன்கு சான்றோருடையது” என ஒளவை
பிராட்டியார் அமுதவாக்கார பாடலபெற்றுள்ள அருந்தமிழ்
நாடாகிய தொண்டைநாட்டை யடைவானெண்ணிவருகையில்
இடையிலுள்ள திருவாங்கூர் என்னும் சேந்திரபுத்தையர்க்குட்
டினார்கள். அக்காலிருவாக்கும் பழையவருத்தலால் அததலப
பெருமானைக்கூறித்து முடவா-

“தேங்குபுகழாங்கூர்சசிவனெவல்லாளியப்பர்
நாங்கள்பசித்திருக்கைஞாயமோ-”

என்றோதினா உடனே குருடர்-

‘போககாணுங்கூறுசங்குடோனமுரசுகொட்டோசைய
சோறுகண்டமூளியாரசொல’, [லலாமற

என்றோதினா இப்படி யிருவரும் பாடியவளவில் அப்பெ
ருமான் அருளசுரந்து ஓரந்தணாவடி வாய்வந்து பொதிசோறளித்
தருள, அதனை இவாரு ளுண்டுகளித்தது அப்பெருமானளித்தும் ஓர்
பிரபந்தம்பாடி யருள்பெற்று அவருநின்ற நேகித் தொண்டை
நாடென்னும் உருவமைந்தபெண்ணிற கொளியமைந்தவதனம்

போலவிளங்கும் ஸ்ரீகாஞ்சிமாநகரத்தையடைந்து, ஏகாம்பரநாதரைக் குறித்தோர் கலம்பகம்பாடியரங்கேற்றி, அத்தலம் சிறந்த வறியுங் குற்றத்தனவான கச்சபாலயம் திருவேகம்பம் திருமயானம் திருக்காயாரோகணம் மகாகாளேசம் திருமேற்றளி அனேகபேசம் கடம்பை பனாத்தேசம் மணீசம் வராகேசம் சுரகரேசம் பாசுரமேசம் வீரட்டகாசம் வேதனாபுரம் உருத்திராகா இந்திராலயம் சதுர்முகசங்கரம் திருமாறபேறு திருவோத்தூர் என னும் இத்திருப்பதிகள் இருபதுடையதாயும், காமகோட்டமும் குமரகோட்டமும் விஷ்ணுவாலயங்களும் உடையதாயும் விளங்கலின் அத்தலத்தை நீங்கற்கருமையாய்ச் சிலகாலம் வசித்திருந்தனா அக்காலேயில் சிவபிரான திருவிழாநடக்கையில் பவனிவரும்போது அப்பவனியைச் சிறப்பித்து ஏகாம்பரநாதருலா எனவோரறபுதப்பிரபங்கும் பாடினார்கள். அதையரங்கேற்றுகையில் விநாயகஸ்துதியெடுத்து,

“சாற்றியவாயிரக்கானமண்டபத்தினசாவாக
வேற்றமுடனேயினிதிருத்து-போற்றும்
விறலவிகடசகரவிநாயகனையேத்தூந்
திறலவிகடசகராயுதம்.”

எனக்கூறி, அரசனும் அங்குவந்திருந்த சபையோர் யாவரும் ஆயிரக்கானமண்டபமும் விகடசகரவிநாயகரும் இவ்விதிலையேயென அகற்றிவாகள் “நாமும் அறியோம் அவனும் பொய்சொல்லான.” எனக்கூறி அவ்விரண்டும் வெளிப்படுகையில் அரசு கேற்றவோமென்று மீண்டும் தென்றிசையாய்ச்செலுத்தும் வழியில், மாநகாட்டென ஸூரண்கணுள்ள ஓர்வேளாளத்துடைய பெண்ணை அவளதுமாப்பிள்ளைவீட்டுக்குக் கழைத்துக்கொண்டு செல்லும் பண்ணையாள காட்டாந்துள்ளவிடத்தில் புணர்வதாகக் கணனுள்ளார் கண்டு வியந்து,

“மாவகாட்டுவேளாண்மகளைமணமகனபாற
போங்காட்டி-தபண்ணைபுணாநாடு.”

எனப்பாடினா, அதைக்கேட்ட பண்ணையான் இவர்கள்தி
றந தெரிந்தோனாபால திருமொன ரோடிவந்து வீழ்ந்து வ
ணங்கிப் பெண்ணுககு நடந்துவந்த விளைப்பால நளிர்சுர
முண்டாக அதனால் மேலேறி யழுத்திப்பிடிக்க நேரிட்டதென
ரோதலும் கண்ணிலலரா அவனமீது கருணைபாராட்டி, மற
றையர்சொல்லியதிற் பெருமிதப்பொருள் பயப்பிக் குமாறு “ஆங்
கானும்” என்ற தனிச்சொற்பெயது, பின்னா திருக்குறளையே
பிரமாணமாகவெடுத்தது,

“மககண்மெய்தீண்டலுடற்கிண்ப மற்றவா
சொற்கேட்டலினபஞ்செவிகு.”

எனப் பாடிமுடிந்ததுக காவிதண்டலமெனனும் ஊரைய
டைந்து அங்கு தனிகளையுள்ள ஓமளநாதனெனனும் வேளா
ளனிடஞ் சென்றார்கள். அவனிவாகளைக்காண்டலும் பெரு
மபுலவாகளென, றிறந்திருந்தும் தனதைசுவரிய கருவத்தினால்
சற்றுமதியாளுகிப் பலவாறுவைது வெளியிறறுரத்த, அவனண
டைவீட்டுக்காரனும் அவனினைத்தனும் அவனது கம்பத்தம் பார
பவனுமாகிய ஒருவனு ம் சற்று மதியாதுகிற, இப்புலவாகள் ம
னமவருந்தி வீய்க்கணவந்து இவருளொருவா-

“ஒருகாவித நண்டல ம்வாழோமளநாதன்வீ
டிருகாலு ம்பற்றி நயரிக.”

என்றோதினா. அதுகேட்ட மற்றொருவா,

“அருகாருங்-கம்பத்தான்வீடுங்கலகதெரிகமற்றிவாகள்
சம்பத்தெல்லாமொழியத்தான்.”

எனவோதி அப்பாறசென்றார்கள. உடனே யவ்விருவா லீ
டுந் தறசெயலாயத தீபபற்றிச சகலசெலவத்தோடு மழிந்தன,
அவணின் றபபாறசென்ற புலவாகள் பாண்டியதேசத்தினை
நோக்கித் திருநெல்வேலிக்குச் சென்றார்கள். அங்கே மூங்கிற
காடுநெருங்கி மேலேதழைந்தடாந்து வழியுற குறுகியிருக்கின்ற
விடத்தே தினந்தோறும் பாறகுடங்கொண்டு செலவும் ஓரி
டையன அடியிற சிவலிங்கமிருப்ப தறியாதுசெல்ல, அங்கு
வருமபோதெல்லாம் பாறகுடமிடறிப் பாலபிடேகமாதலை
பற்றி ஒருநாள அலவியடையன கோபங்கொண்டு கோடரீர்
வெட்டத்தூனிய, அதை முடவராகிப் புலவாகண்டு-

“வேய்ன்றமுததாதமைவெட்டி னுளோரிடையன்
ரூய்ன்றமேனிடையங்கவே”

எனப்பாட, அதைக்கேட்ட குருடராகிப் புலவா-

“நேயாகே-ளெத்தீனகாளென்றேயிடறுவானபற்குடத்
யத்தீனையும் வேண்டுமவாகு ” [தை

எனப் பாடிமுடித்துச் சென்றார்கள். இதனை யவ்வின்கணு
ள்ளா ரறிதலும் இவர்கள் வாகுவிசேடத்தால அங்களுக்கு
சுவபுண்ணியத்திற சிவதைசெல்ல, அக்கா லரக்ஷணடிரு
ந்த பாண்டியராசனைக்கொண்டு அச்சிவலிங்கப் பெருநா
னுககோ ஆலயம்புதுக்கி நித்திய நைமித்தியங்களை நடத்தி
வருவதானார்கள் அப்பாவிப்புலவாகள் திருவாலவாபென்னும்
மதுரைமாதகரமடைந்து சோமசுந்தரக்கடவுளைத் தரிசிக்கக்
கருதிப் பொற்றாமரைத்தட்டத்துட் சென்று, முடவா பேறப்படித்
துறையிலிருக்கக் குருடா கீழ்ப்படித்துறையிலிருந்து தங்கள்
வஸ்திரத்தைத் துைவுப்பதாயினா. அக்காலவ்வஸ்திரம் அலசியெ
டுத்துச் சோததுப் பிழியுஞ்சமயத்தில தற்செயலாய அவர்கை
யினின்று நழுவி கீரிலவிழும் தமிழ், அதுகண்ட முடவா-

“அப்பிலேதோயத்திட்டடுத்ததெதுநாமதனைத்
தப்பினுனமையதுதப்பாதோ”

என்றோதிப் பரிகசித்தனா. அதுகேட்ட குருடா வெட்கி,

“அப்படியே-யானாலுங்கதையதினுமோராயிரங்கண
போனமயிர்போச்சப்போ.”

என்றோதி மீண்டனா. அப்போது முடவா சற்றுவருநதி,

“கண்ணாயிரமுடையகந்தையேயானாலுந
தண்ணாகுளிரையுடனாகாதோ.”

எனக்கூறினா அதுகேட்ட குருடா-

“எண்ணீ-ரிககலிங்கமபொன்னென்கலிங்கமாமது
சொக்கலிங்கமுண்டேதுனை” [ரைச

என்றுகூறி யுட்காராதனா உடனே யசொக்கலிங்கப் பெரு
மானுடைய கிருபையால் நீரிடமிழந்த கந்தைவஸ்திரம் தூதன
வஸ்திரமாகி யெழுமபிக் கரையின்கண்ணெதுங்கியிருக்க, அதுக
ண்ட முடவா குருடராலதனைக் கொணர்ந்துவரச்செயதுலாத
தி யுதித்திக்கொண்டு இருவருந் தங்கள் நித்தியநியதிகளைமுடித்
துச் சோமசுந்தரக்கடவுளைத் தரிசித்து மீண்டவர்களாய ஓநா
ள பாண்டியராஜன் சமூகஞ்செல்ல, அவனிவா களைக்காண்டலுந்
தக்கபரிசிலதர வேத்தனிக்க, அதுகண்ட ஓதூமந்திரி அதைத்
தடுக்க, உடனே யிவாகளுள் கண்ணுள்ளவாகண்டு கோயித்து-

“புராதனமானதமிழ்ப்புலவாயிநதப்புனகுரங்கு
மராமரம்விடடிவகுவந்தென்னோ.”

என்று பாட, அதுகேட்ட கண்ணிலலா காரணமறிந்துகொ
ண்டு-

“வகைகேட்டிலையோ

தராதலமவென்றதமிழ்மாறையுந்தன்றம்பியையு
மிராகவெனென்றமிலகருவெனென்றமிருந் துவே.”

எனப் பாடிமுடிக்க, இவையெல்லா முணர்ந்த பாண்டியன
புலவாகன மகிழும்படி பரிசிலகொடுத்தனுப்பினன. அவன
பரிசிலாகக்கொடுத்த பொருளையும் தமதுணவுக் காகவேண்
டுவனவற்றையும் ஒருவஸ்திரத்தில் முடிந்தகொண்டு வழி
நடக்கையில், மலவிசாககத்திற்காக அமழட்டையை ஓர் பிள
ளையாகோயிலில் வைத்துச்சென்று கழித்துச் செளசமுடித்து
மீண்டு அமழட்டையை யெடுக்கப்போயினா. அப்போதமழ
ட்டையவிழ்ந்திருந்ததன்றி அதில் முடிந்தவைதநிருந்த பொ
ருளமாததிர மிலலாமற்போனமையால் அங்கெழுந்தருளியுள்ள
விநாயக கடவுளேநோக்கி ஒருவா,

“தடபியோபெண்டிருடிநாயாருடனபிறந்த
வம்பனோரெய்திருடுமாமாயன ”

என்று கூறினா உடனே மற்றொருவா-

“நம்பியவிம-மூததவனோநம்பானமுடிச்சவிழப்போனெ
கோத்திரத்துக்குள்ளுணம் ” [னசெயலாக

என்றோதி யதனைமுடித்து தலையினகீழவைத்துக்கொண்டு
இருவரு மங்கனே சிலநேரம் சயனித்கிருந்து, பின்னரொழுந்த
செல்ல அமழட்டையை யெடுத்தனா அப்போதது முள்ளிரு
ந்த பாரத்தினும் பதினமடங் கதிகமாயிருத்தலைக்கண்டு விய
ந்து முடியவிழ்ச்சுதுப்பாக்க, அதனுள் முன்னா காணுமற்போ
னபொருள் விசேடமாயிருக்கக்கண்டு மகிழ்த்து சிலநாளாவது
மிருந்து அதன்பினொருநாள் அந்தநாடிலேயே கொடையாளி
யாகிய திருவேங்கடமென்பவனை யடுக்க, அவனிவர்களுக்கிரங்

சி சம்மாநம்பண்ணப்போந தருணத்தில் அவன் தமயனாகிய க
ண்ணுகுனியானென்பவனறமிகக,அதுகண்ட முடவா சினந்து-

“தேனபொழியுமவாபானறிருவேங்கடத்துடனே
யேனபிறந்தானகண்ணுகுனியானகாண்,”

என்றோத, அதுகேட்ட குருடா விடயமின்னதென றறிந்து
கொண்டவராய-

“யானசொலக்கேள்- சீதேவியாபிறந்தசெய்யதிருப்பாறக
மூதேவியேனபிறந்தாணமுன்.” [உள்ள

என்றோதிழுடிதது மீள, இளையா னதுகேட்டு வருந்தி யுட
னசென்று சமாதானவகூறித்தந்த பரிசில்களைப் பெற்றுக்கொ
ண்டு நடுநாடடைநோங்கிச் சொன்னா அங்கே திருவண
னாமலையில சாததேயமத சி,“தாண்டியான சம்பந்தாண்டானெ
ன்பவன தன்றலையுமுண்டிதமாகச் செளளமபண்ணிக்கொள்ளும
சமயத்தில் இவாக எவன்பாறச்செல்ல, அவனிலாகளைக் கண்டு
பெருப்புறா சொன்னறிந்திருந்தும் தனது வித்தியாகாவத்தி
னால மரியாதைசெய்யாமல் ஓர் வெண்பா மன்னென்றெடுத்து
மலர்நகைந்துமுடிக்க வல்லீரோவென்றனன். அதுகேட்டவிவா
கள் நகைத்து ஒருவா-

“மன்னுதிருவண்ணாமலைச்சம்பந்தாண்டாறகுப
பன்னுதலைச்சவரமபண்ணுவதேன.”

என்றுகூறினர் உடனே மறொருவா.

“மின்னி-னிளைத்தவிடைமாநரிவனகுடுமிபற்றி
வளைத்திழுத்துக்குட்டாமலுக்கு”

என்றுகூற, அதுகேட்ட சம்பந்தாண்டான காவமடங்கின
வனுய்த தக்கபரிசில் கொடுத்து வந்திப்ப, அதுபெற்ற புலவா
கள் மீண்டு அண்ணாமலைநாதரைத் தரிசித்துக்கொண்டு சே

ரதேயத்தினைநோக்கிச் சென்றார்கள் அத்தேயத்தி லிவர்
கள் திருச்செங்குன்றாரின்க ணெழுந்தருளிய அாததனீஸ்
வரரைத் தரிசிக்கக் கடைமராககமாயச் செல்லுகையில், அவ
வீதியி லிவர்களை யிழுத்துக்கொண்டு சென்ற கொங்குவேளா
ளாகளுடைய பெணடிகளோக்கண்டு ஒருவர்-

“செங்குன்றாவேளாண்சிறுமியரெல்லாங்கொழுத்தே
னககாழ்க்கணவந்தலைகின்றா”

எனறுகூற, மஹெருவார்-

“தவகொழுகா-போதாமளவுநசெய்புனசெய்கருழைத்து
மேதாலிடிபடயாறமே,” [தங்கு

எனறுகூறினா இப்பாலிவர்கள் சிவதரிசனரு செயது
கொண்டு ஆரோரநாட்டிலிருக்க மனமின்றிச் சோழநாடு
செல்லக்கருங்க,)ருட்புகையில் மலையு மலேசசாரலுமாகிய கடு
வழியிறசென்று வருந்துகால், ஒருவர்-

“குன்றுக்குழிபுகுதுகிவழிநடப்ப
தென்றவிடியுமமக்கெங்கோவே,”

என்றனா அதுகேட்ட மஹெருவரு மனஞ்சலித்து,

“ஒன்றுங்-கொடாதனைக்கோவென்றுகாவென்றுகூறி
விடாதோநமக்கிவவிடி.”

எனறுகூறினடக்க இருவரும் சோழநாடு குறுகி வழியில் தம
மைப்போன மருளபெற்று ஆசுக்கவிப பெருமாளாகிய காளமே
கப்புலவரைக்கண்டு தமமுடனழைத்துக்கொண்டு கமலாலயமெ
ன்னும் திருவாரூரையடைந்து, தேவாசரியனைவணங்கிப் புறநி
டங்கொண்ட வனமீகநாதரையும் வீதிவிடங்கப் பெருமானையும்
சாவலோக நாயகியாராகிய பிராட்டியாரையுந் தரிசித்து மே
லிருக்கும் புலவர்-

“நாணென்றானஞ்சிருகருநறசாபங்கறசாபம்
பாணநதான.”

என்பபாடி அவ்வடியையமுடிக்க நாவெழாதிருக்கின்றா அம்
கால அருகிலிருந்த காளமேகப்புலவா-

“மணடின்றபாணமே”

எனக்கூறினா அதுகேட்டுக நீழிருந்த புலவா-

“தாழுவே-சீராநாமைவுஞ்சிவனேநீயெப்படியோ
நேரார்புரமொரித்தனோ”

என்ப பாடிமுடிக்க இருவருந் திருவருள்பெற்று அங்
ஙனே யிருக்கையில், தூங்கு பாடவெடுத்த பாடலுக்கிசைய
ய ஓர் வ க்கியமெடுத்ததுக்கொடுத்த காளமேகப்புலவா திறத்தை
மெச்சி,

“விண்டினறகீர்த்திவினகாளமேகமே
மணடின்றபாணமென்றவாயினிக்கக-கண்டொன்று
டாகொடுத்தனசீனியிம்மபாக்கியமபெற்றேமீலையே
யாகெடுவோ முக்கிவகெனனும்”

என்று கூறினார்கள். அதுகேட்ட காளமேகப்புலவா மகிழ்ந்
து நமமை யிவாகளதுதிகக நாம வறிதேயிருத்தல மரபலவெ
ன்றுகருதி,

“பூண்டாணமுறையிறபுவியுணுநதாதன்மகனு
மாண்டானமகனுமபோனானவுமக—கீண்டெதுதான
வாயககாதயிற்குலத்தீரவானமுதுமுங்கணமொழிக
கேயககாதேவெனமொழிககிவகென.”

என்கூறித்ததித்து அவர்களிடத்தினின்றும் விடைபெற்று
அரிதில நீங்கினா. பின்னரிப் புலவார்களிருவரும் பலநாளங்கிரு

உது காளமேகப்புலவரை மீண்டுங் காணவேண்டுமென்றும்
விருப்பால் அவருடைய வாசஸ்தானமான திருவானைகாவலு
கருவர, அப்போது நெய்வகதியால் அப்புலவா தேகவியோக
மெய்தி அவரது திருமேனி மயானத்தில் வேக்ககண்டு இவ்
விருப்புலவாகளுமாகத் துக்கித்து,

“ஆசகவியாலகிலவுலகெனும்
வீசுபுகழ்க்காளமேகமே - பூசுரா
விண்கொண்டசெநந்நலாயவேருதேயையையோ
மண்டினறபாணமென்றவாய.”

எனப்பாடிச் சோழநாட்டிலுள்ள மறந்ததலகனையுந் தரி
சித்துக்கொண்டு மீளவுமுனவிட்டுவந்த தொண்டைநாட்டை
நோக்கி நடந்துவருந் காலையில், காஞ்சிமாநகரத்தில் அரசாண
மிருந்த சோழவம்சத்தினன் ஓர்நாள் யாதுகருதியோ யாகந்
செய்தற்கெண்ணிப் பூமியைத் திருத்துகையில் மண்ணமேடா
யிருந்து கரைந்து ஆயிரக்கானமண்டபமும் விகடசுக்ரவிநா
யகராலயமும் விளங்கக்கண்டு ஆனந்தக்கடலிலாழந்து பரவச
னாய் இவ்விருப்புலவாகளையும் ஒற்றரைக்கொண்டு வரவழைத்து
அவாகட்டுவந்தனைவழிபாடிபுரிந்து, “ஓ! தெய்வீகப்புலவாகளே!
தாங்க ஞாலாவிற குறித்தபடியே தீகழ்ச்சை அதியற்புதமே!
தங்களுலாவுந் தெய்வீகவுலாவே தங்களுவாகும தெய்வீக
வாக்கே. எனப்புகழ்ந்து அரங்கேற்றதுதல செய்வித்துப் புல
வர்களுக்குக் கனகமழைசொரிந்து சந்தோஷப்படுத்தினை.
அன்றுமுதல அவ்வுலாவிற்குத் தெய்வீகவுலாவென்று பெயரா
யிற்று. இவ்வாறிப்புலவாகள் சோழநாடு பாண்டிநாடு சேரநாடு
நடுநாடு தொண்டநாடு முதலிய எல்லாநாட்டினுமுள்ள சிவால
யமாதிய தேவாலயங்களைத் தரிசித்துக்கொண்டு, முடிவில்
கையைங்கிரிக் கிருப்பிடமாகிய வடநாட்டைந்து, அதுகாறுந்

தாங்கள் ஆங்காங்கு தரிசித்த சிவமூர்த்தி விண்டுமூர்த்தி முதலியவைகளில் சுவயம்புமாததிகளைக் குறித்து “சுவயம்புலா” எனனுமோ பிரபந்தம்பாடி, மீண்டுமே மூர்த்திகளைக் குறித்து “அம்மாணை” எனனுமோ பிரபந்தமும் பாடத்தொடங்கி, அவ்வமமாயென்னும் பிரபந்தத்தில் ஒருவரொரு தலத்தேவதை யின திருவிளையாடல அடியிற்காட்டுமாதிரியாய் இன்னதென ரோடியால குறிப்பிக்க, மற்றொருவர்திற பிரசினவ கற்பித்து வேரோடியால வினவ, அதற்குக் கலைமகளார வினோதராதத மாகத் தனியடியால விடைதர, இப்படி யனேகமபாடல்களை “மூவரமமாணை” எனவழங்குமாறு திருவாயமலாநதனா. அவை வருமாறு-

“சித்தம்பூர்வாழுஞ்சிவ ாளித்தபிள்ளையா
மெத்தப்பெருவயிரூவீங்கினாகாணம்மாணை
மெத்தப்பெருவயிரூவீங்கினரேயாமாயி
னித்தரையினமீ தவருக்கேச்சுணரோவம்மாணை
இரவுபகலகுட்டுணிககுககேச்சுணடோவம்மாணை.”

எனவும்,

“ஆதாரமாங்குடகதையாதிரும்பேச்சுரனார்
கோதாடுமனமதனைக்கொன்றெரித்தாரம்மாணை
கோதாடுமனமதனைக்கொன்றெரித்தாராமாயின
மாதாபிதாக்களபழிவாககாரோவம்மாணை
வாங்குதற்குமுன்வாயினமணவிழுந்ததம்மாணை.”

எனவும்.

“இப்பூமிதன்னிலியலபாந்திருத்தணியில்
முப்பூவிலையுமுருகருக்கேவம்மாணை
முப்பூவினையுமுருகருக்கேயாமாயி

ன பபவருக்ககையரிதலலேவமமாளை
அவாகுமுமகமாறாளுபபரிதோவமமாளை
எனவும்,

“அடுத்ததிருக்காவிரிசூழணியரககரெப்போது
மெடுத்ததிருக்கோயிலேவிட்டெழுந்திராரமமாளை
எடுத்ததிருக்கோயிலேவிட்டெழுந்திராராமாயின
பகிகையிலேவிட்டநீண்டிப்பட்டனரோவம்மாளை
பட்டனரெனறனரோபருந்தெடுத்ததமமாளை.”
எனவும்,

“தெண்டிரைசூழிலைச்சிவகாமித்தாயாகருக
கண்டமெலாஞானககருமபதுகாணமமாளை
கண்டமெலாஞானககருமபதுவேயாமாயி
ன்னடாபிராணலைதனிலாடானேவமமாளை
ஆடிப்புலியூரமாந்தன்னகாணமமாளை”

எனவும் வருமாறறலறிக, இப்படி யளவற்ற பாகளப।
அளவற்ற வறபுதககளை விளைத்திருந்து சிவானந்தப் பெரு
வாழ்வடைந்தனா. அன்றியு மிப்புலவாகள வீரசம்பு என்னு
மோ பிரபுகொடுத்த பரிசிலைத் தமதிடதுகையாலவாகக
அதற்கவா-

“பதிவீரசம்புவென்றுபாராமற்கலவிக
கிதமுடையிரட்டையரேய்கை—யுதவிலவலக
கைத்தலத்திறகொண்டுகளிகாமலுமயிடது
கைத்தலத்திறகொள்ளுவதேனகாண”

எனது மிப்பாவினாள் வினாவினரென்றும், அதற்கிவாகள்-

“கூவராயனறியாககொளவோமவலக்கைமுடி
யாவாதரினாமிடக்கைகொளவோம்—பூவுலகில
மின்பணியின்னாமதனேவீரசம்புவேயினிநா
மின்பமுநேரோமினி”

என்னுமிப்பாவினால விடைதந்தனொன்றும், அதற்கவா
மீண்டும-

என்னுடையபேருமபுகழமிருஞ்சீரு
மென்னுடையவீகையுங்கணடெப்படிநம்—முன்னவனை
யாவலுடனமேலாயதெந்தீரிடையரென
கூவராயனறனகுணம்.

என்னுமிப் பாவினால வினாவினரென்றும், அதற்கவர்கள்
மீண்டும-

மாதாபிதாவவனேமன்னுகுருதெய்வமவன
முதாவவனைதருங்கீர்ததிக—காசாரன
தயாகசமுத்திரனறணகூவராயனற
னீகைதனைச்சொல்லவெளிதோ

என்னுமிப் பாவினால விடைதந்தனொன்றும் ஓர்கதையு
கவிகளும் வழங்குகின்றன, இப்புவனாகளபாடிய கலம்பகங்கள்
மிகச்சிறந்ததென்பதை,

“வெண்பாவிற்றபுகழேந்திபரணிக்குச்செயங்கொண்டா
னவிருத்தமென்னு, மொண்பாவுக்குயாக பணகோவையு
லாவளமடலுககொட்டக்கூத்தன, கண்பாவுகலம்பகத்தி
றகிரட்டையாகள்வசைபாடககாளமேகம், பண்பாகப்பகா
சந்தம்படிக்காசலாதொருவாபகரொண்தே”

எனப்பிறகாலத்தாகூறிய செய்யுளானும், இவர்கள் வே
ளான்மரபின ரல்லரென்பதையும் செவ்வுந்தமரபினரேயெ
ன்பதையும் இரட்டையாகளாகப் பிறந்தவரல்லரென்பதையும்,

“அத்தைமகன்குருடம்மான்மகன்முடமாகிக்கீழ்மே
லொத்துறைந்தேகூறுபாடோடணிகொளுலப்பில்கவி

முத்தரிலோத்யேகம்பருலாமுனமொழிந்தெவருஞ்
சித்தமுவப்பத்திரிவோசெங்குந்தசிலாககியரே”

என்னும் செங்குந்த சிலாககியாமலைத் திருவிருத்தத்தாலு
மறியலாம். இவையனைத்து மிகுநனமாகச் சிலா-

“அந்நாளிறபரமனிருக்கருணையாலே
யருத்தியொடுக்தொட்டுவிட்டருறைவினாலே
யெகநாளுமழியாச்சீபெற்றிறுமபூ
தெத்தனையோகாட்டியினிதிருந்தாமேலோ
நிந்நாளிறகலவிசிலநற்றலோடு
மெல்லாமுமவல்லாபோலிமைத்துப்பாடி
முன்னாளினமேலோரேயாமெனறோதி
முடாவியக்ககாதைமுடிப்பாதாமே.”

என்னும் தனியனுக்கிணங்கத் தமதுமனம் சென்றபடிக்கெ
ல்லாம வரைவா. அவரைக்கண்டு கேட்டால்கலைகளாரா பார
மெனபா. அநதோ! இவர்களைக் கடவுள்செய்வகை அறியேம.

சாமிகேசுரத்தாய, டாக்டர்

உ.

சிவமயம்.

தில்லக் கல்பகம்.

காபடி.

நேரிசைவேண்பா

அலலைப்பொருவு மணியிடறமெம மையனுறை
தில்லக்கலமபகததைச் செப்பவே—யொலலையிலே
கற்பகமுன சத்திவிடுவ கந்தனுக்கு முன்பிறந்த
கற்பகமாலயானையுள் காபடி, ௧, ௨, ௩

நேரிசை யோத்தாழ்சைக் கலிப்பா.

சோகொண்ட மன்றமென்றந் திருச்சிறதம் பலமென
மோகொண்ட பொழிறறிலலை யெழிறபொன்னமபலமென
வராகொண்ட முலையுமையான வாழ்பேரம் பலமென
போகொண்ட கனகசபைப் பெருமபறநுப் புலியூரோய

இது தாவு.

பூலோகமுதலாய புவனங்களிப்பதுவுஞ்
சாலோகந் தருவதுநின் சரணா விந்தமனநே.
பூமிது வலஞ்செயது புகழநதோது மடியவாகருச்
சாமீப மளிப்பதுநின் ஞட்கமல மலரனநே.
நீருருஞ்சடைமௌலி நிலவெறிப்பமறையொலிப்பச
சாரூபந் தருவதுநின் ஞமரைப்பூஞ் சரணனநே.

திலலைக்கலம்பகம்.

இவை முற்றுந்தாழ்சை.

(அதனால்) இதுதனிச்சொல்

லம்புநீர்மூழ்கிப் மருட்சமுத துநவின்றும்

பாலம்புனைநறுமலா புனைந்துரு

லம்படிபர்வுதுரு சென்னமறறொருடம்

இது சுரிதகம்

வேண்பா.

பொருளவடிவாயநின்ற புனிதாகயவர்க

கிருளவடிவாயநின்ற விறைவா—வருளவடி

மானவாநின்ற ளுவாவென்றநிநதுதிலை⁵

வாணவா நின்றாளவா

கட்டளைக்கலித்துறை

வாசவனந்தி மதித்திரவானவா, மாமலரோன்.

கேசவனந்திக் கணபதிவேலவன கெகைகயுமை

நேசவனந்தி யனந்தனபரவிடு நீலமிடற்

; நீசுவனந்திகழ தெனபுலியூரவென நேத்துமியேன். (ந)

விருத்தம்.

மின்னொன்றுவான் மதியொன்றுவேணி விடையொன்றி
நந்தகொடியாரா, மன்னொன்றுசோதி நடமொன்றுதிலை ம
ணிமன்றின் முன்றிலிடையே, பொன்னொன்றுமேணி யாவொ
ன்றுநீடு புலியொன்று நின்றவதன, வென்னொன்றுபேதை
தொழுவான்றுணிந்து மெழுவாண்மட்டையைவளே. (ச)

விருத்தம்

இவளைக்கண்டனைவோரு மிரங்குகின்றா பொழுதுபுகுமி
—த்திற்பாய்ந்த, தவளைக்கண்டனைமறைத்துந் தாமரையினிதழ்

குவியுந் தடஞ்சூழதில்லை, குவளைக்கண்டனைக்கண்டு மாயவ
முண முனகையினிற் குழவிவைத்த, வவளைக்கண்டனைக்கண்ட
வனறுமுதல்குடியிருப்ப தருமைதானே. (இ)

விருத்தம்

அருமையாகிய பசுபதியம்பலத் தாடிசெனபுலியூரி
ஹரிமையாகிய காணையக்கண்டபி னுயிராவருமலலாமல
கருமையாகிய கனறிழ்ந்திருப்பவள் காலனாபகட்டினபின
னெருமைபோனபி ன்வெனயிமீளுமோ வேழைமைமடவீ

கட்டளைக்கலித்துறை

மடலூர்வதுமறுத் தியானசெய்தநனறி மறநொழிந்த
ரடலூர்பகைபெனி லாற்றுகொலோமுனறி லாராததசங்க
திடலூர்வளவயற நெனபுலியூரென்ற நிலைசகறுசு
கடலூர்மரசுகலக் காகமனரேவஞ்சி காநலாககே.

வேண்பா

காநிலிரணம்போ கண்டோரிரண்டுபே
ரேதிலராயக காண ரிரண்டுபோ—பேதைமுலை
யுண்ணிரண்டுபே ரோககுபுலியூரருக்குப
பெண்ணுண்பே ரிரண்டு போ. (அ)

விருத்தம்.

பேரம்பலவனை ந்நையுமபொழுத்தாரு பிறையஞ்சடைமுடியுரு
சேருமபலபல பவனநதருவது திருவமபலமனரே
தாரம்பலவனை தமாதநதையரொடு சரணம்புகவெளிதா
பீரம்பலவனை நினையனபிலையெனி னிரயமபலபலவே. (க)

தில்லைக்கலம்பகம்.

விருத்தம்.

டலகோடிமலர்ந்நி மலரொன்று புனைந்துலகம் படைத்
தான்வேதன, மலர்கோடியருகிருப்ப வொருமலராலவின புரந்
தான வசரபாணி, யுலகோடி வணங்குதிலலை யமபலவா திரு
வடியி லொருகணசாததி, யலாகோடிபுனைந்திடுமுன சக்கரம
பெற்றானாழி யாந் கததானே. (க0)

சந்தவிருத்தம்.

அரங்கசிறிசபையார மடநதைகருப்பிரியா ரலங்கறபொ
றசடையாளா, விரிஞ்சுறகுத்துயி டகா முருநதற்குத்துரையாம
விடங்கறகுப்பதியாமான, மருங்குறுககயலசேல க்ருமபுகுட
புகவே வரும்பெற்றிச்சினவாஐ, பெருங்கப்பறகடனம் னுடன
றத்திககரைசோ பெருமபற்றப்பிலுரே. (கக)

வேண்பா

புலியூருறையும் புனிதா புகுவெண
பலியூர் தொறுமிரக்கும் பண்பா—பொலிகடிலை
கலலிலிருக்கக் கடனா லெநநெஞ்சக
கலலி லிருக்கக் கடன. (க3)

புயவதப்பு.

கலலினுங்கடிதாக விறுகத்திரண்டன
கைவிலங்குயிராமாள் வெதிரிடடுவென்ற
கல்வியநதனரேவு மழுவைத்திருந்தன
கையிலவெண்டலையோடு திகழப்பொலிந்
விலலெனும்படிமேரு கிரியைப்புரந்தன
மெய்யருந்தவர்கோவை யெழுதிச்சிவந்தன

வெய்யவனகுருடாக விழியைப்பிடுங்கின
 விலலமுங்கமுநீரு நிறையக்கிடந்தன
 வல்லியகதலைசாய வுரியைக்கவாந்தன
 வைகைமண்கரைமீது குவியச்சொரிந்தன
 மல்குமைந்தலைநாக மணியிட்டணிந்தன
 வையகந்தருவோனை முடியைக்களைந்தன
 செலவிநஞ்சிவகாமி தழுவககுழைந்தன
 தெயவவெண்டிருநீறு துதையபுனைந்தன
 தெள்ளுசெந்தமிழ்முவா கவியைச்சுமந்தன
 தில்லையம்பலவாணா கனகபபுங்களே,

(கங்)

கலிநிந்தம்.

புயங்கமாலை புனைபுலியூரினா
 வயங்குமாலை மதியணிவேணியான
 முயங்கமாலை முராரியைவேட்டவ
 னுயங்கமுலை யுதவினனவஞ்சியே

(கசு)

கட்டலோக்கலித்துறை

வஞ்சமனத்தைச் சிதம்பரத்தாகிய வல்லமையைக்
 கஞ்சமனத்தை யுயாததோனவியந்தனன கைபிசைந்தான
 வெஞ்சமனத்தை யறிந்தபின்னீரினி விட்டுவிடா
 கொஞ்சமனத்தை யொருபாகமவைத்த குணக்குறறமே. (கரு)

விருத்தம்

குன்றுளோ னென்னுந்தெய்வக குறுமுனி வணங்குந்தில்லை
 மனுஷோர் நடனகூண்டு வஞ்சரைக கண்டாலஞ்சேன
 மெனறலோ டிகவஞ்சேவல சிறையிலு லிணைத்தபேடை
 யன்றிலோ வென்னுமோசைக் கஞ்சமென னெஞ்சந்தானே.

கடைமடகீதுவிருத்தம்.

அஞ்சபேயுடன கானகமொன்றுமே யர்க்கனைப்பொருவ
கானகமொன்றுமே, கருசனமாறொழு மனறவரங்கமே கை
லைமாலையு மனறவரங்கமே, வஞ்சமான பரசிவகங்கையே மன
னுதீர்த்தம பரசிவகங்கையே, நெருசமேநீ சிதம்பரந்திலையே
நித்தமோது சிதம்பரந்திலையே (க௭)

விருத்தம்

தில்லைமூவாயிரவா ஸ்சைபுரிபாத நேவருடனையிருவா
தேடரியபாதம், வல்லமாகாளியொடு வாதுபுரிபாத மாமுனிவற
காயமனை மார்பிலுதைபாதஞ், சொல்லவேபரவையிடந் தூது
சென்றபாதம் தொலபுலிபதஞ் சலியுந் தொண்டிசெயும்பாதம், ம
ல்லலாமேழபிறவி தீரநடமாடு மாதபுலியூராதிரு வம்பலவா
பாதம். (க௮)

கட்டளைக்கலித்துறை

அம்பலவாணனை வென்றேனபுறவத் தருமபுமுலலை
யம்பலவாணனை யாஞ்ஞலவேறக ணரிவையந்
யம்பலவாணனைப பெண்ணுருவாக வமரந்தவனை
யம்பலவாணனைப பேரற்றாரிலவாடு மவனெருங்கே.

சந்தவிருத்தம்

மருமலிசபையினில் வரதனையுமையொடு மலாதுவிப
நெருமையுமடைகு வரவரவாபதவிகள பெறுவாரே
பொருமகளசசிமகள வனமகன்புலமகள் புகழ்மாதா
திருமகணிலமகள் ரதிமகணிதிமுகள் செயமாதே. (௨௦)

வேண்பா

மாதரெச்சிற் றம்பலத்தை வெளவாதே கன்னெஞ்சே
நீதிருச்சிற் றம்பலத்தை நினறுதொழு—போதருசசித்

தாடிப்பா டித்திரியா தாதுலாபோ லேதிலாபோல
வாடிப்பா டித்திரியா மல

(௧)

அகவல்

மல்லமபுணைசூழ் திலையமபதியினில்
புழுவாயப்பிறப்பினு மூழமானகாததவென
மெழுதாக்கினவி யிருடிபகாந்து
மெழுதுமறைபகாந்த கழுமலமுனிவன
சங்கரனபுலியூச சதாவிவம்னைத்து
செங்கரமழுமான சுமாதனதெரிந்து
பண்ணுறுசெந்தமிழுட படுகமபாடி.
மண்ணுறுமாந்தாக்கு உருக்துரைத்தனவுஞ்
செவிப்புலங்கதுவத தெளிந்தொழிந்தன்னயான -அதன
லிருடிகளாகிய வீங்கிவிரிஞவா
திருவடிநானகுஞ் சிரத்தினமேலனவே,

(௨௨)

மதங்கியார்-விருத்தம்.

சிரத்திலேகரங்குவித்து முடபத்துமுககோடி தேவரெலலா
ம, வீரத்திலேதெண்டனிடு மமபலவாதெனபுலியூ மதங்கியா
த, முரத்திலேகோடிரணடுகதுப்பிலே கோடிரணடென்னுயி
ரைவாடடுங், கரத்திலேவாளிரண்டு முகத்திலே யோரிரணடு
கணைகடானே,

(௨௩)

வஞ்சிவிருத்தம்.

தானவரையான்கனக சடையாமா
தானவரையோர்முழவு தனையோராப்
தானவரையார்கினவி தவறாரீ
தானவரையாணைகொள நவறாமே,

(௨௪)

விநீர்தம்.

தவபுரத்தையிழைகொடு நரகில்வீழுவர் சாலசடங்கடரா
வா தருவராவ, ரவபுரத்திலம்பரத்தை யடைவா தில்லை யம்பலத்
திறறிருநடத்தை யறியாதோ கள, பவபுரத்தையகலவரநதபபுர
த்தையாளவா பரம்புரத் தணிவர்கி படைததுவாழ்வா, சிவபு
ரத்திலவீற்றிருப்ப ரெமமையாளச சிதம்பரத்திற றிருநடத்தை
தெரிசித்தோமே. (271)

தவபுரத்தையிழைக்கொடு நரகில்வீழுவர் சாலசடங்கடரா
வா தருவராவ, ரவபுரத்திலம்பரத்தை யடைவா தில்லை யம்பலத்

தெரிசிக்குமுத்திருநித்த ரத்தாசிகரப்பயததாபுலியூரி
விருவாக்குநிரத்தயிடுசிறசபைககுளிறைபொறபத்தைமறவாமற
பரிசுககமுத்தி வசனிககமுத்தி பணிதற்குமுத்தி மலராலே
நருசுககமுத்தி பிரதககிணத்தில வருதற்குமுத்தி தருவாரே.

வேண்பா

தருத்தாவுபூருசோலைச சங்கராநிலை
நிருததா வருகாதென நெஞ்சம்-
மேவம்பழுத்தவிடைவெளிநிலலாவய
பாவம்பழுத்த பழம்

(28)

கட்டளைக்கலிததுறை

பழுதுதுச்செத்தாலும் பிறநதுசெத்தாலுமிப பாழூடலங்
கொழுதுச்செத்தாலுமெலிகதுசெத்தாலுங்கொலைப்படினும்
புழுதுச்செத்தாலும் புதைத்தாலுங்காலிற புரியைக்கட்டி
விரகக் கசுசெத்தாலுஞ்சித்தம்பரத்தேசென்றிறத்தனன்றே (29)

விநீர்தம்.

கனறெனமகிழுகொரு சிதம்பரநடம்புரிய நம்பாபரனார்
குனறெனவுயாநதவா விரும்பியபெருமபதி குடந்தைகடலூர்

தில்லைக்கலம்பகம்.

தென்குடிவலஞ்சுழி புறம்பியமெறுமபி மலைமயம்
ரனபிலபுறவம்பழனம் வஞ்சிகளமிஞ்சுகுடி யம்பல்ககேர.

மடக்குவிருந்த

அம்புலிக்கொரு நடம்புரிந்தவ
ரம்புலிக்கொரு நடம்புரிந்திலா
ராழியுஞ்சுவரு மாணககளித்தவ
ராழியுஞ்சுவரு மாணககளித்திலா
வம்புலாவுமிதழி யைவேட்டவா
வந்துசெய்ய விழியைவேட்டிலா
மாணையுங்கைப்பிடி தேருட்டினா
மாணையுங்கைப்பிடி தோட்டிலா
பம்புவேலைவிட மிடறாகினா
பாவையாசை விடமிடறாகிலா
பரவையோபமுஞ் சோபமுத்தீர்த்தவர்
பரவையோபமுஞ் சோபமுத்தீர்த்திலா
செம்பொனமாளிகை யட்டககூத்தனா
தின்முழைக்கோ யம்பல தேற்றினா
தில்லையம்பதி வாழநடராசனா
திருவுளச்செயனன முயிருந்தே.

(கூ)

விருந்தம் - களி

இரும்பெண்ணைவிரும்பாசா ரொவருளாகட்குடிமாற
தானவேதன, வரும்பெண்ணையகனாபினனெனநா
ன முகுந்தனமாலுமான, சுருமடணனுமதுமம்
தோடுமபூமடலுஞ் சமந்ததோன்றிக, கருமபெண்ணை
வடனிருந்தான் கனகசபைக் கடவுடானே

(கூ)

கழிநெடில் விருத்தம்

கடல்விடநுகாந்த காசினிலிங்கங் காஞ்சிமாநகருறையிலிங்கங்
காவிரிவடபால வருதிருவானைக் காவினிலபு லிங்கமதாம
வடதிசையணனாமலையினிலிங்கமவனனியின வடிவுகாளத்தி
வாயுலிங்கமநாரு சிதம்பரலிங்க மாசிலாகாய லிங்கமதாங்
குடதிசையதனின மருவுகுறறலங் கோத்துழிதநிரசபையாங்
குறறமிலகுணகனின் பழையறா மனறவருல நவரதனமன
றென்பா, ரடலவிடைப்பாக செல்லையமபதியிலம்பலநதாமபிர
சபையா, மாலவாயமதுரை வெள்ளியமபலமா மணிதிலலை
செம்பொனமபலமே (௩௨)

குறாடிவஞ்சித்துறை

அம்பலவாதாளே, நம்பாபத்தாளே
தம்பமெனாளே, வம்பாமதவேளே. (௩௩)

வெண்பா.

வேலை யிடுதருடபாய வெம்பினே னம்பலவா
மாலை பெண்கருடவ மாட்டாயேற—சோலையின்ற
போதந துடமியே புன்கணீர் போலெனது
போந ததுமியே போம

கட்டளைக்கலித்துறை.

போதத்தைவிட்டவாக காளாகிவேளவி புரித்தககல
வேதத்தைவிட்டவா வேந்தாயிருப்பா விலவேளிருது
மாதத்தைவிட்டவ ரம்பலவாணா மலாககமலப
பாத்ததைவிட்டவ ருளுத்திரிவா பலிகழுழன்றே. (௩௪)

தில்லைக்கலம்பகம்.

வேள்வைவிருந்தம்.

பலியூருங்கன்மனத்தா பழிநாணுரெனசெய்கேனபரவாய்வாழி
புலியூராகழிக்கானறபுலம்பரொடுமறந்தனையோபுணர்வாழி [புரி
கலியூர்தியுடன்செனறாகடுநதினடோவழிசிறையேலகடலேவா
வலியூருமலாககனைக கென்னுய்ரிலகதழபுரிநதிடேலவாரீவாழி

இடைச்சியார் விருந்தம்.

வானிச்சியாரவணங்கு மமபலவாடுகெனபுலியூர மணவந்தகக்க
கோனிச்சியாரதயிபாலவிலகடறிவிற்றுவருங்குரலைக்கேட்டா
நேனிச்சியாகருமபுதனை யிச்சியாரிவரைத தெரித்தோக
ளேனிச்சியாரமதவேளிர் தியைக்கண்டாலுமவரிச்சியாரே, (ந. ௭)

கலிவிருந்தம்

இச்சையடியாரபரவு மேமசபைவாணர்
பொறசடிலாநீலமணி கண்டாபுலியூர
பசசையொருபாதிபுடல பாலவடிவமாநார்
செச்சைமலரேயினைய சேவடிகளாரே.

கார்காலம் விருந்தம்.

சேவணியுமணியோசைக கிடையநின்றுவழி தூங்கத துல
லைமன்றிற், கோவணியுங் கொனறையெனபபசலையெழுவனபா
மனங்குறியாக்காலம், பூவணிகவேளாளபுலியரசாகொடுங்கோ
ன்மை பொறுத்தாற்போல, வாவணியுமபுரட்டாசி மாதமுநான
றனி யிருந்திககாறறிலேனே. (ந. ௧)

யிருந்தம்.

ஆறறிவிடும்பொருள் குளத்திலைழப்பித்த திருக்கதையுமாரு
ராகஞ்சு, ஓற்றவயற்புகலூரிற் செங்கலைபொன்னுக்கியதானதி
ருகதச்சொன்னார், நேற்றிரவினெனப்புகழ்கதாரினறறிகதேன்

பொருடேட நினைந்ததெல்லாம், போற்றுகிருவம்பலவர் பொறு
பபரெனைபுகழ்ந்ததெல்லாம் பொய்மொழிதானே. (சு0)

விருந்தம்.

பொய்ப்பசிக்கொண டிரந்ததுலும் புலியூராசெஞ்சடைமேற
பொலிந்தவாழும், மெய்ப்பசியிலிழப்பந் நெடுமச்சுவடுவது
போல வாடைவீச, மெய்ப்பசியுமருதுயிலந்தவிரந்துபெருந்த
வம்புரியும் விரதாபோல, வைப்பசியுங்காத்திகையும் பிரிந்திருந்
துமொருவகைகா னுற்றினேனே (சுக)

விருந்தம்.

ஆற்றநீர்மலையிலவிழு மருவிநீர்ப்புரு சுனைநீரசமுங்குவ
லாற்றநீர்குளாததுநீ ருத்தினீர்மேகத்தி லுள்ளனனீர்
வேற்றுநீர்விரிசடையோனகங்கைநீரிதனைக்குமேலாககண்டா
காற்றுநீருரிவையரம் பலத்தாடுமையாகிவ கங்கைநீரே. (சஉ)

விருந்தம்.

நீர்கழிக்குஞ்சடைமுடியா ரம்பலவாதெனபுலியூர் நியமவீதி,
தோகழிகுருதிருநாளுமறந்தார்தாரு சென்றிருக்குருதிசையுங்கா
ணேன, கூாகழிகுரு வாளினுகுருமிலக்காண புண்ணாற்றிக்கொ
ளவார்போல, மாகழிகுருதைக்கு மிருதாற்றினேனமுன்பனி
யைமாற்றினேனே. (சஉ)

மஃபா.

மாற்ற யிதழியநதார் வாகுகிவந்து வஞ்சிதய
ராற்ற யினவளர்த்த வாயிழையைத்—தேற்றயே
லஞ்சுகமே யஞ்சினு னம்பலவ ரைப்பிரிந்தா
லஞ்சுகமேயஞ்சினுளாம்.

திலலைக்கலம்பகம்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

அஞ்சுத்தனையு மயிலோனையும்பெற்ற வம்பலரி
வஞ்சுத்தனையு மனதநிலெண்ணாதவா ழூலபிரம
னெஞ்சுத்தனையு மறைநதுவினமுனுக கிணையென்னவே
3 கஞ்சுத்தனையுந திருமாலையுஞ்சொலவாகா³சினிககே. (௧௫)

விருத்தம்

காசிகுஞ்சேதுவிற்குந் தலைவாதிருவம்பலவா கமலபாதம
பூசிகுமடியவரைத்தெரிசிகுமெனைமதனனபோராவல்லா
ஆசிகுநிகரானவைவ கணைக்குநதென்றலுகமுழுவாடைககு
மாசிக்குமபங்குனிககு முனபுவருமபின்பனிகுவுருந்திலேனே.

வேற்றெல்வேண்டுறை.

வருகடலில விடமுண்டாரா மன்னியதெனபுலியூரிந், குருகடரு
நெடுகெகொல்லிக் குன்றநா டிடையீ, முருகடருமலாக காதன
வெறபிலே மலருகினறமுறைமையினறி, பொருகடவினமலாவ
தொரு புதுமையெனவிணைவிழிகள் பொத்தினீரே. (௧௬)

விருத்தம்.

பொத்திரைககுங்கரும்பாம்புவைத்திருககுஞ்சடைமுடியர் பு
லியூராட்டி, னித்திரைககுமிடமினறி விழித்திருக்கத தந்தவ
ரென னிலைமையோரா, ரித்திரைககுமபடநாகமருந்திரைக்குமி
ளவேனிற கிடமாய்வநத, சித்திரைககுமவைகாசி வசநதனுககு
மயானினியென செயகுவேனே. (௧௭)

விருத்தம்.

செய்யமேனி யாரையாமாலயன நேடுமம்பலத்தாடு மீச
னார், தய்யமாலவரைபுனமிருநதபைநதோகையாபிரிந்தேகி

னாகொலோ, கொய்யுமவாரதினைகங்ளியினங்களைகோகிலைக
ளேகேகயங்களே, மையலீயானையினபிடியினங்களைமானினங்
களைதேனினங்களே. (சுக)

விருத்தம்

தேனிகருமமடியவாகள வந்திகருமமபலவா தில்லைநாட்டி
னானிகருமதனகணைகரு நரலைகருமயலவா கணைகருமபுசேன
கூனிகருவகுமுதமல ரலர்மதிகருமுறாவேனிறகோடைநீவகா
வானிகருமுடனா வாடிக்குமுயிரநரிபப தருமைதானே (ரு௦)

விருத்தம்

அருமபுதானசிலவவயவ மலர்வடிவாகுங்
கருமபுதேனமொழி கமுகமுஞ்சங்கமுங் சுழத்தாம
விரும்புதெனபுலியூரா மாலவரையின மினனாகரு
நிரம்புதோபடந் திரைகடல்குடிந் நிதமபம (ரு௧)

விருத்தம்.

நிதமபதமயிலேகொள் ளிடங்கடநதோமினிச்சற்று நேரஞ்
சென்றாற, பதம்பரவு மாயிரககான்மண்டபமுநதிரமதிலும் பசு
மபொற்றேருஞ், சத்தம்பெறுகானமண்டபமுஞ் சிவகங்கையுட
னகனக் சபையுநதில்லை, சிதம்பரமுங்கோபுரமுநதில்லைமூவா
யிரவா தெருவுநதானே. (ரு௨)

கட்டளைக்கலித்துறை.

தெருவாரவாரங்கள் வண்டினமேசெவி கேட்டவுட
னுருகாதுவீழ்ந்திடும் வண்டினமேபுலி யூரரன்பு
தருவாரொனமிக வண்டினமேயவா சந்தமு
மருவாவிடி லொரு நானுகமானது வண்டினமே. (ரு௩)

ஐயந்தேளிகல்-மருட்பா

விண்டறையாமரை வைகுலாடகண்டே

புவிமுநொதுகசிபி பிரமாவளாள்

புலியூரணங்கவள மெய் னபா அங்குமொ

விருந்தம்

பொன்னுருநாடகநாள் ரீரககண்டோகங் கவளமபுல
புனலைகண்டோ, வெநகாளுநாடிதருரு நானககண்டோவம
புவி மானினதறைககண்டோ, வனாநாநிதருமாலின நேருவரி
கதுமருவககைதத வசககாபுல, கனாநாசபாறுபுலியு ரமடல
வாகரத்தினமான குருத்தாண். 5000 (11)

கொந்தியாடி-விருந்தம்

தாவிகது மதிசசுடையா நட்டாடுருசிநமாநத்துத தலக
தேதிலலைக, கொவிசாநருவகுகள சேவிதருபபடிவகத கொற
றியாரே, மேவிதமதியிருதக கருமபுயலையேனமதைததீர மே
கந்தாலே, மாவிகதுவிதைதிருமப மதைததாலினனமுருசில
நாளவாழலாமே. (12)

விருந்தம்.

லாமுமபுலியுருனாக மம வையமுழுதுமபரததலா
லாமுமபுனலசூழ்சீரககம தாலைககள தமுனதாமால
வீழும்பொழுதுககண்டறவகி விழ்கரு மபொழுதுமாலயககள
சூழும்பொழுதுமறவேனயான நருசுமபொழுதுகதுதிபபேனே.

சந்தவிருந்தம்.

துதிககைவீசிய மறமதவாரண முரித்தபோவையா முனிவாக
டேவர்க, தெதிககவேவரு கனகபாபதி யெனுமீசா

தில்லைக்கலம்பகம்.

திசசடாடவி மழவிடையாமுகி லெருககுமாலிகை யிதழியை
யேபனை, வரைபபுயாசலா வளாபுலியூஉரு மயிலபோலவா
 சித்தமாமதிதழல்லவோபினையெனக்குரீரொரு திரையலவோ
 வினி, யுமக்குநானொரு பயலலவோதய விலையோதான்
 காதித்தமாமத னடுகணையேவிட முழுபபிராணனுமறையுயி
 ராயுள, குறைபபிராணனு மழியுதையோதலை விதிதானே. (1)

அநவல்

விதிவழிதவறிய ம்தியிலாவெனை
 'மெய்ததவம்புரியாப் பித்தனிவெனென்று
 மனபதையுலகத் தனபாகணகைத்தன
 ராழியமபுவியி லனைவருமபழித்த
 வேழையென நிகழா தெனையுநதாங்குறூற்
 குதமுமுல்லையும சோகமுநகுவளையு
 பீதுயர்கஞ்சமும் வெளிப்படமலர
 வெந்திறல்வாலிபைத் தநதைகொன்றதுபோ
 லொளித்தநின்றெயத வெண்ணிலைமாரனை
 'முழுத்திரைகொழிக்கு முத்தவெண்ணைகையான்
 மருககுசூழ்கிடந்த கருககடன்கைகரு
 மலலமபெரும பணைவயலகும்
 தில்லையம்பலவர் தென்புலியூரே. (இரு)

அம்மாணமடக்கு - கலித்தாழிகை.

தென்புலியூரமபலவர் தில்லைச்சிதம்பரத்தே
 வெம்புலியொன்றெந்நாளு மேவுவகாணம்மாண
 'வெம்புலியொன்றெந்நாளு மேவுமேயாமாகி
 லம்பலத்தைவிட்டே யகலாதோவம்மாண
 பாட்டைவிட்டுவேங்கை யகலாமோவம்மாண. (சுரு)

விருத்தம்.

மானுலாம்விழியுமையாள் கற்பலகைநீக்கி
பங்க, னூனெலாநடுகமடங் கற்பலகையுடையோனை யுருத்து
வென்றோன், காலிலேநடமாடுந் கற்பலகையுடனடிக்குங் கடவு
டிலலைப், பாணிலாமதிசசடையான கற்பலகையெனபர்சங்கட்
பலகைதானே.

பாண். - விருத்தம்.

கற்பலகைதனிலிருந் து கவியுரைத்தபுலவனார் கருணைந
னாற, பொற்பலகைபெற்றீரே யாதுலாவித்தனையும் பொறுத்தே
னகண்டி, ரெற்பலகைபோற்பசியா வெகையாபாற்றாதுசென்
ரீரிகுமவந்திர, பற்பலகைதனிலேற்பீர் வீணனாராயிருந்திர பா
ணனாரே. (௬௨)

லெண்பா.

பாணை றப்பொற் பலகையளித்ததில்லை
வாணனெனையாள வல்லானே—வீணனபோ
லக்கமலமுறறுமடிப் போதுதநதுமுள்ளக
கற்கமலமுறறுங் கடந்து. (௬௩)

கட்டளைக்கலித்துறை.

கடித்தானவிளங்கும் பறவையைவேட்டுவன கண்ணிவைத்துப்
பிடித்தாவெனவொரு காட்சியுண்டானது பேய்முலைப்பால்
குடித்தானமலாகொண் டருச்சித்தபோது குழகனசெய்ய
வடித்தாமரையில் விழித்தாமரைசென் றகப்பட்டதே.

விருத்தம்.

அகப்பட்டேனதிமோகவிலப்பட்டேனன்பழைய வடி
யார்தம்மா, எனப்பட்டேனாயவர்க னுபபட்டை மெழைது நா

ணமிலேன், முகப்பட்டமதயாளை யுரியுடையாய்தஞ்சுமென
முறையிடடாளாய், புகப்பட்டேன மென்புலியூரம்பலவாபொ
றியற்றேன் போற்றினேனே. (கரு)

வகுப்பு.

பொறியாடரவினை யரைககசைத்தனை அருமான் கவி
புகையாடிரிபுர நகைத்தெரித்தனை கவி
புலவோதமிழிரு செவிக்குள்வைத்தனை புகைநினை
புயமேனுமையிரு குயப்பொருப்பினை கவி
பெறவேநெறிதனை பெனககளித்திலை கவி
பிறவாவகையெழு பிறப்பறுத்திலை கவி
பிரமாவெழுதிய வெழுத்தழித்திலை கவி
பெரியோரினையடி தொழப்பணித்திலை கவி
பறனாவழியெனை நடத்திவைத்திலை கவி
யடியாசனபநடு விருத்திவைத்திலை கவி
யருளாரமுதினை யருத்திவைத்திலை கவி
யடியேனமனதினி லுருக்கம்வைத்திலை கவி
சிறைசாலையிலெனை யடைத்துவைத்தனை கவி
செலதாஸாயிலெனை யசப்படுத்தினை கவி
சிவகாமியையொரு புறத்தில்கவைத்தனை கவி
சிவனேசபையினி னடித்தசித்தனே. (கக)

விருத்தம். அருமான் கவி

கழப்பார்தென் புலியுரி னம்பரிடம் பிரியாமெல் லுத்தவடம்
ஷைப்பாலை சிறுமருங்கு லாற்றியிருந்தது பாதிர் லுத்தவடம்
கொழப்பாதி யாயிரண்டு குடஞ்சுமந்து வடஞ்சுமந்து
முடிப்பாதிர் சுமந்துமொரு முருகையுஞ் சுமந்ததுவே. (கக)

... கவி

யுறைய; ஸாருகன் + ஜாதம்.

தில்லைக்கலம்பகம்.

கக

பொருள் மறம்-விருத்தம்.

முருகனைக்குத் தாவேந்தன விடுதலையிவவரை முதல்
விதனை, யருகனைக்குமபல வாசகாட்டபட்ட மறக்குலமென
றறியான்போலும், பொருகனைக்குஞ்சிலைமாரன் புகனைக்கும
றவாகுலப்புவைவாடக, ணிருகனைக்குயிலக்காணெனவகளொ
ரு கனைக்கிவனே வெதிரிதபானே. (சுக)

விருத்தம். அருமபருத்தம்.

நிலைதவெழுதிருப்பத தொலையலனக்குசிவகாமவல்லி
நிலையுததொல்லை, செல்லாரும் பொழிபுடைகுழ சிதம்பரமும்
தொல்லை திருமூலட்டானமொசிவகவகைதொலை, சல்லாபந்
தருமகுடா கமமுதொலை தலபுராணமுத தொலை சபை
யுதொல்லை, சொல்லாருநானமறையுந் தொல்லைதிலலைச் சோ
திருமாமுவதுத தொலைதானே. (சுக)

விருத்தம் - ஊதல. அம்பலபுரம்

தொல்லைமறையுமபலவ ருசலாடச், ஆடயம்.

சுரர்முனிவர் மலரயனமா ரொழுதுபோற்றக்

குல்லைமகிழ்சண்பகமா தவிமந்தாரை

கொன்றைமலாசொரிந்தடியா குணங்கன்பாட வியன்
முல்லைமுகை நகையரும்பப் பசும்பொன்னேறு

முகமதியின் முத்தரும்ப வரம்பைமாதா

திலைவனம் புகழ்வினி தாடிருசல்

சிவகாம சுந்தரியா தாடிருசல்.

(எ0)

வேண்பா.

ஆழிய வெண்பறையோ டந்தரத்தின் மேற்கொழுந்தா
யோடிய செக்காவா னெக்குமே—நீடியகொ

பங்கக்குழையான் படைமழுவான் நென்புலியூர்
சங்கக்குழையான் சடை. (எக)

குறம் - விருந்தம்.

சடைமுடிக்குமம்பலவர் வந்தனைவரென்றகுறி தப்டாதம்
மே, கொடைமுடிகுமபடிசொன்னால் குறத்தியல்லையானுமொ
ருசுததிகண்டாய், கடைதுடிக்கும்விழியிரண்டுமிடந் துடிகுரு
துடிகுமிடக் கா முநதோளும், துடிதுடிகுமிடபுருவநதநந
துடிகுருதுடிகுமிடத தொடையுந்தானே. (எஉ)

விருந்தம்,

தொடையாடச சிறுசதங்கை துதைநதாடசசிவகணங்கடு
ணங்கையாட, வுடைவாளிற பசுகருநதிக குழம்பாடசசிறுத்
தொண்ட ருவகையாட, நடையாடுபசுகருழவித தசைவிரும்பி
னாபுலியூர் நமபாபாரி, னிடையாடுபுலிகுருளாக் கெப்படிபாற
கடலாட்டவெண்ணினோ. (எங)

தாழ்சை.

1) எண்ணினுக்கு எடங்கிடாதவா தில்லையம்பல வாணனு.

ரிவரளித்திடு மதனமோகன பிவண்மனததி லடங்குமோ
விண்ணினுக்கு எடங்கிடாது விரிததெழுந்திடு வெண்ணிலா

விரகினுக்கு எடங்கிடாது விசைத்தெழுந்திடு காமநோய்
ரண்ணினுக்கு எடங்கிடாது வசந்தகால வசந்தனும்

வாசகத்தி லடங்கிடாது மடந்தைபட்ட வருததழுவ்
கண்ணினுக்கு எடங்கிடாதிவள் கண்ணிலேவிழு கண்ணினிர்

1) சினிக்கு எடங்கிடாதிவள் காதல்கொண்ட விலாசமே. (1)

திவலைக்கலமபகம்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

மேலண்டாபோற்றும் புலியூராபாமபின் விடததையஞ்சி
மாலஞ்செழுதது ந திருநீலகண்டா மணியும்பொற்றா
நீலநதருமணி சின்னப்படாம னிறுத்தநிலாப
பாலும்பசுநதழை யுககைவிடாது பரிந்தன்னே.

சித்து - விருத்தம்.

பரிசித்துறையலாகொண்டருச்சித துமம்பலவாபதததை
நன்றாயத, தெரிசிததுநேசமுடனபூசிததுநிரிநின்றசித்தாபபா,
வருசித்தா தமைக்கண்டால வஞ்சி+தூயம்பேசி வழிவிடாம,
லொருசித்தாகுகமுதளித்தா லொனபதினாயிரம்பசுமபொன்னு
தவலாமே. (எசு)

இன்னிசை-வேண்பா.

உதயமே ருப்பொருப்போ டொடபர் சபைவாணர்
துதயவே நீறணிவாய் தூய்திருப்பா
கதையைமீ தேயெழுதிக கட்டிவைத தாலென்
னிதயமே சமபத நோடு

சம்பிரதம் - ஆசிரியவிருத்தம்.

ஏடியும்புலவனும் போலவே யூமைதனை யின்னமும் பேச
விடபே - னிவுளிதனை நரியாக்கி நரியையும் பரிபாககி யிருதிரசா
லம்பண்ணுவேன், வாடியுடலவோவொழுக மதுரையிற்பிட்டுக்
குமண்சுமந்தையா முன்னாள் - வைகையையடைத்த பழிகடலை
யுமடைத்திடுவன மண்ணிலகிலிதவித்தையோ, பாடியும்பாவி
யுந்தேடாமனமாயனும் பத்மாசனக்கடவுளும்-பனறியும்பறவை
யுந் தானாகிமுண்டகப் பாதமுஞ்சடைமகுடமும், தேடியுங்கா

ஐத திருவுருவைமார்கழித்திருமஞ்சனத்தில யாாகருந் - தெரி
சிககவுமபண்ணி யனவரத நடனமுஞ் சேவிககவும் புரிவனே.

விருத்தம்.

புரி தூலபுனைவார திருநீறணிவார் புலியூர
பரிபூரணராய மடவாருய்ரே டலிதேரவர
ஹேரிநீறிடவே நகுவாரபகுவா யெருதேறி
வருதாபுரமா னசையாலபலகால வருவாரோ. (எசு)

மேகவிடுதூது - விருத்தம்.

வருடிகுமழைமுகிலகாளெனதாசைக்கடல்சுவற்றமனறு
ளாடுவ, குரிசிறகுநீமொழிந்தா லால்பெறலாமெமகருங் கொ
ண்டலகாளோ, நிருடிகுமபதஞ்சலிக்குமிடைநடுவே நடனமி
டு மிருபாதங்க, டெரிசிககலாமுமகருஞ் சேவிககலாமபுலியூச
சிவனைததானே (அ0)

வஞ்சிப்பா.

சிவகவகையுந் திருமதின - மணிமனறமு மதிமுகமும
பவளவாயும படாசடையுந் - தவளநீறுந் தமருகமுஞ்
சிவநந்தாலுந் கருமிடறம் - பசநத்தாரும் பணிமதியும்
புண்டரமொடு புலியதனும் - குண்டலமொடு குரைகழலும்
கண்டவன - புனபிறப்பகற்றினே புரிதா
வெனபிறப்பறயா னென றுகாண்பதுவே. (அக)

சந்தவிருத்தம்

வேதபுராண சபாபதியாகிய வேதாளர்
தூதகிமாஸையா தாமனையாகிய தார்தாராரா
மாதாபுராடயில கேசயமாருகில் வாழ்ப்புனை
யோதிமமாயிவை பேரவதுய்வது மோயாவே. (அஉ)

தாழ்சை.

ஒயவிதண்டையிலலைதிலலை யமபலததுளாடுவா
 ரொருவரனபிலாமைகொண்டொருததரோவிதண்டைமுன்
 போயவிதண்டையிட்டிமிளவ ரனனைமராகடோழிமா
 புலவிதண்டையிட்டிநின்பா புளளெலாமவிதண்டைகாண
 வேயவிதண்டையுறவினோகள் வெருவிதண்டைகணணிலா
 வெணணிலாவிதண்டையூர விதண்டைமற்றமின்னனா
 வாயவிதண்டைநீலிபெற்ற நாயவிதண்டையிவையலால
 வாரியேழுமேவிதண்டை மாரவேளவிதண்டையே (அந)

வேண்பா.

தண்ணா பொழிறநிலலைச சங்கரனா சோபிழைத்தாற
 கண்ணா யிருந்து கலந்தாலு - மெண்ணாகொல
 வேர லுமிழத்தழல வேளவியனற கையுடம்பு
 மூர லுமிழத்தசுடா முனறு. (அச)

தழைகட்டின்கிலிந்துறை

மூதநதமாநிலலை யமபலககூத்தா முனிவாவிண்ணோ
 போதநதமாநதா புகழ்புலியூரா பொருப்பிறைவா
 மாதநதமாநதன பாரததிலையொற்றி வாழ்நதனளகா
 ணீதநதமாநதழை யாவியன்றோவெகக ணேரிழைக்கே. (அநி)

விருந்தம்.

நேராடல்புரிபரமா புலியூரசிற்றயபலவா ந்மலநாடழில
 வாராடுகளபமுலை டுடமாடவினையாடு மடவாராகண்கன
 போராடுமெதிராடுமுநவாரும்வரிக்கயலைப்போந்துசாடுக்
 தாராடுமினோனோரைச் சண்டையிடுமணிக்குழையைச்சுருவநத

தில்லைக்கலம்பகம்.

பிச்சியார் - விருத்தம்.

சுருவிச்சீராட்டுமொரு டருசவன்னக்கிளியேந்தித் தவத்
தோர்காணத், தெருவிச்சீராயணிந்த கஞ்சுளியுந்திருநீறுந தெரி
சித்தோணாப், பொருவிச்சீர்பேராசை பூண்பிசசீர் சண்டையிடு
பூசலெலலாம, வருவிச்சீராமடலேற வைப்பிசசீர்சிவன்புலியூர்
அரும்பிசசீரோ. (அஎ)

இன்னிசைச்சிந்தியல்வேண்பர.

சுரணங்கண்ட திருநீலகண்டாபரி
பூரணங்கண்ட புலியூர்தொழுதெழுவா
ராரணங்கண்டாரவா.

விருத்தம்.

அண்டர்காணநெரு சகவனஞாயிலை யத்தனையிலை யககவ
னஞாயிலை, புண்டர்கீகபுரநடந்தேறிலாய பொன்னினவாயிற படி
நடந்தேறிலாய, மிண்டனாகவுந காலங்கழிந்ததேமிகவிரந்துண
டு காலங்கழிந்ததே, தெண்டனாக வரங்கிடகதிலையே செம்
பொனம்பல வாககிடந்திலையே. (அக)

இடையினச்சிந்தவிருத்தம்.

தில்லையா நெலலைதிரு நெலலைதிரு முலலை
நல்லமொடி விலலைவன நெலவிவன நலலூர்
மலலைநகா கொல்லமொடி விலலிபுரம் வலலம்
குல்லைவன நல்லநகா கொல்லமலையாமே. (கஉ)

சுட்டளைக்கலித்துறை

ஆயுந்தனயரும் பெண்டருமாயலைந் தேனடவிப்
பேயுந்தனயரும் பெண்டருமாயிறு பேதமுண்டோ

நாயுந்தலைமுறை யேழான துநட ராஜவின்ன
மோயுமபடிகிலையோ வையனையென னுயிரினுக்கே. (௧௧)

அநவல்.

உயிர்த்தனனாமோ வுறவினரொலிப்பச்
செயிர்த்தனனசெவிலி தேயததசிறுபறை
யஞ்சுககிளவிக கையவியப்பி
வெஞ்சினகூளியை விலக்குனரொருசாரா
நிதிலககுதமபை நீரெழிவநத
கைதநலகதுவாது கனறிழந்தெனவே - யதனல
காரியொடுகழறவுங் களியளியடபவு
நாரியொடுநவிலவு நாவெழுந்திலனே. (௧௨)

கழிநெடில் - வண்ணவிருந்தி

கல்லுங்குழையும் படிநின்றடருங் கருதாரைக
புல்லுமபுரமுன பொடிகண்டவாதென புலியூரில்
விலலுங்கழிலும புயலுங்கொடுவென றிளேஞாரைக
கொல்லுமபடியென னெதிரின்றதுமின கொடிமானே / (௧௩)

கழிநெடில்விருந்தி.

மாழைமாமயிலபோன் மாழைநோவிழியாண மாழைசோவ
னமுலைவெதுமபா-மாலைமாமதியான் மாலையேரிகாவாணமாலை
யேதவிர்த்தருள்புரிவாய், சூழாமாலிகையாலசூழாமாதா
முமாறொன்றையுமுணராள-சூதுவாதறியாள் சூதமேனியினா
சூதுநோமுலையினமீதனைவாய், வேழமாமலையே வேழவீரூரியா
யவேழமாமதனைவென்றவனே - வேலையாமுதே வேலைநோவி
ழியாவேலையேதவிரவாழவருள்வா, யாழிமால்கடலேயாழிமா

ல்பரவு மாழிசேர்விரலுமைகணவா - வம்பலத்தமுதேயம்பலத்
தடஞ்சூழ் மம்பலததமராசேகரனே (௬௪)

வேண்பா.

கரத்தாறறொழுதிடினுங் கணடிறைஞ்சினுலு
சிரததாலவணக்கஞ் செயினு—முனாததிடினுந்
தில்லைக்கப்பானின்று சேவித்தாலுஞ்சனை
மெலலைக்கப்பா நிற்குமே (௬௫)

விருத்தம்.

எலலைக்கோபுரநான்றாகுகொடிமுழங்கநிதிவழங்குமிறைவீரோ
ங்க, மில்லைக்கோவிந்தா தொழு மம்பலவாதிருநாடா செம்பொ
னவேண்டேங், கொலலைக்கோமழவிடையின் கொழுந்தமடம
ணிமாரபிற் குளித்ததபின்பு, மில்லைக்கோவினமடநதைமுலையா
ளோக்கோடிண்டு முழங்குநதானே. (௬௬)

ட்டளைக்கலித்துறை

தானவிலங்கைத் தழைக்கொண்டெய்தேனென்பா கானவரங்
கானவிலங்கை யழித்தவற்போனிறப் ராதலினு
லீனவிலங்கை விரித்தாள்பவா தில்லை யீசாவெறபிசு
வானவிலங்கை வளைத்தெய்குவாரிநத மன்னவனோ.

கலிவிருத்தம்.

மன்னொவென் பிறப்பறுக்க வல்லவருண் டெனிலடியே
னென்னுலெம் பிறப்பறுக்கக் கடவேனகா னெம்பெருமா
னுன்னுலும பிறப்பறுத்தற கரிதெனிலொண புலியூரா
பின்னானமற றனைவோருவகொடிககாளம் பிடிப்போரோ. (௬௭)

விருத்தம்.

பொருவானவா சூழநதசிறறம்பலம் புலிபதஞ்சலி போற்று
சிறறம்பலம், பாருளோராகள் பரவுசிறறம்பலம் பரமனாடகமாடு
சிறறம்பல, மேருலாவுசிற றம்பலஞ்செமடொன லெழுதிமேய
நதசிற றம்பலமெம்பிரான, சீருலாழுறை பாடுசிறறம்பலன் செ
மபொனம்பலந தில்லைசசிறறம்பலம்.

உயிர்வருங்கமோனை - அகவல்

அம்பலகூடத்தன ஆராமாநவன
இடைமருதீசன நாகோயமலையினன
உறையூரெநதை ஊறனமாநகரினன
ஏறுமபிமாமலையினன ஏடகததுறைவோன
ஐயாறமாநத வமராகனடெருமான்
ஒற்றியூரினையோன ஒமாமபுலியூச்
சிறறம்பலவன சோபரவுதுமே.

(௧௦௦)

திருச்சிறறம்பலம்.

தி ல லை க் க ல ம ப க ம்

முறநிறறு.

வி ள ம் ப ர ம்.

இதனால் சகலமானவர்களுக்கும் தெரிவிப்ப தெ
ன்னவென்றால் இதனடியிற் குறித்த புத்தகங்களை இத
னடியிற் கையொப்பமிட்ட எனரிடத்திலும் சென்னை
பெத்துராயககனடோடடை கோவிரதப்பராய்க்கன் வீதி
110-வது நெம்பா வீட்டிலிருக்கும் சி. அ இரத்நசபா
பதிமுதலியா ரிடத்திலும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

தபாற்கூலி பிரத்தியேகம்.

ரூ. அ. ப.

வீரகாராயணர்விஜயம் (திசு)	...	1	0	0
ஷை (தின)	...	0	8	0
ஈட்டியெழுபது உரையுடன் (திசு)	...	0	2	0
ஷை (தின)	...	0	1	3
செங்குந்தர்மரபுவிளக்கம்	...	0	0	6

செங்குந்தர்பிள்ளை த்தமிழ், சினனகட	}	...	0	2	0
டியம, பெரியகடடியம, ஊசலமுத					
வியன					
செங்குந்தர்மலை, செங்குந்தாதசாங்கம..			0	0	9
சேனை ததலைவா மரபுவிளககசுருவளி ...			0	1	0
செங்குந்தர்திருகைகவழக்கம் ..			0	0	9
செங்குந்தர்சங்கபபட்டயம் .			0	1	0
திருவொற்றியூர் செங்குந்தவினாயகாமலை			0	0	3
ஆத்தி சூடிபதவுரை ...			0	0	6
கொணறையேந்தனபதவுரை ...			0	0	9
வெற்றியேந்தனபதவுரை ...			0	1	0
வாக்குண்டாம பதவுரை ...			0	1	3
நலவழிபதவுரை ..			0	1	6
நன்னெறிபதவுரை ..			0	1	6
நால்வர்நாமனிமலை .			0	0	9
சோணைசலமலை .			0	1	0
குமரேசசதகம் .			0	2	0
அறப்பளிகரசதகம் ...			0	2	0
மணவாளநாராயணசதகம் ...			0	2	0
தண்டலையார்சதகம் ...			0	2	0
அறபுத்தேவாரத்திரட்டு .			0	3	0
ஒளவையாசரித்திரம் ...			0	2	0
பிரமோத்தரகாண்டம் ...			1	0	0

பத்துக்கு க-கமிஷன் கொடுக்கப்படும்.

வினி யாதிடபட்டும புத்தகங்களுவன

காஞ்சிகச்சேபிசாமாலை

செ. யந்தாதி

சுயாபுலா

திருச்செந்தூர் வினோததமிழ்

விவரம்,

P C MURUGESA MUDELIAH

Secretary A. M. P. S.

Reading Room & Library,

Conjeevaram.

பி - செ. முருகேசமுதலியார்.

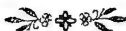
செகரிடெரி

ஆரியமதபிரவாததகசபை

ரீடிங்ரூம் & லைப்ரரி

காஞ்சிபுரம்.

இரட்டைப்புலவர்கள்
அருளிச்செய்த
திருத்தில்வஸகீகலம்பகம்.

பிரமநகர - ம-நா-நா-ஸ்ரீ
சேங்கல்வராயமுதலியார் துமாரநம்
காஞ்சிபுரம் மகாவிதவான
ஸ்ரீமத்-கந்தசாமிமுதலியாரவர்கள்
மாணக்கருமாகிய
ம-நா நா-ஸ்ரீ
முருகேசமுதலியாரவர்களால

சென்னை ,

இந்து தீயலாஜிகல் அச்சுக்கூடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது,

1897,

இதன்விலை ஆணை ௨-௪

இந் நூலாசிரியாசரித்திரசசுருக்கம்.

அருந்தமிழ்மாதக கிருந்தலீத தானமாகிய தெனாட்டி-
 லே ஆமிலந்தூற என்னும் கெத்திசுத்திலே முற்றவ
 முதிசசியாற நெயவீகமமைந்த முதுணாபுலவாகளிநுலா, எங்
 கும புகழ்பெற்ற செங்குந்தமரபின்கண் சிவனடிமறவாச செ-
 லவாகளாயிருந்த அரபுத்தா சிவசுண்ணா என்னும் இருவாக்கும்
 அருமபுதலவாகளா யவதரித்து வளாந்தனா இவவிருபுலவா
 உறவினமுறைமையில் அததை மகனாகவும் அம்மான மகனாக்
 வும் அமைந்தார்கள் ஆயின் இவர்களுள் ஒருவா முடமாகவும்
 ஒருவா குருடாகவுமிருந்ததையின் இவர்களுக்குள்ள ஒற்றுமை
 யால் குருடரா யுள்ளவாமேல முடமாயுள்ளவா ஏறிக்கொண்டு
 ணரில் உலாவிவருவா அதனாலவர்களுக்கு ஐந்திராசமுதலாக
 இரட்டையரென்னு நாமமே வழங்கலாயது அவவிளம்பருவத்
 திலேயே இவவிருவரின இருமுதுகுரவாகனும் சிவபிரானறிந்
 வடிநீழலடைந்தமையின், அவர்களுக்குத் தாங்களியற்றவேண்
 டிய கடனகளைமுடித்து, அதுமுதல சிவதலயாதிறைசெய்வா
 நெண்ணி, அப்பெருமான் அருளால் அருளவாங்கடைந்து, பிர
 தமத்திற பூலோககலாயமெனவும் கோயிலெனவும் புகழ்பெ
 ற்றுவிளங்கும் புண்டரீகபுரமென்னும் சிதம்பரகெத்திசிரத்தை
 யடைந்து, சபாநாதரைத் துதிப்பதற்காகக் கொடங்கிப் பலபா
 வினங்களமைந்ததாய அம்மாளை புயவகுப்பு மதங்கம் காலம்
 சம்பிரதம் கரா தவம் குறம் மறம்பாண்களி சித்து இறங்கலகை
 க்களை தூது வண்டு தழை ஊசல் என்னும் பதினெட்டுமடபுக

கருமியைந்த கலமபகமென்னும் இப்பிரபந்தத்தைப்பாடி யரங்
கேற்றி யருளபெற்றார்கள். அதன்பின் மற்றொருநாள சபாநாத
ரைத தரிசிக்கவேண்டிக் கோயிலுட்செலலுகையில், ஒருவன்
மிகவாடம்பரத்தோடு தமக்கெதிரில்வர, அவனைப் புகழ்ந்து
பாடினார்கள். அவன் கலவியறிவில்லாதவனாகையால் இவாக
ளைச் சமமானியாது இறுமாந்திருப்ப, அதுகண்டமுடவா-

“மூடர்முன்னேபாடனமொழிந்தாலறிவரோ
வாடெடுத்தெனபுலியூரம்பலவா ”

என்றுரைத்தனா அதுகேட்டுணர்ந்த குருடா-

“ஆடகப்பொற - செந்திருவைப்போலணங்கைச்சிங்காரித
னந்தகனேநாயகனால ” [தென்னபய

என மறந்தையுமுரைக்க, இவையெல்லாக்கேட்டு அவனருகி
லிருந்தவோரறிஞன் அவனு டகிப்புலவாகளபெருமையைக்கூறிப்
பரிசிலதரச்செய்ய, அதுபெற்றவிவாசுள் பின்னரங்குறின்று நீங்
கித் திருவாமாந்தீதூர் எனனும் சேஷத்திராததையடைந்து அங்
கெழுந்தருளிய அழகியநாதரைத்துதித்துக் கலமபகமபாடியரங்
கேற்றுவதானார்கள் அக்காலப் பிரபந்தத்துள்ள ஓர் பாடலிற
பம்பையாற்றிற்கு மேற்கரையிலுள்ள கோயிலென்றுகூறியிருப்
பதை அச்சபையிலுள்ளோர்கள் கேட்டு நகைத்து, இப்பம்பை
யாறு மேற்கே யோடியிருப்பதை இவ்விருவருள் கண்ணிலலா
காணாவிடினும் கண்ணுளாரேனுங் காணவில்லையா? என்று பரி
கசித்தார்கள். அஃதுணர்ந்த புலவாகளிருவரும் நமதுவாக்கில
விளக்கவித்தருளிய திருவருட்செயலை யுணர்ந்தபிறகே இப்பிர
பந்தத்தை யரங்கேற்றி முடிப்போமென வெழுந்தபொனார்கள்.
அன்றிரவு சிவபிரான் திருவருளால் சத்தமேகக்கரும ஆரவாரி
தது அதிலிருந்தடியாய்ப் பொழிந்தமையின், அந்நதி மூன்

னேடியிருந்த வழியைத்தெதுத் தென்றிசையாயோடி வட
திசையாயத் திரும்பும்படி செய்தது. சூரியோதய மாவதற்கு
முன இவ்வாறாயினமையின் அன்றுமுதல இப்புலவாகளரு
ளிய “மேற்கரைக்கோயில்” எனபதே மெய்யாய்விட்டது.
அதுகண்ட அததலத்தாரும் ஏனையரும் அதிசயமும் அச்சமு
முடையவாகளாகி, இப்புலவாக்ளேவணவகி யாககளியற்றிய அப
ராதத்தை மன்னித்தருளவீரகளாகவென்று வேண்டினார்கள்.
உடனே திருவுளமிரவகினவாகளாய் இவ்விருவரும் முன்னாலில்
நிறுத்திய பாடலைத்தொடங்க வாசித்து அரங்கேற்றி முடித்துச்
சிவபிரான அருளபெற்று அங்குநிறுத்தி நீங்கி, “தெண்ணீர்
வயற்றொண்டை நன்னாடி சான்றோருடைத்து” என ஒளவை
பபிராட்டியாராஅமுதவாக்கார பாடலபெற்றுள்ள அருந்தமிழ்
நாடாகிய தொண்டைநாட்டை யடைவானெண்ணிவருகையில்
இடையிலுள்ள திருவாங்கூர் எனனும சேந்திரத்தைக்கிட
டினார்கள். அக்காலிருவாக்கும் பசிகோய்வருத்தலால் அததலப
பெருமானைக்கூறித்து முடவா-

“தேவகுபுகழாகூர்ச்சிவனேவல்லாளியப்பர்
காவகளபசித்திருக்கைஞாயமோ-”

என்றோதினா உடனே குருடா-

‘போவகாணங்-கூறுசங்குடோனமுரசுகொட்டோசைய
சோறுகண்டமூளியாரசொல [லலாமற

என்றோதினா. இப்படி யிருவரும் பாடியவளவில் அபபெ
ருமான் அருள்சுரத்தூரந்தணாவடி வாய்வந்து பொதிசோறளித்
தருள, அதனை இவர்க ளுணடுகளித்தது அபபெருமானமீதும் ஓர்
பிரபந்தம்பாடி யருள்பெற்று அங்குநிறுத்தி நீங்கித் தொண்டை
நாட்டென்னும் உருவமைந்தபெண்ணிற கொளியன்மரத் வதனம்

போலவிளங்கும் ஸ்ரீகாஞ்சிமாநகரத்தையடைந்து, ஏகாம்பரநாதரைக் குறித்தோர் கலம்பதம்பாடியரங்கேற்றி, அததலம் சிறந்தவற்றினுஞ் சிறந்தனவான கச்சபாலயம் திருவேகம்பம் திருடயானம் திருசுக்காயாரோடுணம் மகாகாளேசம் திருமேற்றளி அனேகபேசம் கடம்பை பனாத்ரேசம் மனீசம் வராகேசம் சுரகேசம் பரசுராமேசம் வீரட்டகாசம் வேதனாபுரம் உருத்திராகா இந்திராலயம் சதுர்முகசங்கரம் திருமாறபேறு திருவோத்தனா என னும் (1) திருப்பதிகள் இருபதுடையதாயும், காமகோட்டமும் குமரகோட்டமும் விஷ்ணுவாலயங்களும் உடையதாயும் விளங்கலின் அததலத்தை நீங்கற்கருமையாய்ச் சிலகாலம் வசித்திருந்தனா அக்காலையில் சிவபிரான திருவிழாநடக்கையில் பவனியரும்போது அப்பவனியைச் சிறப்பித்து ஏகாம்பரநாதருலா எனவோரறபுதப்பிரபந்தம் பாடினார்கள் அதையரங்கேற்றறுகையில் விநாயகஸ்துதியெடுத்து,

“சாற்றியவாயிரக்காணமண்டபத்தினசராவாக
வேறறமுடனேயினிதிருந்து-போற்றும்
விறலவிகடசகரவிநாயகனையேத்தந
திறலவிகடசகராயுதம்.”

எனக்கூற, அரசனும் அவருவந்திருந்த சபையோர் யாவரும் ஆயிரக்காணமண்டபமும் விகடசகரவிநாயகரும் இங்கிலிலேயேயின, அதற்கிவாகள் “நாமும் அறியோம் அவளும் பொய்சொல்லாள்.” எனக்கூறி அவ்விரண்டும் வெளிப்படுககால் அரசனே கேற்றவோமென்று மீண்டும் தென்றிசையாய்ச்செல்லும் வழியில், மாங்காடுடனும் ஊரின்னணுள்ள ஓர்வேளாளனுடைய பெண்ணை அவளதுமாப்பிள்ளைவீட்டுக கழைத்துக்கொண்டுசெல்லும் பண்ணையாள் காட்டாந்துள்ளவிடத்தில் புணர்வதாகக் கணனுள்ளார் கண்டு வியந்து,

“மாவகாட்டுவேளான்மகளைமணமகன்

போங்காட்டிற் பண்ணைபுணாகதானே.”

எனப்பாடினா, அதைக்கேட்ட பண்ணையாள இவர்கள்தி
றந தெரிந்தோனாகையால் திமரென ரோடிவந்து வீழ்ந்து வ
ணங்கிப் பெண்ணுகு நட்டுவந்த விளைபபால் தளிர்சுர
முண்டாக அதனால் மேலேறி யழுததிபிடிக்க நேரிட்டசென்
ரோதலும் கண்ணிலலரா அவனமீது கருணைபாராட்டி, மற
றையாசொல்லியதிற பெருமிதப்பொருள் பயப்பிகுமாறு “ஆக
காணும்” என்ற தனிச்சொற்பெயது, பின்னா திருக்குறளையே
பிரமாணமாகவெடுத்தி,

“மக்களெமெய்தீண்டலுடற்றினபமற்றவா

சொற்கேட்டலினபஞ்செவிகு.”

எனப் பாடிமுடித்துக் கரவித்தண்டலமென்னும் ஊரைய
டைந்து அங்கு தனிகளுள்ள ஓமளநாதனென்னும் வேளா
ளனிடஞ் சென்றார்கள். அவனிவாகளைக்காண்டலும் பெரு
மபுலவாகளென்றறிந்திருந்தும் தனதேசவரிய கருவத்தினால்
சற்றும்மதியாளுகிப் பலவாறுவைது வெளியிறறுத்த, அவன
டைவீட்டுக்காரனும் அவனிததனும் அவனது கம்பத்தம் பா
பவனுமாகிய ஒருவனும் சற்று மதியாதுசீற, இப்புலவர்கள் ம
னமவருந்தி வீதிக்கணவந்து இவருளொருவா-

“ஒருகாவித்தண்டலம்வாமோமளநாதனவீ

டிருகாலுமபற்றியெரிக.”

என்றோதினா. அதுகேட்ட மறறொருவா,

“அருகாருங்-கம்பத்தான்வீடுங்கலாதெரிகமற்றிவாகள்

சம்பத்தெல்லாமொழியத்தான்.”

எனவோதி அப்பாற்சென்றார்கள். உடனே யவ்விருவா லீ
நெ தற்செயலாய்த தீபபற்றிச சகலசெல்வத்தோடு மழிந்தன,
அவணின் றபபாறசென்ற புலவாகள பாண்டியதேசத்தினை
நோக்கித் திருநெல்வேலிக்குச் சென்றார்கள். அங்கே மூங்கிற
காடுநெருங்கி மேலேதழைந்தடர்ந்து வழியுங் குறுகியிருக்கின்ற
விடத்தே தினந்தோறும் பாற்குடகொண்டு செலலும் ஓரி
டையன அடியிற சிவலிங்கமிருப்ப தறியாதுசெல்ல, அங்கு
வரும்போதெல்லாம் பாற்குடமிடறிப் பாலபிடேகமாதலைப
பறறி ஒருகாள் அவ்விடையன கோபகொண்டு கோடரியால
வெட்டத்துணிய, அதை முடவராகிய புலவாகண்டு-

“வேய்ன்றமுததாதமைவெடடி னுனோரிடையன்
றாய்ன்றமேனிதயங்கவே”

எனப்பாட, அதைக்கேட்ட குருடராகிய புலவா-

“நேயாகே-வெத்தினைநாளென்றேயிடறுவானபாற்குடத்
யத்தனைபுமவேணமெவாககு ” [தை

எனப் பாடிமுடித்துச் சென்றார்கள். இதனை யவ்வுரின்னணு
ள்ளா ரறிதலும் இவர்கள் வாக்குவிசேடத்தால அவர்களுக்
குச் சிவபுண்ணியத்திற சிந்தைசெல்ல, அக்கா லரசாண்டிரு
ந்த பாண்டியராசனைக்கொண்டு அச்சிவலிங்கப் பெருமா
னுக்கோ ஆலயம்புதுக்கி நித்திய நைமித்தியங்கள் நடத்தி
வருவதானார்கள். அப்பாலிப்புலவாகள் திருவாலவாயென்னும
மதுரைமாமகரமடைத்து சோமசுந்தரக்கடவுளைத் தரிசிக்கக்
கருதிப் பொற்றாமரைதந்தத்துட் சென்று, முடவர் மேற்படித்
துறையிலிருக்கக் குருடா கீழ்ப்படித்துறையிலிருந்து தங்கள்
வஸ்திரத்தைத் துவைப்பதாயினா, அக்காலவ்வஸ்திரம் அலசியெ
டுத்துச் சேர்த்துப் பிழியுஞ்சமயத்தில் தற்செயலாய் அவர்கை
யினின்று கழிவி நீரில்விழாத தமிழ், அதுகண்ட முடவா-

தப்பினுனம்மையதுதப்பாதோ”

என்றோதிப் பரிசுசித்தனா. அதுகேட்ட குருடர் வெட்டு

“அபபடியே-யானாலுங்கநதையதினுமோராயிரங்கண்
போனானமயிர்போச்சுப்போ.”

என்றோதி மீண்டனா. அப்போது முடவா சறறுவருந்தி,

“கண்ணாயிரமுடையகநதையேயானாலுந
தண்ணாகுளிரையுடனறாகாதோ.”

எனக்கூறினா அதுகேட்ட குருடர்-

“எண்ணுதீ-ரிககலிங்கம்போனலென்னேகலிங்கமாமது
சொககலிங்கமுண்டேதுணை” [ரைச

என்றுசூறி யுட்காரதனா உடனே யசொக்கலிங்கப பெரு
மானுடைய கிருபையால நீரிலமிழந்த கநதைவஸதிரம் நூதன
வஸ்திரமாகி யெழுமபிக கரையினகனெதுவகியிருக்க, அதுக
ண்ட முடவா குருடராலதனைக கொணாநதுவரசசெயதுலர்த
தி யுதித்திகொண்டு இருவருந் தவகள ரிதநியநியதிகளைமுடித
துச் சோமசுநதரக்கடவுளைத் தரிசித்தது மீண்டவாகளாய் ஓகா
ள பாண்டியராஜன சமுகஞ்செல்ல, அவனிலா களைககாண்டலுந
தக்கபரிசிலதர வெத்தனிகக, அதுகண்ட ஓதூமாதிரி அதைத
தடுக்க, உடனே யிவாகளுள கண்ணுள்ளவாகண்டு கோபித்து-

“புராதனமானதமிழ்ப்புலவாயிந்தப்புனகுறங்கு
மராமரம்விட்டிங்குவநதென்னோ.”

என்று பாட, அதுகேட்ட கண்ணிலலார் காரணமறிந்துகொ
ண்டு.

“வகைகேட்டிலையோ

சராதலமவென்றாமிழ்மாறையுந்தன்றம்பியையு
மிடாகவென்னறுமிலகருவென்னறுமிருந்ததுவே.”

எனப் பாடிமுடிக்க, இவையெல்லா முணர்ந்த பாண்டியன்
புலவர்கள் மகிழ்ந்தபடி பரிசிலகொடுத்தனுப்பினன். அவன்
பரிசிலாகக்கொடுத்த பொருளையும் தமதுணவுக் காகவேண்
டுவனவற்றையும் ஒருவஸ்திரத்தில் முடிந்தகொண்டு வழி
நடக்கையில், மலய்சாககந்திறகாக அமமூட்டையை ஓர் பிள
ளையாகோயிலில் வைத்துச்சென்று கழித்துச் சென்முடித்து
மீண்டு அமமூட்டையை யெடுக்கப்போயினா அப்போதமமூ
ட்டை யவிழ்ந்திருந்ததன்றி அதில் முடிந்தவைத்திருந்த பொ
ருள் மாதிரி மிலலாமறடோனமையால் அங்கெழுந்தருளியுள்ள
விநாயகக் கடவுளோடுகூடி ஒருவா,

“தமியோபெண்டிருடிதாயாருடனபிற

வம்பனோடுநெய்திருதிமாமாயன் ”

என்று கூறினா, உடனே மறொருவா-

“நமபியவிம-மூதநவனோருமபானமுடிச்சவிழப்போனெ

கோத்திரத்துக்குள்ளருண் ” [னசெயலாங்

என்றோதி யதனைமுடித்து தலையினகீழ்வைத்துக்கொண்டு
இருவரு மவ்வனே சிலநேரம் சயனித்திருந்து, பின்னரொழுந்து
செல்ல அமமூட்டையை யெடுத்தனா, அப்போதது முன்னிரு
ந்த பாரததினும பதினமடங் கதிகமாயிருத்தலைக்கண்டு விய
ந்து முடியிழ்ந்துட்டாக்க, அதுள்ள முன்னா காணும்போ
னபொருள் விசேடமாயிருக்கக்கண்டு மகிழ்ந்து சிலநாளாவது
மிருந்து அதன்பினொருநாள் அத்தநாட்டிலேயே கொடையாளி
யாகிய திருவேங்கடமென்பவனை யடுக்க, அவனிவர்களுக்கிரங்

கிச் சமமாநமபண்ணப்போத தருணத்தில் அவன்தமயனாகிய க
ணனுக்கினியானென்பவனறடுக்க அதுகண்ட முடவா சினந்து-

“தேனபொழியுபவாபானறிருவேங்கடத்துடனே
யேனபிறந்தானகணனுக்கினியானகாண்,”

என்றோத, அதுகேட்ட குருடா விடயமின்னதென நறிகது
கொண்டவராய-

“யானசொலக்கேள்- சிதேவியாபிறந்தசெய்யதிருப்பாறக
மூதேவ்யேனபிறந்தானமுன ” [உள்ள

என்றோதிழுடிதது மீள, இனையா னதுகேட்டு வருந்தி யுட
னசென்று சமாதானகூறித்தந்த பரிசிலகளைப் பெற்றுக்கொ
ண்டு நடுநாடடைசோககிச சென்றனா அங்கே திருவண
னாமலையில் சாததேயமத சித்தநாத்தியான சம்பந்நாண்டாமென
ன்பவன தன்றலைமுணடிதமாகச செளளமடலணிகொள்ளாம
சமயத்தில் இவாந ளவன்பாறச்செல்ல, அவளரிவாகளைக் கண்டு
பெருமபு வாக்ளென்றறிந்திருந்தும் தனது வித்தியாகாவத்தி
னால மரியாதைசெய்யாமல ஓர் வெண்பா மன்னென்றெழுதிது
மல்குகென்றுமுடிக்க வல்லீராவென்றன்ன அதுகேட்டவிவா
கள் நன்குத்து ஒருவா-

“மன்னுதிருவணனாமலைச்சம்பந்தாண்டாற்குப்
பன்னுதலைச்சவரடபண்ணுவதென ”

எனறுகூறினர் உடனே மறொருவா.

“மின்னி-னிளைத்தவிடைமாநரிவனகுடுமிபநறி
வளைத்திழுத்துக்குட்டாமலுக்கு”

எனறுகூற, அதுகேட்ட சம்பந்தாண்டான காவமடங்கின
வனாய்த தக்கபரிசில கொடுத்த வந்திப்ப, அதபெற்ற புலவா
கள் மீண்டு அணனாமலைநாதரைத் தரிசித்துக்கொண்டு சே

ரதேயத்தினைநோக்கிச் சென்றார்கள். அத்தேயத்தி லிவர்
கள் திருசசெங்குன றாரினக ணெழுந்தருளிய ஆததனூர்ஸ்
வரரைத தரிசிக்கக் கடைமாக்கமாய்ச செல்லுகையில், அவ
வீதியி லிவாகளை யிழுத்துக்கொண்டு சென்ற கொங்குவேளா
ளர்களுடைய பெண்டுகளைக்கண்டு ஒருவர்-

“செங்குன றாவேளாண்சிறுமியரெல்லாங்கொழுததே
னகாடிக்கணவந்தலைகின்றா

என்கூற, மறொருவர்-

“தவகொழுநா-போதாமளவுநன்செய்புனசெய்ககுழைத்து
மேதாலிடிப்பவரற்றே.” [நங்கு

என்கூறினா. இப்பாலிவர்கள் சிவதரிசனரு செயது
கொண்டு அசசேரநாட்டிலிருக்க மனமினறிச சோழநாடு
செலலக்கருதித் திருமபுகையில் மலையு மலேசசாரலுமாகிய கடு
வழியிற்சென்று வருகதுகால, ஒருவர்-

“குன்றுங்குழியுக்குறுகிவழிநடப்ப
தென்றுவிடியுமெமக்கெங்கோவே,”

என்றா. அதுகேட்ட மறொருவரு மனஞ்சலித்து,

“ஒன்றுங்-கொடாதானைக்கோவெனறுகாவெனறுகூறி
லிடாதோநமக்கிவலிடி.”

என்கூறிநடக்க இருவரும் சோழநாடு குறுகி வழியில் தம
மைப்போன மருள்பெற்று ஆசுகலிப் பெருமானாகிய காளமே
கப்புலவரைக்கண்டு தமமுடனழைத்துக்கொண்டு கமலாலயமெ
ன்னும் திருவாரூரையடைநது, தேவாசரிடனைவணங்கிப் புற்றி
டங்கொண்ட வனமீகநாதரையும் வீதிவிடங்கப் பெருமானையும்
சாவலோக நாயகியாராகிய பிராட்டியாரையுந் தரிசித்து, மே
லிருக்கும் புலவர்-

“நானென்றானஞ்சிருக்குநரசாபங்கதரசாபம்
பாணநதான்”

எனப்பாடி அவ்வடியையமுடிக்க நாவெழாதிருக்கின்றா
கால அருகிலிருந்த காளமேகப்புலவா-

“மணடின்றபாணமே”

எனக்கூறினா அதுகேட்டுக் கீழிருந்த புலவா-

“தாணுவே-சீராநாமேவுஞ்சிவனையெப்படியோ
கேரார்புரமெரித்தனோ”

எனப் பாடிமுடிக்க இருவருந் திருவருள்பெற்று அய
நனை யிருக்கையில், தாங்கள் பாடவெடுத்த பாடலுக் கியை
ய ஓர் வாககியமெடுத்ததுக்கொடுத்த காளமேகப்புலவா அறத்தை
மெச்சி,

“விணடின்றகீர்த்திவினைகாளமேகமே
மணடின்றபாணமென்றவாயினிகக்க-கண்டொன்று
பாக்கொடுதனசீனியிடுமபாககியமபெற்றேயிலையே
யாக்கெடுவோ முக்கிங்கெனனும்”

என்று கூறினாள். அதுகேட்ட காளமேகப்புலவா மகிழ்ந
து நமமை யிவாகளதுதிகக் நாம வறிதேயிருத்தல மரபலலவெ
ன்றுகருதி,

“பூண்டாண்முறையிறபுவியுணரநாதனமகனு
மான்டானமகனுமபோன்றானவுமக-கீண்டெதுதான்
வாயக்காதயிற்குலத்தீரவானமுதுமுகணமொழிக
கேயக்காதேலெனமொழிக்கிங்கென.”

எனறுகூறித்துதித்து அவர்களிடத்தினின்றும் விடைபெற்று
அசிதில நீங்கினா. பின்னரிப் புலவாகளிருவரும் பலநாள்களிரு

கது காளமேகப்பலவரை மீண்டுங் காணவேண்டுமென நூம்
விருப்பால் அவருடைய வாசஸ்தானமான திருவாரணைக்காவலு
க்குவர, அப்போது செயவகதியால் அப்புலவா தேகவியோக
மெய்தி ஆவரது திருமேனி மயானத்தில் வேகக்கண்டு இவ
விருப்புலவாகளுமாகத் துக்கித்து,

“ஆசகவியாலகிலவுலகென்கும
விசுபுகழ்க்காளமேகமே - பூசுரா
வின்கொண்டசெந்நணலாய்வின்குநெய்யையோ
மனடினறபாணமெனறவாய.”

எனப்பாடிச் சோழநாட்டிலுள்ள மற்றத்தலங்களை யுந் தரி
சித்துக்கொண்டு மீளவுமுன்விட்டுவந்த உதாரணடைநாட்டை
நோக்கி நடந்துவருங் காலையில், காஞ்சிமாங்குரத்தில் அரசாண
டிருந்த சோழவம்சத்தினன் ஓர்நாள் யாதுகருதியோ யாகளு
செய்தறகெண்ணிப் பூமியைத் திருந்துகையில் மணலமேடா
யிருந்தது கரைந்து ஆயிரக்காணமண்டபமும் விகடச்சுரவிநா
யகராலயமும் விளங்கக்கண்டு ஆனந்தக்கடலிலாழந்து பரவச
னாய் இவ்விருப்புலவார்களையும் ஒற்றரைக்கொண்டு வரவழைத்து
அவாகட்குவந்தனைவழிபாடிபுரிந்து, ‘ஓ! தெயவீகப்புலவார்களே!
தாங்க ஞாலாவிற குறித்தபடியே நிகழ்ந்தன அதியறபுத்தமே!
தங்களுலாவுந் தெயவீகவுலாவே தங்களுவாக்கும் தெயவீக
வாக்கே. எனப்புழந்தது அரங்கேற்றத்துல செயவித்துப் புல
வர்களுக்கும் கண்கமழைசொரிந்து சுந்தோஷப்படுத்தினன்.
அன்றுமுதல அவவுலாவிறகுத் தெயவீகவுலாவென்று பெயரா
யிற்று இவ்வாறிப்புலவாக்கள சோழநாடு பாண்டிநாடு சேரநாடு
நடுநாடு தொண்டநாடு முதலிய எல்லாநாட்டினுமுள்ள சிவால
யமாதிய தேவாலயங்களைத் தரிசித்துக்கொண்டு, முடிவில்
கைலையங்கிரீக் கிருப்பிடமாகிய உடநாட்டைநது; அதுகாறுந்

தாங்கள் ஆங்காங்கு தரிசித்த சிவமூர்த்தி விண்ணமூர்த்தி முடிவியவைகளில் சுவயம்புமூர்த்திகளைக் குறித்து “சுவயம்புலா” எனனுமோ பிரபந்தம்பாடி, மீண்டுமம மூர்த்திகளைக் குறித்து “அமமாணை” எனனுமோ பிரபந்தமும் பாடத்தொடங்கி, அவ்வமமானையெனும் பிரபந்தச் சுவ ல்ருவரொரு தலத்தேவதையின திருவிளையாடல அடியிறகாட்டுமாநிந்யாய இன்னதென ரோடிபால குறிப்பிக்க, மற்றொருவர, அந் பிரசினை கற்பித்து வேரோடியால வினவ, அத்தருக கலைகளார வினோதராதத் மாகத் தனியடியால விடைதர, இப்படி யனை கம்பாடலகளை “மூவரமமாணை” எனவழங்குமாறு திருவாயமலாரதனா அவை வருமாறு-

“சித்தம்பூவாழுஞ்சிவனனித்தபிள்ளையார
மெத்தபெருவயி ஞ்லீங்கினாகாணமமாணை
மெத்தபெருவயி ஞ்லீங்கினரேயாமாயி
னித்தரையினமீதவருக ிகச்சனேரோவமமாணை
இரவுபகலகுட்டுணிகிங்கேச்சுண்டோவமமாணை.”

எனவும்,

“ஆதாரமாகுடநதையாதிருமபேச்சுரனா
கோதாடுமனமதனைக்கொன்றெரித்தாரமமாணை
கோதாடுமனமதனைக்கொன்றெரித்தாராமாயின
மாதாபிதாக்களபழிவாகாரோவமமாணை
வாங்குதறகுமுனவாயினமலவிழுகத்தமமாணை.”

எனவும்.

“இப்பூமிதன்னிலிபலபாநதிருத்தணியில்
முப்பூவிலையுமுருகருக்கேவமமாணை
முப்பூவிலையுமுருகருக்கேயாமாணை”

னப்பவருக்ககையரிதல்லேவமமாளை
அவாக்குமுகமாறாளுலப்பரிதோவமமாளை”

எனவும்,

“அதெத்திருக்காவிரிசூழணியரவகரெப்போது
மெடுத்திருக்கோயிலேவிட்டெழுந்திராரமமாளை
எதெத்திருக்கோயிலேவிட்டெழுந்திராராமாயின
படுக்கையிலேவிடநீண்டிப்பட்டனரோவமமாளை
பட்டனரெனறனரோபருத்தெடுத்ததமமாளை”

எனவும்,

“தெண்டிரைசூழதிலைச்சுவகாமித்தாயார்க்கு
கண்டமெலாநூனக்கருமபதுகாணமமாளை
கண்டமெலாநூனக்கருமபதுவேயாமாயி
னனடாபிராணலைதனிலாடானேவமமாளை
ஆடிப்புவியூரமாதனனகாணமமாளை”

எனவும் வருமாறாறலறிக. இப்படி யளவற்ற பாககளபாடி
அளவற்ற வறபுதகளை விளைத்திருநது சிவானந்தப பெரு
வாழ்வடைந்தனா. அன்றியு மிப்புவாகள வீரசமபு என்னு
மோர் பிரபுகொடுத்த பரிசிலைத் தமகிடதுகையாலவாக,
அதற்கவா-

‘பதிவீரசம்புவென்றுபாராமறகலவிக்
கிதமுடையிரடடையரேய்கை—யுதவிலவலக
கைத்தலத்திற்கொண்டுகளிகதாமலுமமிடது
கைத்தலத்திற்கொள்ளுவதேனகாண”

எனது மிப்பாவினா ல வினாவினரென்றும், அதற்கிவாகள்-

“கூவராயனறியாகுகொள்வோமவலக்கைமுடி
யாவாதரினுமிடகைகொளவோம—பூவுலகில
மினபணிமினனாமதனேவீரசமபுவேயினிநா
மின்படிநேரோமினி”

என்னுமிப்பாவினால் விடைதந்தனொன்றும், அதற்கவா
மீண்டும்-

என்னுடையபேருமபுகழியிருஞ்சீரு
மென்னுடையவீகையுநகண்டெப்படிநம்—முன்னவனை
யாவலுடனமேலாயநைநீரிட்டையரென
கூவராயனநனகுணம்,

என்னுமிப பாவினால் வினாவினரென்றும், அதற்கவர்கள்
மீண்டும்-

மாதாபிதாவவனேமன்னுகுருதெய்வமவன
முதாவவனைதருவதீத்திக—காதாரன
தயாகசமுததிரனநன்கூவராயனந
னீகைதனைசொல்லவெளிதோ,

என்னுமிப பாவனால் விடைதந்தன ஒன்றும் ஓரகதையுங்
கவிகளும் வழங்குகின்றன. இப்புலவாகள் பாடிய கலம்பகங்கள்
பிகச்சிறந்ததென்பதை,

“வெண்பாவிற்றபுகழேந்திபரணிக்குச்செயங்கொண்டா
னவிருத்தமென்னு, மொண்பாவுக்குயாகமபன்கோவையு
லாவளமடலுக்கொட்டக்கூந்தன, கண்பாவுகலம்பகத்தி
றகிரட்டையாகள்வசைபாடக்காளமேகம், பண்பாகப்பக்
சந்தமபடிக்காசலாதொருவாபகரொனாதே.”

எனப்பிற்காலத்தார்கூறிய செய்யுளானும், இவர்கள் வே
ளாண்மரபின ரல்லரெனபதையும் செங்குந்தமரபினரேயெ
னபதையும் இரட்டையர்களாகப் பிறந்தவரல்லரெனபதையும்,

“அத்தைமதன்குருடம்மான்மகன்முடமாக்கீழ்மே
லொத்துறைந்தேகூறுபாடோடணிகொளுலப்பில்கவி

முததரிலோத்யேகம்பருலாமுனமொழிந்தெவருஞ்
 சித்தமுபபததிரிவோசெவருந்தசிலாககியரே.”

என்னும் செவருந்த சிலாக்கியாமலைத் திருவிருத்தத்தாலு
 மறியலாம். இவையனைத்து மிகவனமாகச் சிலா-

“அநநாளிற் பரமனிருகருணையாலே
 யருத்தியொடுகெதொட்டுவிட்டகுறைவினாலே
 யெந்நாளும்ழியாசசோபெற்றிறுமடூ
 தெத்தனையோகாட்டியினிதிருநதாமேலோ
 ரிநநாளிறகல்லிசிலகற்றலோடு
 மெலலாமும்வலலார்போலிமைத்துப்பாடி
 முன்னுளின்மேலோரேயாமென்றோதி
 மூடாவியக்கக்காதைமுடிப்பாதாமே.”

என்னுந் தனியனுகணங்கத தமதுமமை சென்றபடிக்கெ
 ல்லாம் வரைவா. அவரைக்கண்டு கேட்டால கலைமகளார பார
 மெனபர், அந்தோ! இவாகளைக் கடவுள்செய்வகை அறியேம

சிவமயம்.

தி ல் ஸ க் க ல ம் ப க ம்.

காப்பு.

நேரிசைவேண்பா.

அல்லைப்பொருவு மணியிடற்றெம் மையனுறை
திலலைக்கலம்பகத்தைச செப்பவே—யொலலையிலே
கற்பகமுன சத்திவிடுவ கந்தனுக்கு முன்பிறந்த
கற்பகமாலயானையருள் காப்பு,

நேரிசை யோத்தாழ்சைக் கலிப்பா.

சோகொண்ட மன்றமென்றுந் திருச்சிறறம் பலமென்று
மோகொண்ட பொழிற்றில்லை யெழிற்பொன்னமபலமென்றுப
வார்கொண்ட முலையுமைபாள வாழ்பேரம பலமென்றும்
போகொண்ட கனகசபைப் பெருமபறப புலியூரோய

இது தாவு.

பூலோகமுதலாய புவனங்களளிப்பதுவுஞ்
சாலோகந தருவதுநின் சரணா விந்தமனதே.
பூமீது வலஞ்செய்து புகழந்தோது மடியவாக்குச்
சாமீப மளிப்பதுநின் ரூட்கமல மலரனதே,
நீருருஞ்சடைமௌலி நிலவெறிப்பமறையொலிப்பச்
சாரூபந தருவதுநின் ருமரைப்பூஞ் சரணன்றே.

தில்லைக்கலம்பகம்.

இவை முன்றுந்தாழ்சை

(அதனால்) இதுதனிச்சொல

அலம்புநீர்மூழ்கியு மஞ்செழுத்துநவின்றும்

பொலம்புனைநறுமலா புனைநதுஞ்

சிலம்படிபரவுதுஞ் செனனமற்றபொருட்டே

(க)

இது சுரிதகம்.

வேண்பா.

பொருளவடிவாயநின்ற புனிதாகயவர்க

கிருளவடிவாயநின்ற விற்றைவா—வருளவடிவ

(மானவாநின்ற ளவாவென்றறிநதுதில்லை

வானவர் நின்றாளவா

(உ)

கட்டளைக்கலித்துறை

வாசவனநதி மதிகதிராவானவா மாமலரோன

நீசவனநதிக கணபதிவேலவன கெககையுமை

நீசவனநதி யனநதனபரவிடு நீலமிடற்

நீசவனநதிகழ் தெனபுலியூரென நேத்துமினே.

(ங)

விருத்தம்.

மினனொன்றுவான மதியொன்றுவேணி விடையொன்றி
நூதகொடியா, மன்னொன்றுசோதி கடமொன்றுதில்லை ம
ணிமனறின் முன்றிலிடையே, பொன்னொன்றுமேனி யரவொ
ன்றுநீடு புலியொன்று நின்றவதன, லென்னொன்றுபேதை
தொழுவான்றுணிகது மெழுவாணமடங்கையிவளே.

(ச)

விருத்தம்.

இவளைக்கண்டனைவோரு மிரங்குகின்றா பொழுதுபுகுமி
த்திற்பாய்த், தவளைக்கண்டனைமறைத்துந் தாமரையினிதம்

தில்லைக்கலம்பகம்,

குவியுந் தடஞ்சூழ்தில்லைக, குவளைக்கண்டனைக்கண்டு மாயவ
னாண் முனகையினிற் குழவிவைத்த, வவளைக்கண்டனைக்கண்ட
வன்றுமுதல்குடியிருப்ப தருமைதானே. (௩)

விருத்தம்.

அருமையாகிய பசுபதியமபலத தாடிதெனபுலியூரி
ஹரிமையாகிய காணையக்கண்டபி னுயிராவருமலலாமல
கருமையாகிய கனறிழந்திருப்பவள காலனாபகட்டின்பின்
னெருமைபோனபி னிவனாயாமீனாமோ வேழைமைமடவீரே.()

கட்டளைக்கலித்துறை

மடலூர்வழிமுறுத தியானசெய்தநனறி மறநொழிந்தீ
ரடலூர்பகையெளி லாறறுங்கொலோமுனறி லாராததசங்கந
திடலூர்வளவயற நெனபுலியூர்தெனற நிலைசகறறுக
கடலூர்மரக்கலக காகமன்றோவஞ்சி காதலாககே. (௪)

வேண்பா

காதிவிரண்டுபோ கண்டோரிரண்டுபே
ரேதிலராயக் காணு ரிரண்டுபேர்—பேதைமுலை
யுண்ணிரண்டுபே ரோனஞ்ஞபுலியூரருககுப்
பெண்ணுனபே ரிரண்டு போ.

விருத்தம்.

பேரம்பலவனை நினையும்பொழுதொரு பிறையஞ்சடைமுடியஞ
சேருமபலபல பவனநதருவது திருவமபலமன்றே
தாரம்பலவனை தமாததையரோடு சரணம்புகவெளிதா
கீரம்பலவனை நினையன்பிலையெனி னிரயம்பலபலவே. (௫)

தில்லைக்கலம்பகம்.

விருத்தம்.

பலகோடிமலரன்றி மலரொன்று புனைந்துலகம் படைத்
தான்வேதன, மலர்கோடியருகிருப்ப வொருமலரால்விண் புரந்
தான வச்ரபாணி, யுலகோடி வணங்குதிலலை யமபலவாதிரு
வடியி லொருகணசாத்தி, யலாகோடிபுனைந்திடுமுன சககரம்
பெறறனுழி யரங்கத்தானே. (க0)

சந்தவிருத்தம்.

அரங்கசிறிச்சபையா மடநதைகருப்பிரியா ரலங்கற்பொ
றசடையாளா, விரிஞ்ச நகுத்துயிலகூர முருநதற்குததுரையாம
விடங்கதருப்பதியாமான, மருங்குறறுககயலசேல கருமபுக்குட
புகவே வரும்பெறறிச்சினவாளை, பெருங்கப்பறகடனம் னுடன்
றத்திக்கரைசோ பெரும்பறறப்புலியூரே. (க1)

வேண்பா

புலியூருறையும புனிதா புகுவெண்
பலியூர தொறுமிரக்கும் பண்பா—பொலிகயிலைக்
கலலிலிருககக் கடனா லெந்நஞ்சுக்
கல்வி லிருககக் கடன். (க2)

புயவதுப்பு.

கல்லினுங்கடிதாக விறுகத்திரண்டன
கைவிலங்குயிாமாள வெதிரிட்டிவெநனை
கலவியகதணரேவு மழுவைத்திருநதன
கையிலவெண்டலைபோடு திகழப்பொலிநனை
வில்லெனும்படிமேரு கிரியைப்புரநதன
மெய்யருந்தவர்கோவை யெழுதிச்சிவந்தன

வெய்யவனகுருடாக விழியைப்பிடுங்கின
 விலலமுங்கமுநீரு நிறையக்கிடந்தன
 வல்லியத்தலைசாய வுரியைக்கவாந்தன
 வைகைகமன்கரைமீது குவியச்சொரிந்தன
 மல்குமைந்தலைநாக மணியிட்டணிந்தன
 வையகந்தருவோனை முடியைக்களைந்தன
 செலவிநஞ்சிவநாமி தழுவக்குழைந்தன
 தெய்வவெண்டிருநீறு துறையபுனைந்தன
 தெள்ளுசெந்தமிழமுவா கவியைச்சுமந்தன
 தில்லையமபலவாணர கனகபுயங்கனே.

கலிவிருத்தம்.

புயங்கமாலை புனைபுலியூரினான்
 வயங்கமாலை மதியணிவேணியான்
 முயங்கமாலை முராரியைவேட்டவ
 னுயங்கமாலை யுதவினனவஞ்சியே.

(கசு)

கட்டிலைக்கலித்துறை

வஞ்சமனத்தைச் சிதம்பரத்தாக்கிய வலமைமையைக்
 கஞ்சமனத்தை யுயாததோனவியந்தனன கைபிசைந்தான
 வெஞ்சமனத்தை யறிந்தபினனீரின் விடமுவிடா
 கொஞ்சமனத்தை யொருபாகமவைத்த குணக்குறறமே. (கரு)

விருத்தம்.

குன்றுளோ நென்னுந்தெய்வக் குறுமுனி வணங்குந்தில்லை
 மன்றுளோர் நடனங்காண வஞ்சரைக் கண்டாலஞ்சேன
 நெறையோ டிகலுஞ்சேவல சிறையினு லிணைத்தபேடை
 யன்றிலோ வெனஹமோசைக் கஞ்சமென நெஞ்சத்தானே.

கடைமடகீதுவிருத்தம்.

அஞ்சுமேயுடன் கானகமொன்றுமே யரக்கனைப்பொருங்
கானகமொன்றுமே, கஞ்சன்மாறொழு மன்றவரங்கமே கை
லைமர்லையு மனறவரங்கமே, வஞ்சமான பரசிவகங்கையே மன்
னுதீர்த்தம் பரசிவகங்கையே, கெஞ்சமேநீ சிதம்பரநதில்லையே
நிததமோது சிதம்பரநதில்லையே. (௧௭)

விருத்தம்.

தில்லைமூவாயிரவா பூசைபுரிபாதந் தேவருடனேயிருவா
தேடரிமபாதம், வல்லமாகாளியொடு வாதுபுரிபாத மாமுனிவற
காயமனை மார்பிலுதைபாதஞ், சொல்லவேபரவையிடந் தூது
சென்றபாதந் தொலபுலிபதஞ்சலியுந் தொண்டுசெயும்பாத, ம
ல்லலாமேழ்பிறவி தீரநடமாடு மாத்புலியூராதிரு வம்பலவர்
பாதம். (௧௮)

கட்டளைக்கலித்துறை

அம்பலவாணனை வென்றோனபுறவத தரும்புமுல்லை
யம்பலவாணனை யாருமுல்வேற்க ணரிவையரா
யம்பலவாணனைப பெண்ணுருவா வமரநதவினை
யம்பலவாணனைப பேரற்றாரில்வாடு மவணமருங்கே. (௧௯)

சந்தவிருத்தம்

மருமலிசபையினில் வரதனையுமையொடு மலாதுவிப்
பெருமையுமடைகுவ ரவரவாபதவிகள் பெறுவாரே
பொருமகள்சசிமகள் வனமகன்புலமகள் புகழ்மாதா
திருமகணிமகள் ரதிமகணிதிமகள் செயமாதே. (௨௦)

வேண்பா

மாதரச்சிற் றம்பலத்தை வெளவாதே கன்னெஞ்சே
நீதிருச்சிற் றம்பலத்தை நின்றுதொழு—போதருச்சித்

தில்லைக்கலம்பகம்.

தாடிப்பா டித்திரியா தாதுலாபோ லேதிலாபோல
வாடிப்பா டித்திரியா மல்.

(உக)

அகவல்.

மல்லம்பனைஞ் தில்லையம்பதியினில
புழுவாய்ப்பிறப்பினு மழுமன்கரத்தவென
மெழுதாக்கிளவி யிருடிபகாந்தது
மெழுதுமறைபகாந்த கழுமலமுனிவன
சங்கராபுலியூச் சதாசிவமனைத்துஞ்
செங்கரமழுமான் சுமந்தனதெரிந்து
பண்ணுமசொதமிழ்ப பதிகம்பாடி
மண்ணுறுமாநதாகு வகுத்திரைத்தனவுஞ்
செவிப்புலங்கதவத தெளிந்தொழிந்தனனயான - அத்து
லிருடிகளாகிய வீடுகிவரிருவர்
திருவடிநானகுஞ் சிரத்தின்மேலனவே.

(உஉ)

மதங்கியார்-விருத்தம்.

சிரத்திலேகாருவித்து மூப்பத்துமுககோடி தேவரெலலா
ம, வரத்திலேதெண்டனிடு மம்பலவந்தெனபுலியூ மதங்கியா
த, முரத்திலேகோடிமுண்டுகதுப்பிலே கோடிமுண்டெனனுயி
ரைவாட்டுங், கரத்திலேவாளிரண்டு முகத்திலே யோரிரண்டு
கண்கடானே.

(உஉ)

வஞ்சிவிருத்தம்.

தானவரையாள்கனக சடையாமா
தானவரையோர்முழவு தனையோராப்
தானவரையார்களிவி தவறார்நீ
தானவரையாண்கொள றவறுமே.

(உச)

ரு ச் வீநூதம்.

தவபுரத்தையிழைதுகொடு நரகில்வீழ்வார் சாலகடங்கடரா
வர் தருவராவ, ரவபுரத்திலம்பரத்தை யடைவா தில்லை யம்பலத்
திறிறுநடத்தை யறியாதோகள், பவபுரத்தையகலவரநதப்புர
த்தையாளவா பரம்புரத தணிவ்நிகி படைததுவாழ்வா, சிவபு
ரத்திலவீற்றிருப்ப ரெமமையாளச சிதம்பரத்திற் நிருநடத்தை
த்தெரிசித்தோரே. (௨௫)

விருத்தம்.

தெரிசிக்கமுத்திதருநிகத ரதநாசிகரப்புயததாபுலியூரி
விருவாககுநிரததம்செறசபைககுளிறைபொறபதத்தைமறவாமற
பரிசிக்கமுத்தி வசனிக்கமுத்தி பணிதற்குமுத்தி மலராலே
மருசிக்கமுத்தி பிரதக்கிணத்தில் வருதற்குமுத்தி தருவாரே.

வேண்பா

தருத்தாவுபூஞ்சோலைச் சுககராதிலலை
நிருததா வருகாதென் னெஞ்சம—பருத்தமா
மேவம்பழுத்தவிடைவெளிறிலலாவயிரம
பாவம்பழுத்த பழம். (௨௭)

கட்டளைக்கலித்துறை

பழுத்துச்செத்தாலும் பிறததுசெத்தாலுமிப பாழுடலங்
கொழுத்துச்செத்தாலுமெலிததுசெத்தாலுகொலைப்படினும்
புழுத்துச்செத்தாலும் புதைத்தாலுங்காலிற புரியைக்கட்டி
விழுத்துச்செத்தாலுஞ்சிதம்பரத்தேசென்றிறத்தனனறே (௨௮)

விருத்தம்.

கன்றெனமகிழ்ந்தொரு சிதம்பரநடம்புரிபு நம்பாபரனார்
குன்றெனவுயாந்தவா விரும்பியபெரும்பதி குடந்தைகடலூர்

தென்குடிவலஞ்சுழி புறம்பியமெறுமபி மலைசெம்பியனல்லூ
ரன்பிலபுறவமபழனம வஞ்சிகளமிஞ்சிகுடி யமபல்லகே.(௨௯)

மடக்குவிருத்தம்.

அம்புலிக்கொரு நடட்டம்புரிநதவ
ரம்புலிக்கொரு நடட்டம்புரிநதிலா
ராழியுஞ்சங்கு மாலுக்களிததவ
ராழியுஞ்சங்கு மாலுக்களிததிலார்
வம்புலாவுமிதழி யைவேட்டவா
வந்துசெய்ய விதழியைவேட்டிலார்
மாணையுங்கைப்பிடித தேநடத்தினா
மாணையுங்கைப்பிடித தேநடத்திலார்
பம்புவிலைவிட மிடறாக்கினா
பாவையாசை விடமிடறாக்கிலார்
பரவைகோபமுஞ் சோபமுநீராததவர்
பரவைகோபமுஞ் சோபமுநீராததிலார்
செம்பொன்மாளிகை யம்பலக்கூத்தனா
நினமுமெங்களை யம்பலத்தேற்றினா
திலிலையம்பதி வாழ்நடராசனா
திருவுளச்செயனன றாயிருந்ததே. (௩௦)

விருத்தம் - களி.

இரும்பெண்ணைவிரும்பாதா ரொவருளாகடகுடிமாறா திரு
ந்தானவேதன, வரும்பெண்ணையகன்றபின்னெண்ணவருநதி
னாண் முருகநனமாலுமானான், சுரும்புண்ணுமதுமுடியும் பசுந
தோமெழும்புடலுஞ் சுமந்துதோனறிக், கரும்பெண்ணைநீக்காம
லுடனிருந்தான் கனகசபைக் கடவுடானே. (௩௧)

கழிநெடில் வீருத்தம்.

கடல்விடநுகர்ந்த காசினிலிவகவ காஞ்சிமாநகருறையிலிங்கவ
 காவிரிவடபால் வருதிருவானைக் காவினிலப்பி லிங்கமதாம
 வடதிசையணனாமலையினிலிங்கமவனனியின் வடிவுகாளத்தி
 1) வாயிலிங்கமதாஞ் சிதம்பரலிங்க மாசிலாகாய லிங்கமதாங்
 குடதிசையதனின மருவுகுறறாலங் கோதறுசித்திரசபையாங்
 குறறமில்குணககின பழையனூர் மன்றங்குல நவரத்னமன்
 றென்பா, ரடல்விடைப்பாக நெல்லையமபதியிலம்பலநதாமபிர
 சபையா, மாலவாயமதுரை வெள்ளியமபலமா மணிதிலலை
 செம்பொனமபலமே (௩௨)

குறளடிவஞ்சித்துறை.

அம்பலவாதாளே, நம்பாபததுளே
 தம்பமெனதாளே, வம்பாமதவேளே. (௩௩)

வேண்பா.

வேலை யிடுதருட்பாய் வெம்பினே னம்பலவா
 மாலை யெனகருதவ மாட்டாயேற—சோலையின்றி
 போதந் ததுமபியே புனகணீர் போலெனது
 போதந் ததுமபியே போம (௩௪)

கட்டளைக்கலித்துறை.

போதத்தைவிட்டவர்க் காளாகிவேள்வி புரித்ததக்கன்
 வேதத்தைவிட்டவா வேந்தாயிருப்பர் லில்வேளிருந்து
 மாதத்தைவிட்டவ ரம்பலவாணர் மலாக்கமலப்
 பாதத்தைவிட்டவ னுஞ்ஞாத்திரிவர் பலிக்குழன்றே. (௩௫)

வேளளைவிருத்தம்

பலியூருங்கன்மனத்தாரா பழிநாணுரென்செய்கேன்பாவாய்வாழி
புலியூராகழிக்கானற்புலம்பரொடுமறநதனையோபுணரீவாழி [ழி
கலியூராதியுடன்செனறாகடுநதிண்டோவழிசிதையேல்கடலேவா
வலியூருமலாககணைக் கென்னுயிரிலக்கம்புரிநதிடேலவாரீவாழி.

இடைச்சியார் விருத்தம்.

வானிச்சியாவணங்கு மம்பலவாதெனபுலியூர் மணிவீதிக்கே
கோனிச்சியாரதயிர்பாலவிலகூறிவிறறுவருங்குரலைக்கேட்டாற
நேனிச்சியாகருமபுதனை யிச்சியாரிவரைத தெரிசித்தோக
ளேனிச்சியாமதவேளி ரதியைக்கண்டாலுமவரிச்சியாரே, (௩௭)

கலிவிருத்தம்.

இச்சையடியாபரவு மேமசபைவாணர்
பொறசடிலாநீலமணி கண்டாபுலியூரா
பசையொருபாதியுடல பாலவடிவமாறா
செச்சைமலரேயினைய சேவடிகளாரே, (௩௮)

கார்காலம் விருத்தம்.

சேவணியுமணியோசைக கிடையநின்றவிழி தூங்கத் தில்
லைமனற்றி, கோவணியுங் கொன்றையெனப்பசலையெழவன்பா
மன்குறியாக்காலம், பூவணிகவேளாளபுலியரசாகொடுகோ
ன்மை பொறுத்தாறபோல, வாவணியும்புரட்டாசி மாதமுநான
றனி யிருநதிநகாற்றிலேனே, (௩௯)

விருத்தம்.

ஆற்றிலிடும்பொருள் குளத்திலழைப்பித்த திருக்கதையுமாற
ரர்க்குச, சேற்றுவயற்புகலூரிற் செங்கலைப்பொன்னுக்கியதுந்
ருத்தச்சொனறா, நேற்றிரவினெனைப்புகழ்தாரின்மற்றிந்தேன்

பொருடேட நினைந்ததெல்லாம், போற்றுதிருவம்பலவர் பொறு
பபரேனப்புசுழ்ந்ததெல்லாம் பொயமெயதானே. (௪௦)

விருத்தம்.

பொய்ப்பசிக்குகாண் டி-ரந்துழலும் புலியூராசெஞ்சடைமேற்
பொலிந்துவாழும், மைப்பசியிலிழப்பறநத நெடுமுசுகவிடுவது
போல் வாடைவீச, மெய்ப்பசியுமருந்தியிலுநதவிராதுபெருநத
வம்புரியும் விரதாபோல, வைப்பசியுனகாரத்திகையும் பிரிந்திருந்
துமொருவகைகா னாற்றினேனே. (௪௧)

விருத்தம்.

ஆற்றுநீர்மலையிலவிழு மருவிநீர்பூஞ் சீனநீரகழுங்கூவ
லாற்றுநீராளததுநீ ருத்திநீர்மேகத்தி லுள்ளனனனீர்
வேற்றுநீர்விசிசடையோனசங்கைநீரித்தனைக்குமேலாங்கண்டிர்
காற்றுநீருரிவையரம் பலததாடுமையாசிவ கங்கைநீரே. (௪௨)

விருத்தம்.

நீர்கழிகுஞ்சடைமுடியா ரம்பலவர்தெனபுலியூர் நியமவீதி,
தேர்கழிகுநதிருநாளுமறநதார்தாளு சென்றிருக்குநதிகையுனகா
னேன், கூர்கழிகும வாளினுக்குமிலககான புண்ணுற்றிக்கொ
ளவார்போல, மாகழிக்குநதைககு மிருநதாற்றினேன்முன்பனி
யைமாறறினேனே. (௪௩)

வேண்பா.

மாற்றா யிதழியநதார் வானகிவந்து வஞ்சிதுய
ராற்றா யுனைவளாத்த வாயிழையைத்—தேறறாயே
லஞ்சுகமே யஞ்சினு னம்பலவ னைப்பிரிநதா
லஞ்சுகமேயஞ்சினுளாம், (௪௪)

கட்டளைக்கவித்துறை.

அஞ்சத்தனையு மயிலோனையும்பெற்ற வம்பலனை
வஞ்சத்தனையு மனத்திலெண்ணுதவா மாலபிரம
னெஞ்சத்தனையு மறைத்துரினறாணுக கிணையென்னவே
கஞ்சத்தனையுந் திருமாலையுஞ்சொலவாகாசினிக்கே. (சுரு)

விருத்தம்.

காசிக்குஞ்சேதுவிறகுந் தலைவாதிருவம்பலவா கமலபாதம
பூசிக்குமடியவரைத்தெரிசிக்குமெனைமதனனபோர்வல்லானே
வூசிக்குநிகரானவைவ கணைக்குநதெனறலுக்குமுறுவாடைக்கு
மாசிக்கும்பங்குனிக்கு முனபுவரும்பினபனிக்குவருநதிலேனே.

வேற்றெலிவேண்டுறை.

வருகடலில விடமுண்டார் மன்னியதென்புலியூரிற், குருகடரு
நெடுங்கொல்லிக் குன்றநா டிடையீர், முருகடருமலர்க் காந்தள
வெறபிலே மலருகின்றமுறைமையினறி, பொருகடலினமலாவ
தொரு புதுமையெனவிணைவிழிகள் பொத்தினீரே. (சுஎ)

விருத்தம்.

பொத்திரைக்குங்கரும்பாம்புவைத்திருக்குஞ்சடைமுடியாப் பு
லியூரநாட்டி, னித்திரைக்குமிடமினறி விழித்திருக்கத தநதவ
ரென னிலைமையோரா, ரித்திரைக்குமபடநாகமருநதிரைக்குமி
ளவேனிற் கிடமாய்வநத, சித்திரைக்குமவைகாசி வசநதணுகு
ம்யானினியென் செய்குவேனே. (சுஅ)

விருத்தம்.

செய்யமேனி யாரையர்மாலயன் நேடுமம்டலத்தாடு மீச
னார், துய்யமாலவரைப்புனமிருந்தபைந்தோகையாரபிரிந்தேகி

னாகொலோ, கொய்யுமவாரதினைக்கிளியினங்களேகோகிலங்க
ளேகேகயங்களே, மையலயானையின்பிடியினங்களேமானினங்
களேதேனினங்களே. (சுக)

விருத்தம்.

தேனிக்கும்மடியவாகள வந்திகுமமபலவா திலலைநாட்டி
னானிகுமதனகணைக்கு நரலைக்குமயலவா கணகைக்குமஞ்சேன
கூனிகுநகுமுநமல ரலர்மதிகுமுதிரவேனிறகோடைநீவகா
வானிகுமுடன வாடிக்குமுயிரநரிபப தருமைதானே. (நூ)

விருத்தம்

அருமபுதானசிலவவயவ மலாவடிவாகுங்
கருமபுதேனமொழி கமுக்கமுஞ்சங்கமுங் கழுததாம
விரும்புதெனபுலியூரா மாலவரையின மினனாககு
நிரம்புதோபடந திரைகடலுடித்த நிதமபம. (நுக)

விருத்தம்.

நிதமபதமயிலேகொள் ளிடங்கடந்தோமினிச்சறறு நேரஞ
சென்றற, பதமபரவுமாயிரக்கான்மண்டபமுநதிரும்திலுமபச
மபொற்றேருஞ், சதமபெறுகானமண்டபமுஞ் சிவகங்கையுட
னகனக சபையுநதில்லைச், சிதம்பரமுநகோபுரமுநதிலலைமுவா
யிரவா தெருவுநதானே. (நூஉ)

கட்டளைக்கலித்துறை.

தெருவாரவாரங்களை வண்டினமேசெவி கேட்டவுட
னுருகாதுவீழநதிரும் வண்டினமேபுலி யூரரனபு
தருவாரொனயிக வண்டினமேயவர் சந்தமு
மருவாவிடி லொரு காளுகமானது வண்டினமே. (நூங)

ஐயந்தேளிதல்-மருட்பா.

வண்டறைதாமரை வைகுதலாறகண்டேன
புலியூதொறுகதிரி பிரமரங்காள
புலியூரணங்கிவள பொன்னணங்கலனே.

(ருசு)

விருந்தம்.

பொன்னாருஞ்சடைக்காடி தனைக்கண்டோகங்கையெனும
புனலைக்கண்டோ, வெநநாளுநதிகழறுகு தனைக்கண்டோவம
புவி மானினத்தைக்கண்டோ, வன்னான்றகருமானின் றேனூரி
ததுமருங்ககைத்த வச்சநதானே, தன்னாசையாறபுலியூ ரமடல
வாகரத்தினமான றுவுந்தானே.

(ருசு)

கோற்றியாஃ-விருந்தம்

தாவிநதுமதிசசடையா நடமாடுஞ்சிதம்பரந்துத தலக
தேதில்லைக, கோவிநநாநிருவடிகள் சேவிகுமபடிவந்த கொற
றியாரே, மேவிநதமதியிருக்க கருமபுயலையேனமறைத்தீர் மே
கத்தாலே, மாவிநதுவினைத்திருமப மறைதநாலினனமுஞ்சில
நாளவாழலாமே.

(ருசு)

விருந்தம்.

வாமும்புலியூரொணுநாமம் வையமுழுதுமபரந்ததலா
லாமும்புனலசூழ்சீரங்கத தாலைக்களத்த முளதாமால
வீழும்பொழுதுங்கண்ணுறங்கி விழிசுருமபொழுதுமாலயங்கள
சூழும்பொழுதுமறவேனயான றுஞ்சுமபொழுதுநதுதிப்பேனே.

சந்தயிருந்தம்.

துதிககைவீசிய மறமதவாரண முரித்தபோரவையா முனிவாக
டேவாக, துதிககவேவரு கணகசபாபதி யெனுமீசா

மதிசடாடவி மழவிடையாமுகி லெருககுமாலிகை யிதழியை
யேபுனை, வரைபபுயாசலா வளாபுலியூஉரு மயிலபோலவா
யுதித்தமாமதிதழலலவோபிளையெனக்குநீரொருதுணையலவோ
வினி, யுமக்குநீர் ஒரு பயலலவோதய விலையோநானா
கொடுத்தமாமத நடுக்கையேவிட முழுப்பிராணனுமறையுயி
ராயுள, குறைப்பிராணனு மழியுதைபோதலை விதிதானே. (1)

அநவல்

விதிவழிதவறிய மதியிலாவெனே
மெய்ததவமபுரியாப பிசுதனிடெனென்று
மனபதையுலகத தனபாகணகைத்தன
ராழியமபுவியி லனைவருமபழித்த
வேழையெனறிகுறா தெனையுருதாங்குறு
சூகமுமுலையும சோகமுங்குவோயு
மீதுயாகஞ்சமும வெளிப்படமலர
வெய்திறலவாலியைத துறைக்கொன்றதுபோ
லொளித்துரினறெய்த வெண்ணிலைமாரனை
முழுத்திரைகொழிக்கு முத்தவெண்ணகையால
மருங்குசூழ்கிடந்த கருங்கடனகையு
மலலமபெரும பனைவயலசூழ
தில்லையம்பலவா தெனபுலியூரே (இசு)

அம்மாணைமடங்கு - கலித்தாழிகை.

தெனபுலியூரம்பலவா தில்லைச்சிதம்பரத்தே
வெம்புலியொன்றெநகாளு மேவுகுகாணமமாண
வெம்புலியொன்றெநகாளு மேவுமேயாமாங்கி
லம்பலத்தைவிட்டே யகலாதோவமமாண
யாடாடவிட்டுவேங்கை யகலுமோவமமாண. (சு0)

விருந்தம்.

மானுலாமவிழியுமைபாள் கற்பலகைநீக்கிவினறமடவாள்
பவக, ஹன்னொலாநடுவகமடங் கற்பலகையுடையோனை யுருந்து
வென்றோன், காணிலேநடமாடுங் கற்பலகையுடனடிசுருங் கடவு
டிலலைப, டானிலாமதிசுசுடையான் கற்பலகையெனபாசங்கப்
பலகைதானே (௬௧)

பாண் - விருந்தம்

கற்பலகைதனிவிருந்து கவியுரைத்தபுலவனா கருணைதன்
னாற, பொற்பலகைபெற்றநீர் யாதுலாவிததீனையும் பொறுததே
னகலைய, ரெற்பலகைபோற்பசியா லெங்கையாபாற்றாதுசென
ரீரிகுமவந்தி, பற்பலகைதனிலேறபீர் வீணனாராயிருந்திர் பா
ணனாரே. (௬௨)

வெண்பா.

பாணனபெற்பபொற பலகையளித்த தில்லை
வாணனெனையாள் வலலானே—வீணனபோ
லகமலமுற்றமுடிப போதுதந்துமுளளக
கற்கமலமுற்றுவ கடந்தது. (௬௩)

கட்டளைக்கலித்துறை.

கடித்தானவிளங்கும பறவையைவேட்டுவன கண்ணிவைத்துப்
பிடித்தாலெனவொரு காட்சியுண்டானது பேயமுலைப்பால
குடித்தானமலாகொண டருச்சிந்தபோது குழகனெசெய்ய
வடித்தாமரையில் விழித்தாமரைசென நகப்பட்டதே.

விருந்தம்.

அகப்பட்டேனதிமோக வலைப்பட்டேனின்பழைய வடி
யாதம்மா, எனகப்பட்டேனாயவாக னுபபட்டை மெழைவது க

ணமிலலேன, முகப்பட்டமதயானே யுரியுடையாயதஞ்சமென
முறையிட்டாளாய, புகப்பட்டேன மெனபுலியூரமபலவாபொ
றியறமேன் போறறினேனே. (௬௫)

வதப்பு.

பொறியாடரவினை யரைககசைத்தனை
புகையாநிரிபுர நகைத்தெரித்தனை
புலவோராதமிழிரு செவிகுளவைத்தனை
புயமேலுமையிரு குயப்பொருப்பினை
பெறவேநெறிசுனை பெனககளித்திலை
பிறவாவகையெழு பிறப்பறுத்திலை
பிரமாவெழுதிய வெழுத்தழித்திலை
பெரியோரியினயடி தொழப்பணித்திலை
யறனாலவழியெனை நடத்திவைத்திலை
யடியாசனபநி விருத்திவைத்திலை
யருளாரமுதினை யருத்திவைத்திலை
யடியேனமனதினி லுருககமவைத்திலை
சிறைசாலையிலெனை யடைத்துவைத்தனை
செலதாராயிலெனை யகப்படுத்தனை
சிவகாமியையொரு புறத்திலவைத்தனை
சிவனேசடையினி னடித்தசித்தனை. (௬௬)

விருத்தம்.

நடிப்பாரதென புலியூரி னம்பரிடம் பிரியாமெல
ஷடிப்பாவை சிறுமருங்கு லாமறியிருந்தது பாரீர்
கொடிப்பாதி யாயிரண்டு குடஞ்சுமந்து வடஞ்சுமந்து
முடிப்பாரஞ் சுமந்துமொரு முருகனையுஞ் சுமந்ததுவே. (௬௭)

மறம்-விநீத்தம்.

முருகனைக்குத தாவேநதன விடுதூதாவிமயவரை முதல
விதனை, யருகனைக்குமமபல வாககாடபட்ட மறக்குலமென
றறியானபோலும், பொருகனைக்குஞ்சிலைமாரன பூங்கனைக்கும
றவாகுலப்புவைவாடக, ணிருகனைக்குயிலககாணெனங்கொ
ருகனைக்கிவனோ வெதிராநிறபானே. (௬௮)

விநீத்தம்.

நிலலாதவெழுபிறப்புத தொலையலலனீக்குசிவகாமவல்லி
நிலையுதொலலை, செலலாரும் பொழி லபுடைசூழ சிதம்பரமுந
தொலலை திருமூலட்டானமொசெவகங்கைதொலலை, சலலாபந
தருமகுடா கமமுதொலலை தலபுராணமுந தொலலை சபை
யுதொலலை, சொலலாருநானமறையுந தொலலைதிலலைச சோ
திநடமாடுவதுத தொலலைதானே. (௬௯)

விநீத்தம் - ஊரல.

தொலலைமறையமபலவ ருசலாடச
சுராமுனிவா மலரயனமா ரெழுதுபோறறக
குலலைமகிழ்சணபகமா தவிமதாரை
கொனறைமலாசொரிதடியா குணங்கன்பாட
முலலைமுகை நகையருமபப பசுமபொனனோலை
முகமதியின் முததரும்ப வரமபைமாதா
திலலைவனம புகழவினி தாடருசல
சிவகாம சுந்தரியா மாடருசல. (௭௦)

வேண்பா.

ஆடிய வெண்பிறையோ டநதரத்தின் மேற்கொழுகதா
யோடிய செககாவா நெகருமே—நீடியகோ

பங்கக்குழையான படைமழுவான் நென்புலியூர்
சங்கக்குழையான் சடை.

(எக)

குறம் - விருத்தம்.

சடைமுடிக்குமடலவா வந்தனைவரென்றருநி தப்பாதம
மே, கொடைமுடிக்குமபடிசொன்னாலு குறத்தியல்லயானுமொ
ருகுசத்திகண்டாய, கடைமுடிக்குமவிழியிரண்டுமிடநதுடிசுரு
துடிக்குமிடக காமுநதோளும், துடி துடிக்குமிடப்புருவநதனந
துடிக்குருதுடிக்குமிடத தொடையுநநானே. (எஉ)

விருத்தம்,

தொடையாடச் சிறுசதங்கை துதைநதாடச்சிவகணங்கடு
ணங்கையாட, வுடைவாளிற பசுகுருதிக குழப்பாடச்சிறுத்
தொண்ட ருவகையாட, நடையாடுபசுகுழவித் தசைவிருமபி
னாபுலியூர் நம்பாபாரி, னிடையாடுபுலிகுருளோக கெப்படிபாற
கடலூட்டவெண்ணினோ. (எங)

தாழ்சை.

எண்ணினுக்கு ளடங்கிடாதவா தில்லையம்பல வாணனா

ரிவரளித்திடு மதனமோகன மிவணமனத்தி லடங்குமோ
விண்ணினுக்கு ளடங்கிடாது விரித்தெழுந்திடு வெண்ணிலா

விரகினுக்கு ளடங்கிடாது விசைத்தெழுந்திடு காமநோய
மண்ணினுக்கு ளடங்கிடாது வசந்தகால வசந்தனும்

வாசகத்தி லடங்கிடாது மடந்தைபட்ட வருத்தமும்
கண்ணினுக்கு ளடங்கிடாதிவள கண்ணிலேவிழு கண்ணினர்
காசினிக்கு ளடங்கிடாதிவள் காதலகொண்ட விலாசமே. ()

கட்டளைக்கலித்துறை

மேலண்டாபோற்றும் புலியூரபாமபிள விடததையஞ்சி
மாலஞ்செழுததுந திருநீலகண்டா மனியு மபொற்றா
நீலநதருமணி சினனப்படாம னிறுததநிலாப
பாலுமபசுந்தழை யுகைகவிடாது பரிநதனனே (எழு)

கித்து - விநித்தம்

பரிசுகதுறறுமலாகொண்டருசுதது மமலவாபதத்தை
நன்றாயத, தெரிசித்துநேசமுடனபூசுகதுநிநி நறசி, கரப்பா,
வஞ்சிதநா தமைக்கலடால வஞ்சி ஓசயமேபிசி வநிவிடாம,
லொருநித்தாக்கமுதளித்தா லொனபுனியிரமபசுமபொன்னு
தவலாமே (எசு)

ஞீவிசை-வேண்பா.

உதயமே ருப்பொருப்போ டொப்பா சபைவாணா
துதயவே நீறணிவாய துயநிறு பா
கதைமையீ தேயெழுகி கடடிவைந தாலென
னிதயமே சமபந்த ரோடு (எசு)

சுப்பிரதம் - ஆசிரியவிநித்தம்.

ஏடியுமபுலவனும போலவே யுமைநனை யின்னமும் பேசு
விடபே னிவுளிதனை நரிபாக்கி நரியையும் பரியாக்கி யிடுகிரசா
லமபண்ணுவேன, வாடியுடலவோவொழுக மதுரையிறபிடிகு
சுமணசுமந்தையா முனனாள் - வகைகையையடைத்த படிக்கலை
யுமடைத்திடுவன மண்ணுலகிலி தவித்ததையோ, பாடியுமபரவி
யுகதேடாமனமாயனும பதமாசனக்கடவுளும்-பனறியுபறவை
யுந தானாகிமுண்டகப பாதமுஞ்சடைமகுடமுந, தேடியுங்கா

ஞாத திருவுருவைமாகழித்திருமஞ்சனத்தில யராகருந் - தெர்
சிக்கவுமபண்ணி யனவரத நடனமுஞ் சேவிககவும புரிவனே.

விநுத்தம்.

புரி தூலபுனைவார திருநீறணிவார புலியூர
பரிபூரணராய மடவாருய்ரே டலிதோவா
ரெரிநீறிடவே நகுவாரபகுவா யெருதேறி
வருதூபுரமா னசையாலபலகால வருவாரோ. (௭௯)

மேகவிடுதூது - விநுத்தம்.

வருடிக்குமழைமுகிலகாளெனதாசைக்கடலசுவற்றமன்று
ளாடுங், குரிசிறகுநீர்மொழிந்தா லாவிபெறலாமெககுந் கொ
ண்டலகாளோ, நிருபுகரு டபதஞ்சலிககுமிடைநடுவே நடனம்
டு பிருபாதநக, டெரிசிக்கலாமுமககுஞ் சேவிககலாமபுலியூரச
சிவனைதானே (௮௦)

வஞ்சிப்பா.

சிவகங்கையுந் திருமதின - மணிமனதமு மதிமுகமும
பவளவாயும் படாசடைபுந் - தவளநீறுந் தமருகமுஞ்
சிவந்தகாலுந் கருமிடறும் - பசந்ததாரும் பணிமதியும்
புண்டரமொடு புலியதனும் - குண்டலமொடு குரைகழலும்
கண்டவன் - புன்பிறப்பகற்றினை புரிதா
வென்பிறப்பறயா னென்றுகாணபதுவே. (௮௧)

சந்தவிநுத்தம்

வேதபுராண சபாபதியாகிய வேதாளா
தாதிகிமாலையா தாமரையாகிய தாராதாரா
ழாதாபுரையில கேகயாமுகில் வாழ்பூவை
யோதிமமாயிவை போவதுமீனவது மோயாவே. (௮௨)

தாழ்சை

ஒயவிதணடையிலலைதிலலை யம்பலததுளாடுவா
 ரொருவரனபிலாமைகொண்டொருத்தரோவிதணடைமுன
 போயவிதணடையிடமிளவ ரனனாமாகடோழிமாரா
 புலவிதணடையிடமிநிப்பா புனனெலாமவிதணடைகாண
 வேயவிதணடையுறவினோகன வெருவிதணடைகண்ணிலா
 வெண்ணிலாவிதணடையூ வீதணடைமறமமின்னனா
 வாயவிதணடைநீலிபெற நாயவிதணடையிவையலால
 வாரியேழுமேவிதணடை மாரவேளவிதணடையே. (அ௩)

வேண்பா.

தண்ணா பொழிறநிலலைச சங்கரனா சீபிழைகதாற
 கண்ணா மிருந்து கலந்தால - மென்னாக்கொல
 வேர லுமிழத்ததழல வேளவியனற கையுடம்பு
 மூர லுமிழத்ததடா முனறு. (அ௪)

தழைகட்டிளங்கலித்துறை

மூதந்தமாந்திலலை யம்பலக்கூத்தா முனிவாவிண்ணோ
 போதந்தமாந்தா புகழ்புலியூரா பொருப்பிறைவா
 மாதந்தமாந்தன பாரத்திலையொற்றி வாழந்தனன்கா
 ணீந்தந்தமாந்தழை யாவியனனோவெனக ணேரிழைக்கே. (அ௫)

விருத்தம்.

நேராடலபுரிபரமா புலியூச்சிறறம்பலவா நிமலநாடழல
 வாராடுகளபமுலை வடமாடவிளையாடு மடவார்கண்கள
 போராடுமெதிராடுமுறவாடுமவரிககயலைப்போருசாடுக [மே.
 தாராடுமிளனோரைச சணடையிமெணிககுழையைசசருவுந்தா

பிச்சியார் - விருந்தம்.

சுருவிச்சீராட்டுமொரு டஞ்சுவனனாகநீரையேந்தித் தவத
தோரகாணத், தெருவிச்சீராயணித்த சுருசுளியுநதிருநீறுந் தெரி
சித்தோணாப், பொருவிச்சீர்பேராசை பூண்பிச்சீர சணடையிடு
பூசுலெலலாம, வருவிச்சீரமடலேற வைப்பிச்சீரவனபுலியூர
உருமபிச்சீரோ (அஎ)

இன்னிசைச்சிந்தியல்வெண்பா.

சீரணங்கண்ட திருநீலகண்டாபரி
பூரணங்கண்ட புலியூரதொழுச்செழுதவா
ராரணங்கண்டாரவா. (அஅ)

விருந்தம்.

அண்டாகாணநெரு சங்கவனரூயிலை யத்தனையிலை யங்கவ
னரூயிலை, புண்டரீகபுரநடந்தேறிலைய பொன்னினவாயிற படி
கடந்தேறிலைய, மிண்டனாகவுங் காலங்கழிந்ததேமிகவிரந்தண
டு காலங்கழித்தே, தெண்டனாக வரங்கிடந்திலையே செம
பொனம்பல வாககிடந்திலையே. (அக)

இடையினச்சிந்தவிருந்தம்

உலையர நெலலைதிரு நெலலைதிரு முலலை
கலலமொடி விலலைவன நெலவிவன நலலூர
மலலைநகர கொல்லமொடி விலலிபுரம் வலலம்
குலலைவன நலலநகர கொல்லமலையாமே. (கூ)

தட்டளைக்கலித்துறை

ஆயுநதனயரும் பெண்டருமாய்க் க தேனடவிப்
பேயுநதனயரும் பெண்டருமாயிற்று பேசமுண்டே

வலசு 44ம் ௨ நாடகம் ௨௦ ஆர்தாவிதாநாநதேனா ௪௪

நாயுத்தலைமுறை யேழான துநட ராஜவின்ன
மோடியுமபடிக்கிலையோ வையனையென னுயிரினுக்கே. (௧௧)

அநவல்.

உயிரத்தனளாமோ வுறவினரொலிப்ப
செயிரத்தனளசெல்லி நேயத்ததிறுபறை
யஞ்சுககிளவிக கையவியபி
வெஞ்சினகடனியை விலககுனரொருசார
நித்திலககுதமபை நீரொழிவநத
கைத்தலங்கனுவாது கன்றிழுவதெனவே - யதனல
காரியொடுகழறவு கனியளியடபவு
நாரியொடுகவிலவு நாவொழுகிலனே. (௧௨)

கழநேடில் - வண்ணவிருந்தம்.

கல்லுங்குழையும் படிநின்றடருங் கருதாரைக
புல்லுமபுமுன பொழிகண்டவாடுநென புலியூரில
விலலுங்கழலும் புயலுங்கொடுவென நினைஞாரைக
கொல்லுமபடியென நெதிரினிறதுமின கொடிமானே (௧௩)

கழநேடில்விருந்தம்

மாழைமாமயிலடோன மாழைநோவியியான மாழைசோவ
னமுலைவெதுமபா-மாலைமாமதியான மாலையேதிகாவாணமலை
யேதவித்தருளபுரிவாய், குழமாலைகையால்குழமாநா
முமாறொன்றையுமுனராள-குதுவாத்தியாள குதமேனியினா
குதநோமுலையினமீதனைவாய், வேழமாமலையே வேழவீருரியா
யவேழமாமதனைவெனறவனே - வேலையாரமுதே வேலைநோவி
ழியாலேலையேதவிர்வாழ்வருள்வா, யாழிமாலகடலையாழிமா

லபரவு மாழிசோவிரலுமைகணவா - வம்பலத்தமுதேயம்பலத
தடஞ்சு மும்பலத்தமராசேகரனே. (௯௪)

வேண்பா.

கரத்தாறொழுதிடினுங் கண்டிறைஞ்சினுலுஞ்
சிரத்தாலவணக்கஞ் செயினு—முணாததிடினுங்
தில்லைக்கப்பாவின்று சேவித்தாலுஞ்சனன
மெலலைக்கப்பா னிறகுமே. (௯௫)

விருத்தம்.

எலலைக்கோபுரநான்றாகுகொடிமுழங்கநிதிவழங்குமிறைவீரோ
ங்க, டிலலைக்கோவிந்தா தொழு மம்பலவாதிருநாடா செம்பொ
னவேண்டேங், கொலைக்கோமழவிடையின கொழுநதுமடம
ணிமாபிற் குளித்தபின்பு, முலலைக்கோவினமடநதைமுலையா
ளேக்கோடினடு முழங்குநதானே. (௯௬)

கட்டளைக்கலித்துறை

தானவிலங்கைத் தழைக்கொண்டெயதேனென்பா கானவரங்
கானவிலங்கை யழித்தவாபோனிறப் ராதலினு
லீனவிலங்கை விமித்தாளபவா தில்லை யீசாவெறபில
வானவிலங்கை வளைத்தெயகுவாரிந்த மன்னவரே. (௯௭)

கலிவிருத்தம்.

மன்னேவென பிறப்பறுக்க வல்லவருண் டெனிலடியே
னென்னுலெம் பிறப்பறுக்கக் கடவேனகா நெணம்பெருமா
னுன்னுலும பிறப்பறுத்தற கரிதெனிலொண புலியூரா
பின்னுனமற் றனைவோருகொடிககானம பிடிப்போரே. (௯௮)

விருத்தம்.

பாருவானவா சூழநதசிறறம்பலம் புலிபதஞ்சலி போற்ற
சிற்றம்பலம், பாருளோகன பரவுசிற்றம்பலம் பரமனாடகமாடு
சிறறம்பல, மேருலாவுசிற றம்பலஞ்செம்பொன லெழுதிமேய
நதசிற றம்பலமெம்பிரான, சீருலாமுறை பாடுசிறறம்பலஞ் செ
ம்பொனம்பலந தில்லைசிறறம்பலம். (௯௯)

உயிர்வருங்கமோனை - அகவல்

அம்பலகூடதன ஆராமாநவன
இடைமருதிசன ஈங்கோயமலையினன
உலாபூரெநதை ஊறனமாநகரினன
எறுமபிமாமலையினன ஏடகததுறைவோன
ஐயாறமாநத் வமராகளடெருமான
ஒறறியூரிநையோன ஒமாமபுலியூச
சிறறம்பலவன சோபரவுதுமே.

திருச்சிறறம்பலம்.

தி ல லை க க ல ம ப க ம

முறநிறறு.

வி ள ம் ப ர ம்.

இதனால் சகலமானவர்களுக்கும் தெரிவிப்பதெனவென்றால் இதனடியிறகுறித்த புத்தகங்களை இதனடியிற கையொப்பமிட்ட எனலிடத்திலும் சென்னை பெத்தூராயக்கனபேட்டை கோவிந்தபபராய்க்கன வீதி 110-வது நெம்பா வீட்டிலிருக்கும் சி. அ. இரதநசபா பதிமுதலிபா ரிடத்திலும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

தபாற்கூலி பிரத்தியேகம்.

ரூ. அ. ப.

வீரநாராயணாவிஜயம் (திக)	..	1	0	0
ஷே (தின)	.	0	8	0
சட்டியெழுபது உரையுடன் (திக)	...	0	2	0
ஷே (தின)	..	0	1	3
செங்குந்தாமரபுவிளக்கம்	...	0	0	6

செங்குந்தர்பிள்ளை நதமிழ், சின்னகட் டியம், பெரியகட்டியம், ஊசலமுத வியன	}	..	0	2	0
செங்குந்தர்மாலே, செங்குந்தர்தசாங்கம்	.	0	0	9	
சேனே ததலைவா மரபுவிளக்கச்சூராவளி	..	0	1	0	
செங்குந்தர்திருக்கைவழக்கம்	.	0	0	9	
செங்குந்தர் சங்கப்பட்டயம்	.	0	1	0	
திருவொற்றியூர் செங்குந்தவினுமகாமாலே		0	0	3	
ஆத்தி சூடிபதவுரை	..	0	0	6	
கொன்றைவேந்தன்பதவுரை	.	0	0	9	
வெற்றிவேறகைபதவுரை	.	0	1	0	
வாகுணடாம பதவுரை	...	0	1	3	
நலவழிபதவுரை	.	0	1	6	
நன்னெறிபதவுரை	..	0	1	6	
நாலவர்நாமணிமாலே	.	0	0	9	
சோணசைலமாலே	.	0	1	0	
குமரேசசதகம்		0	2	0	
அறப்பள்ளிசுரததகம்	.	0	2	0	
மணவாளநாராயணசதகம்	..	0	2	0	
தண்டலையார்சதகம்	...	0	2	0	
அறபுததேவாரத்திரட்டு		0	3	0	
ஒளவையார்சரித்திரம்	...	0	2	0	
பிரமோததரகாண்டம்	...	1	0	0	

பத்துக்கு க-கமிஷன கொடுக்கப்படும்.

இனி யச்சிடப்படும் புத்தகங்களாவன.

காஞ்சிகச்சபேசாமாலை

கெ. யந்தாதி

சுயம்புலா

திருச்செந்தூர் பிள்ளைத்தமிழ்

இங்ஙனம்,

P. C MURUGESA MUDELIAR.

Secretary A. M. P. S.

Reading Room & Library,

Conjeevarar

பி - செ. முருகேசமுதலியார்.

செக்ரிடெரி

ஆரியமதபிரவாத்தகசபையின

ரீடிங்ரூம் & லைப்ரெரி

காஞ்சிபுரம்

ஸ்ரீ. மஹாபல

செருமாலிருஞ்சோலைமலை

அழகர்கலம்பகம்

மூலபாடம் 1016

முதற்பதிப்பு. (8484)

செருமாலிருஞ்சோலைமலை

இஃது,

ஊ. பிஷ்பரத்தேவடியாரால்

கலாரத்நாகரம்

பதிப்பித்தபதிப்பு.

பதிப்பித்தபதிப்பு.

செனனை.

1891.

~~~~~

இந்தால அரிபத்தாவலர் என்பவரால்
செய்யப்பட்டதென்று சொல்லுகின்றனர்.

~~~~~

ஸ்ரீராமஜயம்.

நீருமாலிநஞ்சோலைமலை

அழகர்கலம்பகம்.

பாபிரம்.

காப்பு.

கட்டளைக்கலித்துறை

ஆனைக்கு முன்செல விடபா செறி லழகனையெம
மானைக் கருதி கலம்பகங் கூற வரற்கரறகுத
தானைச் சுராகஞ்சு சடகோட்டு சிறிதிகுத தாங்குசெங்கோல்
சேனைத் தலைவா திருத்தாள கருத்தொடுஞ் சேவிப்பனே.

அத்தியின் மத்தியி லேவிளங் காலிலம் மாமகிழ
நித்திலா கொள்ளுநத மாலத் துருவ னிவனென்பதே
சத்திய மென்னப் புளிக்ஃழ மகிழந் தமிழககரசே
நித்திய மாலழ கன்றமிழ் கூறமுன் னின்றறருளே.

நேரிசைவெண்பா.

முதலாழ்வார மூவாதொண்டா பாதப் பொடியார
மதுரகவி மாறன்மழி சைக்கோ—இதவார
குலசே கரணகோதை பட்டாபிரான பாணன்
கலியன் நிருவடிகள காப்பு.

அவையடக்கம்.

(2)

அழகா பதின்ம ருநதமிழகொன் டாயான்
குழறியபுன் சொறறமிழங் கொண்டா—முழுதேயோ. ()
கருத்திருத்தி வைத்தவெல மா காந்தருமா ழருவிற்
உருத்திருத்திக கொண்டதுபோ லும். ன்ணாக்கவல்லார்.

நூல.

மயங்கிசைக கொச்சகககலிப்பா.

எட்டடித்தரவுகள். (௨)

நீராபூத்த பொற்றகட்டு ரெட்டிதழ்ச்செந் தாமரைமான்
காராபூத்த முழுநிலக கண்ணுமன முங்குளிரச்
சுரும்புதுவைத் தோகைமிஞ்ச் சூடியதா மழுங்கவியும்
தரும்புதுவைத் தோகைகன தனதடங்குள புளரும்பப்
பழமுதிர்நான மறைகுமுறப் பதினமாகண்முத தமிழ்முழங்கப்
பழமுதிர்நூற் சோலைமலை பச்சைமர கதத்திலங்க
வந்தவிமா னததமரா மலாநூவிப் பணிசோமச்
சந்தவிமா னததமருஞ் செளந்தரிய பரஞ்சோதி.

குறித்தமுகில பந்தரிட்டுக் குறுத்துளினுற நிதவாயா
தறித்தமர மததனையு தழைத்தலாந்து பழுததுதவக்
கும்புலிக ளயாந்துசிந்திர காயமெனும் போவிளக்கக்
கொடும்பணிகண் மாலையதாய்க் குலரத்தின விளக்கேற்றக்
கருங்கறறுன வெண்ணெயெனக் கரைந்தோட வினைந்தோடி
வருங்கற்ற னிமைப்பொழிய மழவிடையங் கயாந்துநிற்
மிகவிளங்கோ விபரொழுத வெளகியதிரி பங்கியுடன்
சுகவிளங்கோ வியாமழலை தொனித்தகுழ லிசைத்தோய்கேள்,

ாரடித்தாழிசைகள். (௬)

பலகடலுஞ் செதிலடங்கப் பசுந்துழாய் பரிமளிக்கப்
பலகட்டின் வடிவெடுத்தாய் பாரததெம்மைக் காக்கவென்றோ.
போகமுடங் குலகமுற்றும் பூவெனவன் புறங்கிடக்க
நீகமட வுருக்கொண்டாய் நினைத்தெம்மைப் புரக்கவென்றோ. (1)
நிலக்கினிய டுதவகிபா நீபிறந்த சுபயோக
விலக்கினமேற் கடைப்பிடியோ விடபமலை யுவந்தனையே. (௩)

உதித்ததும மிந்துகுல முயாதததுந் தமையென்றோ
பதித்தமலை யததுவச டாண்டியனை யாண்டனையே. (சு)

தருமகதி யாயப்பாடி தனினைவீ தங்கவாந்தா
யொருமகதி முனிமுதலோ ருள்ளமெனக் குறித்தேயோ. (ரு)

ஆரமுத வுத்திபொங்க வமராசுழாம் வாழ்ந
வாரமுத மதித்தெடுத்தா யடியவாகட் கென்றேயோ. (சு)

ராம அராகங்கள். (சு)

நிலமுத லியவெயி னில்வுமிழ் கதிமதி
குலதெய்வம் வழிபடு சூருவென வருவினை. (க)

அரியய னரனென வவ்வள ளதுவென
விரியிக பரமிரு வினையென மருவினை. (உ)

அருள்சில வறிபவ னறிவறி தருமொரு
பொருளபல வெனமறை புகல்சுக வடிவினை (ங)

ஒளியினு ளொளியுல குயிரினு ளுயிராமிகு
களியினுள் களியென மிகமகிழ கருணையை. (ச)

பெயர்த்தும் ஈரடித்தாழிசைகள். (சு)

அடலவுணன் பாறகுறுகி யறபலிலக கையேற்றாய்
கடலகிலம் யாவுமுந் தி காட்டுவது கண்டிலையோ. (க)

லகங்கை யெனத்திகை ளெறியமுனை துணைந்தாய்வான்
லகங்கை கால்பிடித்துக் கூப்பிடுதல் கேட்டிலையோ. (உ)

ஃருதுகளி ரோலமிடக் கலுழனெழிம் விண்பறந்தாய்
மருதினூர லொடுதவழ்ந்தாய் மால்வினையாட் டென்றேயோ. (ஃ)

சிறந்தபெரும் பகிரண்டத் திரளெல்லாந் திருவுருவிந்
பிறந்தகுறும் புளகெனினின் பெருமையையா ருணாக்கவல்லார்.

அழகர்கலம்பகம்.

நாற்சீர் ஓரடி அம்போதரங்கம். (உ)

சகலநற் பொருளிரீ ததது வங்கணி
புகறரு கரணரீ புவன போகரீ. (க)

மொழியுரீ டொருளுரீ முக்கு ணங்கணி
விழியுரீ மணியுரீ விநது நாதரீ. (உ)

முச்சீர் ஓரடி அம்போதரங்கம். (ச)

தயரதா தவசிலு திததனை.
தசமுத னுருளவ திததனை.
உயாசது முகனைவி தித்தனை.
உரனுள சரடமி திததனை.

இருசீர் ஓரடி அம்போதரங்கம் (கசு)

செகமி சைந்தனை.	கரும மணடினை.
ககமி சைந்தனை.	தரும மணடினை.
செயல்க டந்தனை.	கதம டக்கினை.
மயல்க டந்தனை.	மதம டக்கினை.
சுகமு கந்தனை.	அருவிழைந்தனை.
மகமு கந்தனை.	உருவிழைந்தனை.
துன்பொழிந்தனை.	அமிழ்தழைத்தனை.
பொன்டொழிந்தனை.	தமிழ்தழைத்தனை.

தனிச்சொல்.

எனவாங்கு.

இருபத்துமூன்றடியாலவந்த
ஆசிரியச்சுரிதகம்.

தேறிய வடகலை தென்கலை யெனவிரண்
டாறொழு கரங்க வரவிர்த லோசன
குளிபத மிடிசட கோபமீ தெனவான்
வெளிமுக டணிவட வேங்கட வாண

அதிரூரல் வளைசுட ராழியா மெனமதி
 கதிராபுடை வரநிமிர் கரிகிரி வரத
 வலம்புரி போலயன் வாகுந மீனடிச்
 சிலம்புபு தரளச் சிலம்பாற நிறைவ
 எழுமணி யால்கட லீந்தபொன் னூட்டுற
 செழுமணி யுரமணி தெய்வ சிகாமணி
 உரனுடை மதலையு மிரணிய னூரமொடு
 சரபமும் வகிதரு நரகரி ருடா
 பூமிமி லசுரப புண்புகி கினனெனும்
 நேமியம் பரம சாமி வாழி
 இரவினி லாடு மிறையணி யொளிகக
 அரவினி லாடுகின் னடிமலாக கியம்புவென்
 அண்டகோ டியையு மயனையு முந்திப்
 புண்டரீ கத்துப் பொதிந்தரு ணினனை
 நெஞ்செனு மலரு ணிறுத்துமெய யடியாக்
 கஞ்சுற றஞ்சுற றுங்கவா தமமை
 கண்ட விடத்துநுய காறறுக ளென்று
 தொண்டிபட் டொழுகத் துணைசெய்
 தண்டமிழ்ச் சங்கத தனியிறை யவனே.

(க)

நே ரி சை வெ ண் பா .

அவனிவனென் றெணணி யலையா திருத்தி
 அவனிவனி தைக்கா மழகன்—கவடா
 மருதிடந்தா னேகடவுண் மற்றில்லை நெஞ்சே
 ஒருதிடந்தான் சொன்னே னுனக்கு.

(உ)

கட்டளைக்கலித்துறை.

உனைக்கண் டகங்குளிர் துன்னுமங் கூற வுனைவணங்க
 வினைக்கண் டகரிடரு செல்லா திருக்கநல வீடுபெற
 முனைக்கண் டகங்கையை நேராக்குங் கார்தி முகுந்தந்தன்
 மனைக்கண் டகணித லீலாதென் சோலை மலைக்கொண்டீலே. (1)

அறுசீர்க்கழிநெழலாசிரியவிருத்தம்.

கொண்டல்வண் ணுவன் றேயுன் குணாகழம் கமலம் பெறறேன்
மண்டல மளந்த காலே மற்றுநான் புறம்போ சொல்லாய்
அண்டாதெள ளமுத முண்ண வாலமுண் டவாக்கே சோமன்
துண்டமுன் றந்தாய் தந்தாய் சுந்தர ராச மாலை. (ச)

சந்தவிருத்தம்.

மாலேக் கரும்புபிறை புளாவா ளெயிற்றுநமன் வனபாசம்
வீசுடலம், ஆலைக் கரும்புபடு முன்னேகண் முன்னேபுள் ளா
சோமம் வந்துதுவுவாய், வேலைக் கரும்புனித விரதிராதி யாக்கு
நல் விருந்திடு வந்துவிதுரன், சாலைக் கரும்புதுவி ருந்தா மரு
ந்தே தடஞ்சோலை மலையழகனே. (ரு)

எண்சீர்க்கழிநெழலாசிரியவிருத்தம்.

மலைக்குமேன் மலைவிளக்கா மழகா வேத
வானகுதலை நானகுதலை மகனா வாளா
தலைக்குமே லெழுதுகின்ற ரரியென் றெங்கள்
தாலத்தின் மேலெழுதச் சமாத்தி லாரோ
அலைக்குமே லுடுமலரா மிதகருங் கால
மாலமொன்று காயாமபூ வலாந்தாற போறபச்
சிலைக்குமேற செங்கண்வள ரனநதா னந்தா
விருக்கி லிருக்கும் பொருளே யெம்பிரானே. (சு)

கட்டளைககலிப்பா.

பிரானெனச் சொன்முராரி புராரி பிர்மனீ குணப்பேதநீ
பூதநீ, தராதலத் திற்சராசரம் யாவூ சச்சிதாநந்த விம்பமுநீ
யன்றோ, மராமரங் கொலி ராமவிராகவ வாசுதேவ வனகிரி
வாசமுன், கராசலஞ்சொற் பராபர நாதசெங் கஞ்சலோசன
வஞ்சன மேருவே. (எ)

நேரிசைவெண்பா.

அஞ்சார லும்மணிநீ ராறுங் கிடைக்கரிய
மஞ்சீர மாறு வனகிரியே—பஞ்சவாதம்
பங்கங் கணீர்தான பனிரண்டு கண்ணொருவா
பங்கங் கணீர்தான பதி.

(அ)

கட்டளைக்கலித்துறை.

பதிக்கின்ற கற்பகப் பூஞ்சோலையை யெட்டிப் த மந்தி
குதிக்கின்ற மாலிரஞ் சோலைவெற் பாரின் குளிரவதனம்
உதிக்கின்ற திங்கைமெய் யுறபலக காடங் கொழுது பைந்தேன்
மதிக்கின்ற கட்டழ் கெங்குகளை மூழ்கு மதுகரமே.

(ஆ)

பு ய வ த ப் பு.

ஆசிரியவண்ணவிருத்தம்.

தனதனன தந்ததன தனதனன தந்ததன
தனதனன தந்ததன—தனதந்தனதனந்தன.

மதுகயிட வன்சடல மெழுகுபட வெங்குருதி

மதுவினில்வ ழிந்தொழுக இறுக்கினிபிழிந்தன
வடிதயிரா மு கந்தரலின வரியவுமி சைந்துபய
மருதையுமி டந்துபினும் அடுக்குறிநெய்கவார்தன
மகளிராக சந்தரகலை பதிபிடாத மூமபுபட
மணிகணிரொ னுஞ்சரபி திருப்புகுணில்சமந்தன
வயிறுகுழை யும்பொழுது சிறுகுமுத மொன்றினா
மடிமுலைவி னாந்துருவி னுரைத்தசகாகறந்தன

துவையின்ம டந்தைகவி பதின்மாதமிழ் கொண்டினிது

புளகிதமெ றிந்துமர கதக்கிரியினிமிர்தன
பொதுவாதரு பெண்கள்முலை திமிர்மிகம தங்கொளி
புதியபசு மஞ்சள்குமு குமுககவிமிவளர்தன
புவிதிடுகி டென்றதிர வெதிரதொடைய றைந்துசமா
பொருமலாக லங்கமுகம் இடித்துமிகுதுழைந்தன

புகைபுமொரு கஞ்சனவிழ முரனநிந டெங்கயம

புரநெளிய வும்பாமலா

இறைக்கவமாபுரிந்தன

மிதிலைமயி லினபுருவ நிகரலதி தென்றாணும்

வெருவிடவ வன்சிலையை

முறித்தவையிலெறிந்தன

விசையினொடு கொம்பிலினை திருகிமணி சிந்தரண

வெறிகொள்கெச சும்பமது

தகாததுவிருதணிந்தன

விசையன்றத வென்புரவி கருவிகொடு ரிஞ்சிமிக

மெழுகுசெயது தண்புனலின

மினுக்கியுனைவகிந்தன

விரனுனிசி வந்தபடி யுலவைகளகொ முதுதுவிட

வெணையினமலை யுங்கரைய

இசைத்தகுழல்பயின்றன

அதிராகனக நெஞ்சமிரு பிளவுசெய்து துஞ்சமுக

அருகுதிர மொணடுதவி

நிணத்தகுடாபிடுங்கின

அவைதொடைபு னைந்தரகம வளைமலையை வென்றுதொழு

வரசிளம கணகுடுமி

திருத்தியலாபுனைந்தன

அணிமகர குண்டலநல விசயமக னுஞ்சலென

[ன

வசையவவள செம்பொனையி லெனத்தொடிகள்செறிந்த

அமுதமதி வந்துதவ ழிடபகிரி நின்றவடி

வழகாதுள வந்தளவு

மணத்ததிரள்புயங்களை.

நேரிசைவெண்பா.

புயங்க சயனா புயலவண்ண பூமின்

முயங்கு மணிமாடா முகுந்தா—மயங்கும்

கருப்பழகா தன்பனையாள் கண்ணதென் சோலைப்

பொருப்பழகா நீயே புகல்.

(கக)

வண்டுவிடுதாது.

எண்சீர்ககழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

நீயாகி லுஞ்சொல் லொணுதோ பிரிந்தேகும்

நிட்டே ருக்கந்த நெட்டாலி னிலையோர்

டாயாக விழிதுஞ்ச முகிச்சோலை வெறபிற
 பசுந்தேன் விருந்துண் கருந்தேனி னரசே
 மீயாகும வெளிநாகம் வெண்பா லெஹந்தண்
 மேகங்க ளுரிபுள்ளி மீனஞ்செவ் வானம்
 வாயாகும் ரவிகானற மாணிக்க மெயிறே
 மதியால மறுமூச்சு வாடைககொ மூந்தே. (௧௨)

இ ர ங் க ல்.

அறுசீர்க்கழிநெடி. லாசிரியவிருத்தம்.

கொழுநேவிட் டாயபூவை நிராககின்றய் வண்டிசையைக்
 குறித்தாய் கண்ணீர், விழுவதறு யொன்றுமருந் தாதுகைப்பா
 யிதழ்புலாந்தாய வினையேன போன்றாய, எழுவிடையுந் தழுவி
 யொரு விடைமலையில் வாழுக நிற்திர நீலசு, செழுமலையொப்
 பாராநாட்டில் வெண்டளவே கண்டளவே தேறி னேனே. (௧௩)

த வ ம்.

எண்சீர்க்கழிநெடி. லாசிரியவிருத்தம்.

தேறது வனம்போயென வனமும் போனீர்
 சிறுகிழங்கைக் கொண்டிபெருங் கிழங்கைக் கொண்டீர்
 ஏறத பலஞ்சுவைத்தோர பலமுங் காண்
 நிலைமேய்ப்ந்தும் பேறிலையே யிதுவோ யோகம்
 மாறது சருகுதின்று சருகு பட்டா
 வாயுறுகாந் தீரவாயு மெனன மானீர்
 ஆறத தீயினிம்பீர் தீய னோதம
 மருந்தவமே தவமழகர்க் காட்ப டரோ. (௧௪)

கட்டளைக்கவித்துறை.

படவர வப்பள்ளி மாலலங்காரா பழமறையும்
 தடவர வச்சிரத் தண்டையு மாப்பச் சகடுதைத்த
 திடவர வச்சுத றெல்லா விடுக்கணுந் தீர்த்தருளக்
 டடவர வம்மைக் கருது மவணாக் கருதுமினே. (௧௫)

மேகவிதூது.

நேரிசைவெண்பா.

மின்னுமுதி லேசோலை வெற்பழகா வந்திலா
உன்னையெதிரா கண்டே னுயிர்தரித்தேன்—ஒன்றா
வெருவவிரு தூதுமவா மேனிநிற முற்றும்
மருவவிரு தூதுபோய் வா. (கசு)

இ ர ங் க ல்.

எண்ணிக்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.
வாளுந் திகிரிப படையுங் கதையும்
வளையும் வளையுஞ் சிலையும் புனைவா
ஆளுந் குலபூ தரனா மலாமா
னனனாள் பிரியா ரொநாள் வருவா
நீளுந் குழலீர் காமம் படுதி
நெய்விட டதுகா ணீர்பெய் பனிநீர்
வேளைந் கணையும் விறகா மவாதாம்
வேயு துவதூந் தீயு துவதே. (கஎ)

வேறு.

வேயினு னினையழைத்துக் களிறழைக்க வோடி
மென்பிடிக்காய மான்பின்போய் விடைமலைமே விருப்பீர்
பேயின்மா முலைபருகு மச்சதரோ கேளீர்
பின்னைக்கு முனனாளை பின்னைக்கென் னாமல்
போய்வாச வனறருவை வேரினெடுங் கொணர்ந்தீர்
புதல்வனா தமக்குமுந்திப் பூவிருப்பென் றளித்தீர்
தூயகோ வியாக்குமெல்ல விதழ்கொடுத்தீர் நம்புந்
தொண்டன்முடி மேற்றாளைச் சூட்டுவதான் கடனே. (கஅ)
சந்தவிருத்தம்.

கடதானா குன்றாத விபராசன் முன்றாவு
ககராச னுந்தாமு நொடியூடே

வடமேரு வுஞ்சோனை மழைமேக மும்போல
வருமா லலங்காரா பதிகேளீர்
சடகோபா தம்பாட லெனவே பசுந்தேறல்
தவழ்சாரல் சங்கீனு மணியாலே
திடராக மஞ்சீர நதியோ லிமிந்துய
திருமா லிருஞ்சோலை மலைதானே.

(கக)

வண்டுவிடுதாது.

நேரிசைவெண்பா.

மலையழகா வண்டினமே வண்டுவரை யாகாண்
நிலைகொள் பொறியளியை நீங்கா—தலைவரவா
ஆழியுடை யாருமக்குண் டாறுகால் போசமந்தீர்
வாழிசெல லாஞ்சொல்லா மால்.

(உ௦)

கட்டளைக் கலித்துறை.

மாலாகும் வேளையி னீலா சலமொத்து மாப்பறவை
மேலாக வந்தருள் வாயெங்கள் கோசலை மெய்வயிற்றென்
ஆலா னதிலிளநு சேயாயுறங்கி யசோதை கண்போல்
சேலா யெழுமழ காகுல பூதரச் சீதரனே.

(உ௧)

அ ம் மா னை.

மடக்குக் கலித்தாழிசை.

சீதரராஞ் சோலைமலைச் செல்வனாமுன் சந்ததியா
மாதர சோதை வளர்த்தனள்கா னம்மாளை
மாதர சோதை வளர்த்தனளே யாமாகில்
ஆதரவில் லார்போ லடித்ததே னம்மாளை
அடித்ததொரு வன்மத்தா லல்லவோ வம்மாளை.

(உ௨)

ம ட க் கு.

பதினான்குசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

மானமா லழகர் பதிகணுற நெட்டே

மறறவை யாவுதாற நெட்டே

வளரக நந்த னந்தமா மனையே
 வதைத்தது மந்தமா மனையே
 ஏனமா யெடுத்த தெட்டுமா தனையே
 யினங்கிய தெட்டுமா தனையே
 யேற்றது கயவாக குடையுமை வனையே
 யேந்திய குடையுமை வனையே
 ஆனைசூப பிடுமுன் புகுமிடங் கனையே
 யன்றுகொன 'றதுமிடங் கனையே
 யனனையுங் கனகன் கைபொருந னானே
 யண்டகோ டிகள்பொருந் னானே
 பானமும் கரும்பேய வனமுலைப பாலே
 பயிற்சியும் வனமுலைப பாலே
 பாயலு மரவுக கரசன லிலையே
 பரஞ்சுட ரவனலா லிலையே.

(உங)

கட்டளைக கலித்துறை.

இலையும் பசும்புல்லுஞ் செஞ்சூட்டரவு மிடைச்சி மடித்
 தலையுஞ் சயனங்கொண் டிரடி யேன்மனத் தாமனாயின்
 றலையுஞ் செயலொழித் திங்கிருந் தாலென்ன வஞ்சனமா
 மலையுங் கடலும் பொருந்தமிழ்ச் சோலை மலையரசே. (உச)

ம ற ம்.

பதினான்குசீர்க்கழிநெடி லாகிரியவிருத்தம்.
 அரசாதுத கவிஞாதுத ரயனெழிந் துதிக்கவே
 யைவாதுத ராயளித்த வழகாநாட்டின் மறவாயாம்
 பரசிகால தூதரும் பறப்பொங்கன் போசொலிந்
 பயமிலாது செல்லுமென்று பயமிலோலை வைத்தனை
 சரசம்வாசி யென்றுசொல்வை சரணிதேமி காவலா
 தளமிணக்க மென்கிறாய் சரந்தொடுக்க வேண்டிமோ
 சிரமிருக்க வேண்டிலுங்க டிருமுகங் கிழித்தெறி
 சேராபெண்ணை யீவாபோ சிறுரினிப் பொறாக்களே. ()

வேறு.

பொறுபொறு தூத பசிபொறும் மூந்திப
 புனைசுருட் டோலையைத் தினனூ
 புரவலா காதிற சொருகுசந் திரிகை
 புயனிறத தழகாசோ பதியின
 மறவொன றறிநதுங் காரிகை கேட்டாய்
 மதமலோ வதுபுல வணாக்கேள
 வயலிலே யரிவை சிலையிலே நாரி
 மரத்தினு மண்ணினும் பாவை
 குறிதிகழ் தையல் பாணாபால வஞ்சி
 குடக்கினிற் கோதையு மாங்கே
 குன்றின்மேற குன்றா விளம்பிடி நல்ல
 குமரியுண் டடவியி லுடனே
 நறுமணங் கூடுஞ் சோறுமுண் டோடு
 நங்கையைப் பாரவினை முகத்தில்
 ஞாலமே னீங்கள் வாலையே படைத்தா
 னரியொடுந் திரிவது திரமே.

(உசு)

ம ட க் து.

கட்டளைக்ககலிப்பா.

திரவி ருப்பணி தாமத திகிரியே
 செங்கை மேலணி தாமத் திகிரியே
 வரதா மொயம்பு குலவர விந்தமே
 வாய்கண் கால்கை குலவர விந்தமே
 உரமி சைக்கரும் பன்ன கமலையே
 யுறையு ஞங்கரும் பன்ன கமலையே
 அரச ருக்கிட முததமா சங்கமே
 யழகா சேரிட முததமா சங்கமே.

(உ௭)

கட்டளைக் கலித்துறை.

மேகங் கடல்மணி காளிந்தி பூவைமென் காவிகண்மை
மாகந் தொடுபசை நினனுருக்காட்ட மனங்குளிரந்தேன
சோகந் தவிர்ந்தனென் மாலிருந் சோலைச் சுரும்புசெய்த
யோகந் திகழழ காவவைவாழி யொளிசிறந்தே. (உஅ)

நேரிசைவெண்பா.

சிறந்துன் பதந்தொடர்வா சேவடிதொ ழாமல்
இறந்தும் பிறந்து மினாககே—பறந்தும்
மிகவேசற நேனிதப வெறபாவ சோதை
மகவேசற நேகடைக்கண் வை. (உஆ)

எண்ணீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

வைக்குமிடத் தனபுவையா மாந்தா காளம்
மறலிகதை யறியீரோ வருமே நாளை
தக்ககதை புகுமேதுங் குணமும் போமே
சரமும்போ மேயெடுத்த தனுவும் போமே
திக்கிலேவே றிக்கணமே சோலை வெறபிற
சீதரசஞ் சீவிதனைத் தேடிக் கொளநும்
துக்கமறு நமனோடத் துரப்பீர் யாக்குந்
தோற்றிஉ ரொருகாலுந் தோற்றி டரோ. (உ௦)

கட்டளைக்கலிப்பா.

தோற்றும் பொய்கை விடாதா ரருவியுந்
துலங்க விட்டவா சோலைவெற பாரசந்தச்
சேற்று மொய்ம்ப ரிவாக்கரி தோநம
திருக்குளக் குறை தீர்ப்பது மாவலி
ஊற்று நீரினி தென்றே குடங்கைகொண்
மேற நாளங் கொருகால்விண் ணுச்சிகண்
டாற்று நீர்தந்த திங்கொரு காலுல
களந்து போக மனைத்துங் கொடுத்ததே. (உ௧)

கட்டளைக்கலித்துறை.

கொடுக்கின்ற செங்கை யழகனென் றேதுங் குழகன் வெய்
யோன், எடுக்கின்ற சக்கரத தேரோ டிலங்கு மிடபவெற்பில்,
அடுக்கின்ற வாயிரம் பேரோ கிரணமஞ் ஞானவிருள், தடுக்
கின் றவருமுண் டோபனி காண்புன் சமயங்களே. (௩௨)

அறுசீர்க்கழிநெடில் வண்ணவிருத்தம்.

சமயமென முதுகடவு கடவியுயிர் கறுவிவரு சமனுமொரு திர
ண மிவனே, அமையுமென வழுவும்யம பாட்டுமொரு மசகமெழு
தயனுமவ னளவு நமாகாள், கமையுரக கிரியிறைவா கரிகிரியில்
வரதாவளா கமலைதன் கிரியை யகலா, இமையகிரி ரசதகிரி
கனககிரி பரவுநம திட்டகிரி யழகா துணையே. (௩௩)

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

துணையென்று வந்தே மெம்மைத தொடர்ந்துமா லாக்கிக்
கொண்டாய், அணையென்று நாக மீந்தா யாங்கரு டனைவி டே
மால், இணையென்று மில்லாய நல்லா யீசசா வேச புல்லும்,
சுணையென்ற வழகா வெண்ணெய்க் களவனே துளவி னானே.()

ம ட க் து.

எண்சீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

துளவழகா கலக்கவர வஞ்சலிக்குங் காலம்

தொனித்திடுகள் கலக்கவர வஞ்சலிக்குங் காலம்
வளமலிவெற பருகுகரு மஞ்சாரும் காலம்

வாடையுயிர் பருகுகரு மஞ்சாரும் காலம்
களிறுருளச் சிலையருவி யம்புதைக்குங் காலம்

காயமுறுஞ் சிலையருவி யம்புதைக்குங் காலம்
தளவமளி பாடரப் பூச்செறியுங் காலம்

தளவமளிப் பாடரப் பூச்செறியுங் காலம்

(௩௫)

வேறு.

காலமுகம் தானு மோலமுகம் தானுங்
 காமனைவாயத் தானு மாமனைமாய்த் தானும்
 ஞால மடுததானுஞ் சூல மெடுததானு
 நளின விருப்பானும புளின விருப்பானும்
 நீல மதித்தானுஞ் சீலம விதித்தானு
 நீதி பொழிந்தானுஞ் சோதி வழிந்தானும்
 சால நிறைந்தானு மால முறைந்தானுஞ்
 சலமலை வென்றானுங் குலமலை நின்றானே. (ஙசு)
 கட்டளைககலிததுறை.

மலைதாங்கு மாயா வனகிரிக் கேமழை தாங்கிச்சந்திர
 கலைதாங்கி யந்திர சிலைதாங்கிக் கஞ்சமுந் தாங்கியங்கே
 கொலைதாங்கு நீலந குமிழாம்ப றாங்கிக் கொடியொன்றினமேல்
 கிலைதாங்கு கோங்கமுந் தாங்கியொர பூங்கொம்பு நிறகின்றதே.
 அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

தேனைப் பழித்த விசைக்குயில்காள செமமார் தழைக்கப்
 புறப்பட்டா, சோனைப் புயல்போ லனங்கனம்பு தொடுத்தா
 னினிமேற் றொடப்போமோ, ஆனைக் கரச னிடுக்கணிநுட் கரு
 னோதயம்போ லிமைதத் செம்பொற், றானைத் திருமா லலங்
 கார தந்தா ரிந்தா தந்தாரோ. (ஙஅ)

ம ட க் து

தாழிசை.

தாரமருங்கா மனப்புள்ளே தைக்கு மருககா மனப்புள்ளே
 சரக்கோ டங்கக குலைபடவே தகுமோ வங்கக் குலைபடவே
 வேரோ டுன்ப வளவனமே விடமோ விற்ப வளவனமே
 மேகம் பாவி வருந்திடரோ விதிகாண்பாவி வருந்திடரோ [யே
 மாரனுடைவாட் கேதகையே மயல்கொண்டுடைவாட் கேதகை
 மணந்த விராவம் போருகமே வந்த விராவம் போருகமே

அழகர்கலம்பகம்.

௧௭

ஆரங் கடுக்கு மென்னுளையே யாருக் கடுக்கு மென்னுளையே
யலைக வராவெண் ணந்தினமே யழகா வராவெண்-ணந்தினமே

நேரிசைவெண்பா.

தினகரனு மப்பால்வெண் டிங்களுங்கா ளென்ன
வனகிரிவாழ் காயாமழ வண்ண—அனகா
அறவேத விததேநின னம்புயத்தாள் காணு
தறவேத விததே னருள.

(௪௦)

௧ ளி.

பன்னிருசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

அருணன பரிபோற பரியிலக
வமரில் விசயன றோகடவு
மழக ரிணையில குழககொமை
யாளும் பெருமாள் வாளரக்கர்
செருவென் றிறுத்தார மதுவார்க்குஞ்
செயலை முடித்தார பின்னுமன்பா
தேனுக் கலையா மற்கருணை
செப்தா ரவாதந் திருவடிகள்
கருதுங் களியேங் கனமடத்தைக்
கழுவு மினிய வினையடையுங்
கஞ்சாக் கருக்கு வகைநிறையுங்
கற்பத் தயன்வீழ்ந் தனனன்று
குருவி சார மச்சமறுங்
குலவா ரணங்கள் முன்படியுங்
குறும்பாட் டையுமோ திமீம்வாருங்
குடியும் படையும் வேண்டியவே.

(௪௧)

கடி

அழகர்கலம்பகம்.

பறவைவிடுதூது.

எழுசீர்க்கழிநெடில் சந்தவிருத்தம்.

வேண்டலா நகைக்கவொரு பாங்கியும் வெறுக்கவனை

வேங்கையி னதட்டமதன் வில்லாலே

நுண்டில்படு மச்சமென நான்பதை பதைக்கும்விதி

நுங்கியிடை கொத்திரியி புள்ளீரோ

பாண்டவா துதிக்குமயில் கூந்தல்சொரு கத்தவள

பாஞ்சசனி யத்தொனிசெய செவ்வாயா

ஆண்டுதுரு வற்குநிழ லீந்தவன வெறபிலெனை

யாண்டவழ காக்கினிது சொல்லீரோ.

(சுட)

கட்டளைக்கவித்துறை.

சொல்லிட பாசல மாயாநன னுட்டிற சுடாக கொதுங்கும்

அல்லிடா தீரூழ லாய்நின் படாமுலை யானே கண்டால்

மல்லிட நுந்தின் புயத்தா கனக வனைநினைப்பா

புல்லிட வஞ்செய்வ ரீந்தா பிடியெனறிப் பூந்தழையே. (சுந)

பாண்.

தாழிசை.

தழைவிருந்த வனத்தாழியிசை குழைவிருந்தவ னத்தனை

தந்தசுந்தர ராசகேசவா தம்பதங்களி னினைவினா

இழைமருங்குடை வாணியுந்தொழ விங்கொப்பாணரு ளாரவ

ரிசைபுகுந்திடு காதினம்ற்றவ ரிசைபுகாதுத காதரீ

மழைதொடுங்கொடி மாடவீதியில் வந்ததேபிழை யிறையிவண்

வரத்தைவிட்டனா ஞானம்வந்து பரத்தைநஞ்சினா வீணையும்

பழையபேச்சுரை யுந்தொடுத்தனை புதியபேச்சுரை காணது

பாடினிக்கு மவட்கெழுந்தருள் பாடினிக்கு மனாளனே. ( )

ஊ ர ல்.

எண்சீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

மணங்கமிழ்பூ வையுமயிலுந் தமாலக காடும்
வண்இளியு நீலவெற்பு மடமான கணறும்
இணங்குகட லுந்துகிருங் காரு மின்னும்
யமுனையெஹுந் திருந்தியு மெனைப பேடும
கணங்குழைய கோசலைதே வடிய சோதை
கணமணியும் பாவையும் போற கமல வீட்டில்
அணங்கரசி னுடன்குலவி யாடி ருசு
லலங்கார மாயவோ யாடி ருசு.

(சடு)

த வ ம்.

எழுசீர்க்கழிநெடில சந்தவிருத்தம்.

ஊசிமுனை நின்றுமென தாழ்குகைநு னைந்துமென
ஐமரிவி ருந்துமென வளைபோலே
காசினிசு முன்றுமென வானிடைப றந்துமென
காயமிதெ முந்துவிழும் விளைபோமோ
கீசையு மண்டாசெய சோலைமலை யின்கணமுழு
நீலமலை யுண்டுதொழு மியலாதேல்
கேசவமு குந்தமது சூதனவ னந்தகக
கேதனவெ னுந்தளரி னினைவீனோ.

(சசு)

கட்டளைக் கலித்துறை.

நினையா தவாதமை யாளலங் காரனை னோந்து நந்தன்
தனையா தவாணப வெனறிட பாசலச் சாரலிற் போய்
முனையா தவாதகை தோசிலம் பாற்றின் முடை யுடலை
நனையா தவாசன்ம முஞ்சன்ம மோவிற்த நானிலத்தே.

(சஎ)

சந்தவிருத்தம்.

நிலங்குலவு நாபாபணி லங்குலவு முத்த
நினாக்குமரு விக்குலவ னைக்குமரு வியகார்

இலங்கையில்வெவ வாளிகொடி லங்கையிலி ருக்கு
 மிராவணவி ராவணனி ராவணம றுத்தோரா
 அலங்கலைய ளித்தனர லங்கலைக டற்கு
 மந்தமத னுக்குமனை சந்தமத னுக்கும்
 ஈலங்கலெ னெனக்கணிக லங்கலவை தம்மின்
 கையிலமனை தாருருலை சயிலமனை யாரோ. (சஅ)

கொச்சகக கலிப்பா.

ஆராம வெறபி லழகாசுரு திக்குமெட்டா
 ஏரார பதந்திண்ட வெத்தவங்கள் செய்தனவோ
 ஞரான வன்சிலையுந் தூதுமியென புஞ்சுகும்
 காராய கட்டையும்வெங காளியபபோ நாகமுமே. (சக)

மதங்கி.

த ர ழி சை.

காளமேகமும் வெளிற்றின்னிய கண்ணனாவன கிரியினில்
 காமதங்கம தங்கமாமெழின் மாமதங்கம டந்தைகள்
 தாளவின்முலை யிடைசூறுந்துடி தவளசங்கதிர களமுகம்
 தக்கசந்திர வலையநூபுர சரணமென்பது மத்தளம்
 நீளும்யாழின் முன்கைகாஞா நெற்றிவேடன தம்புரு
 நிறுத்தினன்றொரு சறறுநிச்சகைநெ கிழக்கவேண்டுகின் கிந்
 நாளுநச்சின் னாடகத்தினி நட்டுவாவெனு மதிசயம் [தையே
 நாட்டவாளினை சமுலமுன்பல கூட்டவாள்சமுல் கின்றவே.

நேரிசைவெண்பா.

சுழல்காற்றை மாய்த்துஞ் சுடாநெருப்பை யுண்டும்
 சிழல்பாாத் திடபகிரி நின்றோன் - குழலாதிக்க
 கறறுக் குவித்த கடவுளவ னேயனைத்தும்
 பெற்றாக்கு வித்த பிரான்.

௩௩-அடி நேரிசை ஆசிரியம்.

வித்தகா கருததுட் பத்தி பாய
 நீலம் பழுத்த கோல மேனி
 காற்கடன் முகந்த சூற்புய லென்று
 கதிரிளங் கொங்கைச் சதிரிள மங்கையா
 இயலுறு கலாப மயினட மாடக்
 காயா மலாவிரி காயா வனமென
 அரையர வல்லி வரையர மகளிரா
 குழலிசை வண்டு குழலிசை பாட
 அங்கையிற ருங்குரு ஁ங்கமுந் திகிரியும்
 புதையிருள் சீக்கு மதிகதி னொன்ன
 கவண்கலா லிசைபெ ய சிவந்தவாய மழலைக
 கொடிசியா கணபோ லடிக்கடி சுனைதொறும்
 பதுமச் செங்கா டுதழகுவிந் தலர
 இருவகைக காந்தமும் பெருமுனி வாக்குப
 புனலும் புகையாக கனலுங் கொடுபப
 வனந்திரி மேதி யினஞ்சொரி தீம்பால
 கங்கையிற பரக்கப பொங்குதேன வெள்ளம
 சாம்புன தம்போன மேம்படு சாரல
 சோலை மாமலை மேலினி தமாந்தோய
 அதிரந்தவெண பரிக ளெதிரந்தவென நஞ்சி
 பசும்பரி யேழும் விசுடபிடை மறுக
 விரிதிரா கொழிக்கும் பரிபுர நதியோய்
 மழுபபடைக் கடவுள விழிகுடை யாத
 சித்தசா கோடி யொத்தகட் டழக
 சடைகொடு வேட்ட விடையுடை யவறகாப்
 புரஞ்செற றருளிய பரஞ்சுடா மூரத்தி
 குருகூர் விளங்க வருசட கோபா
 வழத்தவிர நான்மறை விழுப்பொருள் பழுத்த

அழகர்கலம்பகம்.

வாக்கெனு மமுதந் தேக்கிய வொருநீ
புவிமேற சிறசிலா கவியுங் கொண்டனை
ஆங்கவை தமக்குப் பாங்கெனும் வளைகாய்ப்
புளியென மகிழ்ந்தனை போலும்
எனியேன் புன்கவி யேறபதெத திறமே.

(௫௨)

கு ற ம்.

எண்ணாக்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

ஏறநூங் கோதைகே னிடபமால் வரையில்வா
ழிளங்குறப் பாவையான விளங்குறப் பாவையும்
சாற்றுவேன் கண்ணாமுன வெண்ணெயாக் குவியவே
தானடுக் குறிசொனேன் சயிலமா தினைமுதற்
போற்றினே னுழியின னெல்லையுஞ் சங்கையும்
பூரியெட் டக்கரஞ் சீரினிட டெம்பிரான்
தோற்றுவார வாக்குநன் கூழபெலங் கஞ்சியச்
சுதாவிடா ரம்பரத துணியவையா யினியமே.

(௫௩)

கைக்கிளை.

ம ரு ட் ப ரா.

இனியஞ்ச னெஞ்சே யினியவிசை யேழும்
கனியாறு காலுமிரு காலும்—முனிவா
தொழுதா ளழகா சுருமபில்
எழுபூ வாய்ந்த திவளணங் கலளே.

(௫௪)

சித்து.

த ரா ழி னை ச.

அலகைமாமுலை யுண்ட கொண்டல்புள்
எலகையன்றுப குந்தமா
லழகாதாளதெரி சித்தசித்தர
னுக்கிரகம்பெறு சித்தாயாம்

சலனமேனொரு கடகநற்கரி
 தனையழைப்பிமுன னாகமா
 தங்கமாக்குவெ மெய்தராவிடு
 சந்தமிக்குயா பணம்வரும்
 இலகிரும்புத னைப்பொனவெள்ளியொ
 டேறறுவோமுனா குறைபடா
 தெடுதத்தாம்பிர மாதை மச்சநம்
 மிரதவாதம தனகையிற்
 பலமருந்தறி வொருசொலவோமதி
 பசியவாக்குப ளரினியா
 படியளப்பந மக்குமாவடை
 பழவனம்பிரிய மபபனே.

(௫௫)

கட்டளைககலித்துறை.

அப்போத கத்துறை செந்திரு மாபத தழகாபனைக்
 கைப்போத கஞ்சொனன மாயொக்காலங் கருணை செய்வார்
 மெய்ப்போ தகநமக் கெந்நாளவரும் வினை யெனறொழியும்
 எப்போ தகமு மமதையும் போம்புக லேழைநெஞ்சே. (௫௬)

சம்பிரதம்.

கசு - சீர்ககழிநெடில ஆசிரியவிருத்தம்.

ஏழுலோ கமுமிக்க மண்டலத் தூடடைத்
 திடுவோங் குணக்கு வெய்யோ
 மொதிசை புகசுசெய்வோ முத்தரத் தூடுபன்
 னிருதிங்க ளெண்ணி விடுவோம்
 வாழ்குக்கடி ளண்டனா யரம்பையனா நாரதனை
 வரவழைப் போம் படாகொடி.
 மருப்பங் கயங்கள்பல் குதினாகுடை சுனையிலெழ
 மாதேனா யடைய நினைவோம்

தாழ்வறும் புல்லையடி புவிசெய்வோந் திரணத்தை
யுந்திருத் தூணுக்கு வோம்
தருமெறும் பிதனைமத கரிசெய்வோந் துவளையைச்
சண்பகா டவியாக்கு வோம்

ஆழிநீர் முன்பொருப் பாக்குவோ மெய்யகலு
மாவிகள் வரபபண்ணு வோ
மதிரகசி யங்கேரு மழகாதாட் காளலா
வதிதெய்வ முனவிடுவ மே.

(௫௭)

கலிவிருத்தம்.

விடலரு மறையினும் விடவ ராவினும்
நடமிடு மழகொந் நாளி ரவகுவார
தடமுலை மயிலொரு சரம் விடாமுனம்
அடன்மதன விடுசர மனந்த கோடியே.

(௫௮)

எண்சீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

கோடிதவ முயன்முனிவோக் கருள்பதத்தா மலாயா
குறியவரா கம்பெரிய நெடியவரா கமுமாய்
ஆடிசுண சிங்கமுமா மெம்மான்பல் கலையோ
டம்புலிதாழ் கோட்டிடபத் தணிவளையைக் கண்டால்
மூடிருளைப் பொருதறுகண் மறலிகடா விடிலே
முடுகொருக டாமடங்கு மூன்றுகடா மடங்கா
தோடிவரக் குளிறிவெளி நியகளிநு வந்தே
யுறப்பிடரி னினைத்துலவும் பிறப்பிடாமற் நிலையே. (௫௯)

தாழிசை.

இடாகளென்ற தினாகளாலி டுநதுதீரம் வீழவே
யெழுந்தபாவ சாகரத்தி னிடைமிதந்த திரணநான்
மடமைநெஞ்ச நாளிலே மகிழ்ச்சிகூர்த் தெம்பிரான்
மந்தர்மூல சொருபகாந்தி யிந்த்ரநீல மல்லவோ

உடன்மறந்த மறவிராத னுறவிராத தறுகனா
 ஓடுங்கவந்த னுவிபோயொடுங்கவந்த நிருதரும்
 திடமலைந்து விடமலைந்து தென்னிலங்கை வென்றவன்
 திங்களுக்குன்ற முத்திலங்கு நங்களுக்குன்ற மாயனே. (௬௦)
 கட்டளைக்கவித்துறை.

மாய்கின்ற தேவாக்கெ லாமண வாளா வடிவழகா
 வேய்கின்ற சூல்லையென் றோதரு வாரொங்கன் மின்கருப்பு
 சாய்கின்ற பூவணை யாலெபொன் னோலையிற றுவங்கணை
 பாய்கின்ற சாறு குறுவோ பிதுங்கிய பானமுத்தமே. (௬௧)

என்சீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்
 பாலிருந்த நீபிரிபடீ ரொருநீ ருக்கன்
 பங்கபத்தோன் தனனாபை பாரா னென்கண்
 போலிருந்தா னாயமெனையும்பிரித்தா னிற்ப
 புண்ணியமுங் கனையடையும் போமோ சொல்லீ
 சேலிருந்த கொடியோனைப் பெறுமால் சோலைச்
 சிலம்பாறறி னினாதெவுட்டித் தினாமுத் தூருகல்
 மேலிருந்து விளையாடிக் கமல வீட்டின
 மெனபேட்டி ஓடனசெல்செங்கால் வெண்புள ளீரோ. ()

பதினான்குசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.
 புள்ளினவாயக் கிழித்தாரா மருதிடந் தழித்தாரா
 பூதனை யாருயிர கழித்தாரா
 புறஞ்சூழல் காற்றாண் டிதிரமொன் டிதிரத்தாரா
 புரவியோ டிரவியை மறைத்தாரா

துள்ளிய குயிலைப் பூத்ததே மாவைத்
 தூற்றாமன் னையைச்சிறு காற்றைச்
 சுடுமதி கோர மதியினை விடுத்தாரா
 தோன்றிய மதியையென் சொல்வேன்

விள்ளரும் பிலத்துட் பணிகளோ வென்று
 விகங்க பூபதியெழக் கனகன்
 வெங்குடா பிடுங்கி பெறிந்தறங் கிழித்து
 விடாய்க்குவெங் குருதிநீ ருறுஞ்சி

பிள்ளையைப் புரந்த வெள்ளையிற் றகல்வாய்ப்
 பெருங்குரற சிங்கமெங் கணுநதேன்
 பெருக்கெறி சோலைப் பொருபபலங் காரா
 பிறாககுப காரமொன லிலோ.

(௬௩)

கட்டளைககலித்துறை.

ஒன்றாகி மூன்று வடிவா யடியவ ருள்ளததுள்ளே
 நின்றாய் புறத்துமபுள் ளேறிவந் தாபெங்கு நீநிறைந்தாய்
 நன்றாமுன் னுடல்பொன னுடாகை கூப்பிய நங்கள்சூன்றிற்
 சூன்ற மரகதக் குன்றே குன்றேந்து குணக்குன்றமே.

(௬௪)

கலிவிருத்தம்.

குணசலதி யாமழகா குலவனாயின முகில்காள்
 மணமலரின் வண்டுநிகா வன்கணாபி ரிந்தாரா
 கணவரவா நெஞ்சது கருங்கலல வோவென்
 புணாமுலையில் வந்துவினை பொன்னையுரை யீரோ.

(௬௫)

ம ட க் து.

கொச்சகககலிப்பா.

ராமதிச் சோலைவரை யிறைவாமதிச் சோலைவரை
 சாரகவி மானமறா தாரகவி மானமறா
 ஆரணந்தா மோதரனா ரயனந்தா மோதரனார்
 சீரரங்க மொழியாரே தீயரங்க மொழியாரே.

(௬௬)

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

மொழியு மினியீ குழைவாரந்தீ முத்த மிழச்செய்
 யுட்பயின்றீ, வழியு மாசா ரமுஞ்சிறந்தீ மதுரக் கழைகா

ளிணிக்கேளீர, பொழியுங் கொடையா ரழகாவெற்பிற் புராரிக்
கெதிர்போய்த தழல்விழியால், அழியுங் காமன் பழிகார
னங்கே யிணக்க மாகாதே. (௬௭)

நேரிசைவெண்பா.

அங்காப பொழிய வருணனுக்குத் தேனருவி
அங்காப் பொழியேற றசலமே—பங்கயமேல்
துங்கத் திருப்பிரியான சுத்தத் தமிழ்ப்புலவா
சங்கத் திருப்பிரியான சராபு. (௬௮)

வஞ்சித்துறை.

சாரலங் காரமால்
சாரலங் காரமால்
நீரலங் காரமால்
நீரலங் காரமால். (௬௯)

சந்தவிருத்தம்.

அலங்கார யமனும் புறஞ்சாய விதழ்மென்
றறுங்காது பொருகுமப கனனவீழா
இலங்கேசன மகுடந் தகாந்தோட முனையம்
பெயுங்காழு கமனமுனபென் மயல்கூறீர்
கலங்காம லரசனமுன செலுங்காம துவசங்
களைந்தேவின் முதல்தின்று மகிழ்வாயே
சிலம்பாறு தனில்வந் திளம்பேடை. சூழறும்
சிலம்போசை நறவுண்ட குருகாரோ. (௭௦)

நேரிசைவெண்பா.

காமனா வெள்ளைக் கருப்புலில்லே கீற்றுமதி
தாமவுஞ்ச் சிந்து சரங்களே—ஆமாம்
வளைத்தெய் வசிகா மணிரிகரில் லாவெள்
வளைத்தெய் வசிகா மணி. (௭௧)

கட்டளைக்கலித்துறை.

மணியுந்தி யான நதிபாய் வனவெறபன மண்ணும்விண்ணும்
தணியுந்தி யானலங் காரனெங் கோவெனந் தாமமென்னும்
பணியுந்தி யானநத வேளென்னு நீலம் பசங்குரும்பைக்
கணியுந்தி யான மிடுகதிசை பார்க்குமென் னூரணங்கே. (௭௨)

நாராவிடுதாது.

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருததம்.

ஆரமா மலையிற் றேன்றி யங்கங்கோ டுசசெய் தீங்கால்
ஈரமே வியதென் காற்று மிடுதுவுஞ் சமனே கண்டா
வீரமா லலங்காராக்கு விடவரா விடவ ராதோ
தீரமே நாரா காணீர செல்லுவீர சொல்லு வீரே. (௭௩)

கட்டளைக்கலித்துறை.

சொல்லா ரணப்பொருண் மாலலங் காராதண் சோலைவெற
பில், வல்லா ரிளங்கொங்கை மங்கையெங் கேமனு நூலவழியிற,
செல்லாச செலுததொரு கோலபோன முடங்கிய தீங்கருப்பு,
வில்லாணங் கோல்வென்று முக்கோல் விழைந்திட்ட வேதி
யரே. (௭௪)

சந்தவிருத்தம்.

வேதாவெ னச்சொல்சுதா பூமேல்வ ரத்தளரின
மீதாம்வி சிதராமறை வேராறா
வாதாச னசசயன ராராம வெறபிறைவா
வாராம லெய்த்ததுயா சீராமா
சாதார ணத்ததல வேள்பூச லிப்பொழுது
தாரா மடைக்குருகு தூதாமோ
போதா வவைக்கறிவு போதாவெ னிற்பரிவா
போதாம லாத்துளவு போதாவே. (௭௫)

எண்சீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

தாவுமன் புள்ளவா மேவுமன் புள்ளவா

தக்கதா மலையினா மிக்கசே மலையின்மேல்

ஆவியுங் கூடிமா வோவியந் தேடிமே

வலகிலா வஞ்சன்முன் னுலகெலாங் கஞ்சமும்

காவியும் மகரமு நாவியுரு சிகரமும்

காந்தருரு சங்கமும் பாந்தருருரு சிங்கமும்

கோவையு மாரமும் பூவையுங் கீரமுங்

கொருசுமின் சொல்லுநீண் மஞ்சம்விண் வில்லுமே. ( )

நேரிசைவெண்பா

மருசுகா ளுங்களைப்போல் மாறனபூ மாரிபெய்ய

விஞ்சியது பேராசை வெள்ளங்காண் - தஞ்சம்

வழுத்தீர் மதிச்செங்குண மாலலங் காராக்கு

வழுத்தீர் மதிச்செங்குண் மால்.

(எ)

வஞ்சிவிருத்தம்.

செங்குண் மாயவா சீபதி

மங்கை யாரிடம் வண்புனம்

கொங்கை யுங்கணுங் குதலையும்

அங் கரும்பினை யாகுமால்.

(எஅ)

தாழிசை

மாலுநான்முகனு மரனுமாமழகா

மால் விடைச் சயில மயிலனீர்

நீலராமிறைவ ரின்னம்வந்திலாகன்

னெஞ்சர்போலு மினியென்செய்வேன்

ஆலகாலம்வட காலதாகவெதி

ரம்புகாலவில் வளைத்ததால்

காலகாலாகள மெனவிருண்டுபல

காழிறந்தமழை காலமே.

(எக)

கட்டளைக்கலிப்பா.

மழையுறங்குத டஞ்சோலைமாமலை
 வாணன்வாணனாக ரங்களைப்பூதங்கள்
 விழையும்பாரவெ முக்களெனதேபற்றி
 வீசுமாலும்பா வேதாமவருக்கே
 பழயநான்மறை சிங்காசனமலாப
 படுக்கைவீடு டுக்கடல்வெண்ணெப்போல்
 குழையுமன்பாக ருத்தேயுபரிகை
 குளிரிலாமுதறங கோகுலங்காணுமே. (அ௦)

ம ட க் து

எண்ணீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

குலமலைமா யாவாழி கொடியவென்றன் சிந்தா
 குலமலைமா யாவாழி கொடியமதி எலிலக்கை
 நிலமலைய மாதவரி னுனெறிந்தாய் மந்தா
 நிலமலைய மாதவாகை நின்னாமங் கண்டாய்
 பலவருண வாரீச நயனமுழு நீலோற்
 பலவருண வாரீசன் பயப்படவெற் பெடுத்து
 நலவரிசைக் கவிகைபுனை காரோதென் குருகூடா
 நலவரிசைக் கவிகைவிடா நளினமின்றா யகனே. (அ௧)
 கவிநிலைத்துறை.

நளினவி லோசன ரழகாபு லோமிசை நாதன்றன்
 இளவலு மாயவா மாயவா வெற்பினி லிலையோகாண்
 தனையவிழ் மல்லிகை புல்லிய வண்டா தமியென்போல்
 வளைகலை நாண்மதி தோற்றிட நின்றே மருண்மலை. (அ௨)

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

மருதொடித்து விளவெறிந்து குருந்திலேறி
 வடத்துறங்கிச் சோலைமலை வருமால்வெற்பில்

இருதலைப்புள் ளென்னவிருந் திமைப்புநீங்கா
 வெனைப்பிரிந்த பாதகாநாட் டில்லைபோலும்
 அருவிமத மிக்களைமா தனைகடள்ளி
 யடையலாமாக் கோட்டையிடந் தாவிதேக்கித்
 தெருவுதொறு மால்யானைக் கன்றுபோலத்
 தெனறலிளங் கன்றோடித் திரியும்வேனில். (அ௩)
 கட்டளைக்கலித்துறை.

திரியுங் கிரிக்கெதிர சென்றோ ரழகா திருமலைமேல்
 பரியுங் கொடித்தடந் தோவல வாபரி போற்றினாகள்
 விரியும் புனற்கட லுண்டமை யாதூநம் மின்கொடிகண்
 சொரியும் புனற்கடற் கோடுதல் பாராநுண் மிளிப்புயலே. (அ௪)

நேரிசைவெண்பா.

புயல்பாக்குஞ் சாதகமே போன்றேன்பொன் னாட்டின்
 இயல்பாக்குஞ் சேமலைமே லெந்தாய்—தையயின்
 நிலையா திருக்கவரு ணையா மிடிதீர்த்
 தலையா திருக்க வருள்.

வலைச்சியார்.

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

அலைகடலி னடுத்துயிலு மழகாநாட்டி
 லஞ்சொலெலாங் குளமாக வஞ்சனக்கண்
 வலைபெறிவீர பொய்கைவிட்டென் னாவிதாங்கும்
 வரலாறு கேளுமச்ச மருங்குநிலிலும்
 கலைமதியோ டாரலலா வெளிச்சைமீறுங்
 கவலைமுன்னீ ரினாயோக்குங் கனகருப்பம்
 சிலையருவ ரால்மலங்கு படுதல்பாருந்
 திருக்கைவையு மழைச்சுறவைத் தேடுவீரே. (அ௬)

கோற்றியார்.

எண்ணீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

தேடுதமிழ் வடிவழகா நெடியவிடை மலைமேற்
 சிறியவிடைப் பெரியவிடைத் திருக்குலத்தி னமுதே
 கூடுகின்ற வெண்ணெயொடும் வேனிலா நெய்யும்
 குறைவிலைவிற்போரதிகங் கொண்டதெழு படிகான்
 நாடறிந்த த்திமோக முறையிணக்கம் வையு
 ஈவமணிகோ பொன்னுழி நன்குவேன மெல்ல
 ஆடைதனை யொதுக்கிநென பால்வாரு மிசசு
 மாமுழக்கு மோரபோது மகலேனந தமையே. (அஎ)

தாழிசை.

நந்தனந்தன வென்றுகாநனை நங்கைசெங்கைமு கிழக்குமின்
 நளிநமாதென விகலுமாரனை நமதுசாபம்வி டாதெனும்
 சந்தரஞரியா தங்களைச்செய சங்குசக்ர மெனத்தொழும்
 சலதியாடுதல் யமுனைமுழகுத நவமெனுநதலை நாளிலே
 ஐந்தலைப்பணி யுநதருடபையு மாகிலேன்னும் வேணுவா
 யமுதமுண்டியா வம்சமானத திட்டமேயெனு மானைநாய்
 மந்திரத்தில ருதுதீர்க்குநின் வாசம்வீசிய துளவுகான்
 வாசவனபதி பரவுசீபதி வாசசுந்தர ராசனே. (அஅ)

சாம்போகீது.

கட்டளைக்கலித்துறை.

சந்தரத் தோள ரழகான் னுட்டன்னத் தூவியந்தாள்
 மந்தரத் தீஞ்சொற கிளிசெல்லு மோசக்ர வாளஞ்சற்றி
 அந்தரப் பானுவு மோடச்செந் தீயுநெட் டாழிவிழக்
 கந்தரத் தன்குளக் கண்போற் கொதிக்குங் கடுஞ்சரமே. (அக)

பிச்சியார்.

மடக்கு - எண்ணீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.
 மேதினிபோற நழகாமலைத் திருப்பிச்சியாரோ
 வெளிப்பட்டார் முனிவழிமைத் திருப்பிச்சியாரோ

கோதுபடு குழல்போக விளங்குதலைச் சுகமே

கொள்ளுகொண்ட நிற்குவர விளங்குதலைச் சுகமே
காதிலிட்ட செம்பணியு நடுக்காவி யுடையும்

கபாலமுஞ்சூ லமுங்கண்டே நடுக்காவி யுடையும்
ஆதரியு முங்கள்சிவ மதவேடந் திரமே

யறிவீரே யன்றெதிர்த்த மதவேடந் திரமே. (கூ0)

நேரிசைவெண்பா.

மதுகுத னாமுஞ்ஞா வாமான மாயா

அதிருபா ராமா வழகா—எதுவீரா

வெண்ணந் துளவா விமலா மகலாட்சா

தண்ணந் துளவா சரண். (கூக)

பதினான்குசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

சரணகோ கனகங் கறபக நாறத்

தண்டுழாய் முடிபரி மளிக்க

சங்குநே மியும்வெண் ணிலாவெயி லெறிக்கத்

தமனியத் துடிப்பள பளக்க

மரகத மேனி யெழில்பழுத தொழுக

மகராகுண் டலம்புயத் தலம்ப

வனசலோ சனங்க ளருண்மழை பொழிய

வந்தநின் கோலநான் மறவேன்

திரண்முலைக் கிராத துணுகிடைக் கிராத

சிறுமிகள் முகமதி யெனவாய்

திமந்தவாம் பலையும் பறந்தவண் டையுஞ்செந்

தீயெழு புகையெனப் பதறி

விரனெரித் தடங்கா விழிபுதைத் தோடி

வெண்பளிக் கறைகுடி புகுங்கா

வெற்பலங் காரா வழ்பலங் காரா

மெய்யனே தெய்வானையனே.

(கூஉ)

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

தெய்வசிகா மணியையெங்கள் சாரசோர

சிகாமணியைக் கண்மணியிற் சிறந்தோன்றன்னை

ஐவாசகா யனைமுதலுந் தும்பியன்றே

வழைத்ததினன் தும்பிகளே யழைத்துவாரும்
கைவருபந் தாடுமணி முறறமெல்லாங்

கமழ்பனிரீ நிறைத்திறைத்துக் கழுநீர்போலும்
மைவிழியார குளமாக்கி விட்டாரொன்ன

வன்பகையோ பொருமுதலை வளர்கின்றோ. (௯௩)

எழுசீர்க்கழிநெடில் சந்தவிருத்தம்.

வளங்குலவு தண்டலையெடுங்கிரிமு குந்தாநல்வ

ரத்தினம்வ முங்கழ காநாம்

இளங்குதலை கொஞ்சியப சுங்கிலிகள் கெஞ்சியுமி

ரங்கியினம் வந்தில னாயோ

உளங்கொடி மென்சொலமு னஞ்சமன டுங்கிடவு

தைந்தவாவெ குண்டி சுடவே

களங்கமற வெந்ததும் தன்சடல மென்றனாக

ரும்புகையொ ழிந்த தலவே. (௯௪)

ம ட கீ து.

பன்னிருசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

அலமேத் தழகா பதிச்சுணையே

யாடு மேமெய்ப் பதிச்சுணையே

யணில்வாற் கதிர்போ மருந்தினையே

யகன்றே மேய மருந்தினையே

குலவஞ் சுகமே கோகிலமே

கொம்பிற் புனத்திக் கோகிலமே

கூட வளாமா தவிப்போதே

கொடியார்க் கென்மா தவிப்போதே

கலைமுன் பிரியக் கணக்கன்றே
 கரும்பைப் பிரியக் கணக்கன்றே
 கணியாரா காட்டு மருவலரோ
 கணியாரா காட்டு மருவலரோ

சலதி முகக்கு முகமஞ்சே
 தனிததே நிமிட முகமஞ்சே
 தைய லொதுங்கும் வரவழையே
 தையபுண் டானால் வரவழையே

(௬௫)

அ க வ ல்.

வரம்பெற் நிடுதலி னருந்தவக் கிழவரும்
 கண்டகரை யடாத்தலின மண்டலத் தாசரும்
 கறபக மண்டலிற் கனக நாடரும்
 கானமு முக்கலி னானகந் திருவ்ரும
 எழுதரு மறைகள்கூ றிடலால் வியாதனும்
 போதக மோதலிற் புராணவே தியரும்
 சாந்தமுற் நிடுதலிற் றனிஞா னிகளும்
 மான்மத மடுத்தலின் வைணவக் குரவரும்
 நவமணி விரித்தலி னன்னு லீலரும்
 அன்னம வழங்கலி னகவாழ்க் கையரும்
 செம்பொன் னீட்டலிற் றிருப்பாற் கடலும்
 அச்சங் களைதலி னமுதசஞ் சீவியும்
 பூமிதந் திடுதலிற் புண்ட ரீகனும்
 பொங்க ருணாதலிற் பூவை வண்ணனும்
 அம்பிகை கலத்தலி னந்தி வண்ணனும்
 பொருமலை யெறிதலிற் புலேஷிசை கொழுந்நும்
 அகிலங் காட்டலி னலர்க்கிர னாயிறும்
 முத்தமிழ் துதித்தலின் முழுமதிக் கடவுளும்
 சிவனுங் கடவுட் சிஸம்பாற் றிறைவ

இருபது சிகரத்த தெண்ணிலாச் சிகரப்
 பொனமலை வளைத்த செம்மலை யேந்தும்
 வெண்குள றெடுத்த கருங்குள றெருநாள்
 முழைவாய திறந்து மழைபோ விடித்து
 முடிசெய களத்துக் கொடுமரம் வாங்கி
 அடிம ராட நடுநடு நடுங்கி
 கொடிமுடி கவிழ்ந்திற குறுகை பூத்து
 நாளைவா வினாறுன நீளபதிக கேகென
 விடைகொடுத்த தருளமால் விடைமலை வாண
 உந்திக கமலத் துச்சிவிட டிறங்கி
 கருத்திற றெளிந்த கரகநீ ராட்டிக
 கண்டகண் போற்குளிர் தண்டிழாய சாத்தி
 இசைமக ளுடன றுதித தெண்ணில் கோடி
 பிரமா போற்றிய பரம சாமீ
 அளவறு பிறைகளும் களனுறு கறைகளும்
 கண்ககிலா மழுககளும் குண்ககிலாக கழுக்களுட்
 உடையா புலித்தோ லுடையா ரிடையா
 அலகிலா வுமைகளு மிலகுபன னதிகளும்
 பதிகொ ளத்தனா குதிகொள் மத்தனா
 வீரபத திரமுதம் கோரபுத திரரொடும்
 அனந்த முருத்திரா தினந்தினந் தொழுதிடும்
 திருவடி யுடைய பிரம மூர்த்தி
 ஒருவிண் ணப்பமுன் பெருமுனி பின்னா
 நம்பின் னிழலிற் றம்பின் தொடரச்
 செஞ்சிலை யொடும்போய்க் கருஞ்சிலை மிதித்து
 மினனிள மேகமும் வில்லும பிறையும்
 அரலிந் தமுமாங் கதிம்சில பூவும்
 சங்கமுந் திகிரியும் பங்கய முகுளமும்
 கார்தளும் கொடியும் பார்தளும் கதலியும்

மாவிலந் தள்ளும் வகுத்தனை மீண்டும்
புனமதி யுடைய வென்மனப் பாறையை
நறபதப் படுத்தி யறபுதம் வினைக்கும்
கண்ணீர் யுண்ணக் கவாந்த
வெண்ணெய் செய்து விடுவதுடன் கடனே.

(மேல்)

நாழிசை

வெண்ணெய்குடை கொண்டகொண்டல் மேனிமாயா வனகிரி
விறலியென்ற கோகிலத்து மென்பெடைக்கோர் சேவல்க்கேள்
பண்ணுமிங்கு தங்குடைந்து பாணாத்மமை வென்றபின்
பாதகற்கு மருமையோவோர் பாளையினே வெலவது
வண்ணமாப் பெழுந்தகொங்கை கிணை மென்ப ரதமெய்யா
வந்துபா னிறைந்ததுண்மை மதலைபால நென்பது
எண்ணெய்து ட சுந்தரம்பெ னுங்கொழிக்கு விட்டநீ

நோற்குமோ வவாககும்பாழின் வீக்குகாய நிற்பமே. (கூள்)

எழுசீரககழிநெழி லடி வாயிரியவிருத்தம்.

காயரன பிரமாமுத லோடொழுஞ் சனகாநிமிர்
காளமஞ் சனவழகா மா
மாயரம் புலியுநவ நீதமுங் கமிழ்பவன
வாயாகண் டிலாகொ லளிகாள
பாயும்வெம் புலிபொருத மாமனென பவன்விடுமோ
பாறைநெஞ் சினள சிகரநோ
ஆயகொங் கையிலொழுகு பால்பர தெனவிரிய
கோர சந்திர கிரணமே.

(கூள்)

சந்தவிருத்தம்

சந்தன நிழற்குளிரு வந்ததகை தீரசு
சந்திரமுகி யேகவியு மிந்த்ரதரு மாஹு
ஐந்தலை யராவில்வரு மழகாபழ மறைதே
டரியமுனை யாரமுளரி தெரியமுனை போல

வந்தருணம் வைகையிது டொபகையிது முத்தி
வடைலிது கொண்டறவழ் மணம் பமி தலலா
செந்திருநன் எனகமிது சிகரமிது சோலை
சிலம்பிடைசி லம்பியசி லம்புநதி யிதுவே.

கட்டளைக்கவித்துறை.

பதிபெற்ற பாதா மலையலங் காராநன் ஞாடணங்கே
கதிபெற்ற னன்னந்த மீகாமன காமன கழைகழையே
பதிபெற்ற வவவங்க மிவவங்கஞ் சங்கம பலித்தநகே
அதிபெற்ற முத்தம் கிடைத்ததொப பேதுன சக்ககந்தே

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

சுகமும் பிகமும் மறையோதும் சோலை மலையி லலங்காரா
இசுமும் பரமும் வகுத்திரா னெல்லாப டதமும் தரவாழ்
மகமும் தவமுஞ் செய்ததொக்கும் மானந தனைக்கும் பிடுவ
செகமும் பரவுஞ் சிலம்பாறறுத திருந் படியு மொருநீரே.

அழகாகலம்பகம்

முற்றுப்பெற்றது.

உ

முருகக்கடவுளை.

மயிலாசலக்கலம்பகம்.

திருப்புகழ்

பதிகங்கள்.

நினை

முருகதாசசுவாமிக்குள்ளும்

திருப்புகழ்ச்சுவாமிகளுள்.

விளங்குகின்ற

புரிமத் - தண்டபாணிசுவாமிகள்

அருளிச்செய்தன

பொம்மைய பாளையம் பெரியமடம்

வீரசைவசிங்காசனாதிபதியாகிய

சிவக்கியானபாலையசுவாமிகள்

உத்திரவுப்படி

சென்னை.

இந்து தியலாஜிகல் அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

மன்மத மிதுனரவி.

ரிஜிஸ்டர்

உ
முருகசுகடவுடனே .
மயிலாசலக்கலம்பகம்,
திருப்புகழ்
பதிகங்கள்.

இவை
முருகநாசசுவாமிகளென்ற ம
திருப்புகழ்சுவாமிகளென்ற ம
விளங்குகின்ற
ஸ்ரீமத்-தண்டபாணீசுவாமிகள்
அருளிச்செய்தன

பொம்மைய பாணையம் பெரியமடம்
பரசைவசங்காசனாதிபதியாகிய
ஸ்ரீமத்-சிவக்கிரானடாலேயசுவாமிகள்
உத்திரவுப்படி.

செனனே
இஃது நியலாறிகல அச்சுகூடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பட்டன.
மனமதனா மிதுனரவி.
சிஜிஸத்தா.

உ

முருகக்கடவுளை

சோழவந்தா னூரிலெழுந்தருளியிருக்கின்ற

ஸ்ரீமத் கந்தசாமிகவாமிகள்

அருளிச்செய்தன

அறுசாக்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்

மேடாவண்ணாரவாவேளவிபட்டையுமிகழ திருபட்கழோன
வள்ளபிச்சுட்ட, டாலையனுக்கருள்புரிதெயிலடலைக்குகைகெ
நகலடகநூற்பான்மை, யோலையெழுத்துயாவுணராபபுதுட்ட
உடமுவுறிபாதுணமைவெண்ணம், வாலையருளமுற்பவசது
நற்புலவோருணாரதாமகிழத்தறபாறறே.

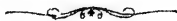
நேரிசைவெண்பா.

உள்ளக்கருத்தினாகருகைகடபாயகுகளகமின்றித்
முள்ளத்தெளிந்தவாககேதித்திக்கு—முள்ளப்
பிக்குநதிருபடிகழைடபாநிஞ்சரடந
கிஞ்சுமயிலகலபகம

உ

முருககடவுளை.

மயிலாசலக்கலம்பகம்.

பாயிரம்

கொச்சகம்.

அன்று சுவபிரகாசனரியதுதிதனக்கெயத்
 சென்றுபகர்ந்தமைநாடிச்சிவநூன்பாலையன
 துன்றுபர்மயிலமலைக்குமரனுக்குக்கலம்பகமென
 றின்றுசொலத்திருப்புகழோனிடத்திலிநிசைத்தாரே.

வெண்பா.

அடம்பபால்வாயவையடக்கியடுத்துவந்து
 ஈட்டுக்குளாடலொன்றுசெய்துபல—பாட்டுடைய
 பாலையனையேவியெனனைப்பறவிலிதாண்டுக்கொண்டன
 சொல்லமிகுமயிலத்தோன.

எண்சீர்வண்ணவிருத்தம்

தனதனத்தன தத்தத்தனதனனா
 சயிலமுழுகவுமவெட்கச்சிறந்தரனா
 தமதுருவொத்தருவிப்பொறபிசைந்துளதா
 மயிலமலைக்குகன்க்குக்கலம்பகநூல
 வனைகுவதற்குயாசொற்கட்டுவந்தருள்வி

வெயிலவனுற்றவயிற்றுசசெழுங்களிநே

வெளிறுமலாக்குளிருககைககிசைநதவளே
யயினமயிலகுகுடமுற்செப்பநினறனவே
யடியாபதககமலத்துற்றநுணபொடியே.

நூல்.

மயங்கிசைக்கொச்சகககலிப்பா.

திருமகளசோநெடுமாயன்செவசமலககண்கடரு
மிருமடவாக்கிடைநீடுமெழிறபவளமலைபோல்வாய்
பரிதிமதியிசைநதாங்குபகர்முடியுமுகமொன்றும
விரிகருணைவிழிமூன்றுமவிளங்குமுழைச்செவியிரண்டிம
வண்பனுவறபையகிளளேமணநுகருமணிநாசிச்
சண்பகமுஞ்சிறுமுதுவறற்றளநகைககனிவாயும
பொறபணியுமபனமலருமபொவிற்ககமுததொடுமார்பும
விறபடுமின்னெனக்காணுமவெனந்வேலவியன்சீரு
மடல்வயிரநதிரிசூலமபயமவரதநதுலங்குங்
கடகநெடுங்கரந்தாங்குங்கவினளேறளகளொருநான்குங்
குஞ்சிமணிசசெஞ்சதவகைககொத்தையுங்கோசிகமுட
விஞ்சியபேரானநதம்வளைததருருநதுணைத்தாளுங்
கொண்டுமயிலாசலததின்சுவட்டிலுறுங்கோயிலிடை
மண்டுசடைச்சிவஞானிவலததமரவாழ்கின்றாய்
மயிலேறித்தகோறிமழுவெளளைக்களிநேறிக
குயிலபோலுமுமையாளகண்குளிரவருங்குருந்தேநீ

இவையெட்டுத்தரவுகள்.

அரன்வழிபடமுனமருணலமருளினே
முரகரியமராமுன்மொழிபுகழ்மருவினே
யயனமுதலமரவறமொடுகறுவினே
புயலிவாமகபதிபுனைமுடியுதவினே

இவை நான்கு மராகங்கள்.

அனபொடுமுனறுதி கூறியாறெழுததாலருசசித்து
து, தெனபொதியையிசைவாழ்வானசிறப்பனை ததுமபெ
றசெயதாய, நினனுமததொன்றினேயேசிதங்கூறச்சலி
ராத, மினனுளனழிநதகரமவினாநதுதவிமீணடுவநதா
ப, நறகீரன்சிறைநீக்கிகளிலரியதமிழணிவான, கறகீறி
பலகையையுங்கடியவடிவேலவிடுததாய், முற்றுசுவைக்
கவிப்பொயயாமொழிபபுலவன்களிகூரப, பற்றுமொரு
கோலொடுமுன்பாலையின்முட்டையுமானய், தென்னரு
ளைககோபுரததிறறிகழொருவன்றனக்காக,முன்னமொ
ருதூணிடத்தின்முளைப்பதற்குவிசைவுற்றாய், போரிநக
ரமுனிவனமுதற்புகலுமவாபுகலகின்ற, சிரியவரளவில
ராசிந்துததபேறளித்தாய்.

இவையாறுத்தரவுகள்.

ஏனமருபபறமோதுவதைத்தனை
யேழிசையிற்கவிகோடிதொடுததனை
மானவாகட்குரியாமயக்கினை
மாசறுசிட்டிவினோதமியக்கினை.

மயிலாசலக்கலம்பகம்.

இன வநான்குநாட்சீரோரடியமபோதரங்கங்கள் ,

மாவடியோடறவென்றனை

மாலவனாயாவினுநின்றனை

தாமதரோரவரிதாயினே

சாரணர்வாழ்வறமேயினே ,

இவைநான்குமுச்சீரோரடியமபோதரங்கங்கள் ,

சேவலபொறுத்தனை

பாவமறுத்தனை

சிகதையுளுற்றனை

விநதைகளபெற்றனை .

இவைநான்குமிருச்சீரோரடியமபோதரங்கங்கள் ,

ஆதலற - இது தனிச்சொல்.

கடலிறபொருநையிறகனலிறறமியேன

நிடமுடனவிடுததசெழுநதமிழப்பனுவ

னைத்துமீண்டொளிரதாவளித்துமுன்னின்ற

தனைத்தனைத்தயருஞ்சேராதொரீஇத

திருமலைசெருவடிறசெயதபேராட

லுருமலைக்கோயிலினுணாததமாற்ற

மாதிரியிறவுமகிலததோரும

பேதியாவண்ணமபேசப்பூரிந்து

சைச்சிலைகருவர்கவின்றருசாரம்

பச்சிளஞ்சீலைப்பரண்மீதிருநதாண்

மதலையென்றியாவரும்வழுத்தவைத்துப்
 பதநிழற்றருவாயபரமெனவந்தேன
 விதிமுறைதவறிவெள்ளிலைமென்று
 சுதிமணிவடமுலைகருத்துட்டோன்றப்
 பழையபாவொன்றுபகாவான்றனையும்
 விழைதருகருணைமிகையாறபுரந்தாய்
 நின்றிருவுள்ளமெனேரத்
 தென்றிகைப்பொழிகு
 மெனவிரங்கினனே

(க)

இஃதாசிரியச்சுரிதகம்.

வெண்பா.

இரங்குத்திருவுள்ளத்தேற்றமுற்றசெவவேள்
 வரங்குளெல்லாகலகுமலைகளே—சூரங்கனைய
 பாழமனமேபலகோடிபத்தர்பரிசுபெற்று
 வாழமயிலத்துள்ளமலை.

(உ)

கட்டளைக்கலித்துறை.

மலைதெய்வமேபரமென்றொப்பிடாச்சிலமானிட
 றுஞ், சிலைத்தெய்வமவைத்துப் பலவாறுநாமங்களசெ
 பாபலென்னோ, நிலைத்தெய்வம்வாழ்மயிலாசலத்தினிறை
 புகழ்கேர், கலைதெய்வமானபிடியேவெண்டாமரைக
 கன்னிகையே.

(ஈ)

கவிப்பா.

கன்னிகருறத்திகணவன்மயிலவெறபை
யுன்னிககருததோடுலுருகப்போற்றிசைக்கு
மென்னிடமினனதெனயாரறிவாரொன்றனகரு
மின்னிறறிகழ்ந்தகதாவேலுமயிலுநதுணையே. (ச)

கலிலைத்துறை.

மயிலாசலததுறற்குமரோசனுககானவழிபாடதாற
கயிலாயமொடுமேருவரைமீதுவைகுநகன்றகண்ணுதல்
பயிலாகமததைப்பழிககினறதியோராகளபகைமிஞ்சுநா
னொயிலாருமடவாராதமககிசசைகொடுவாடலொவவாசுதே
கட்டளைககவிப்பா.

வாதநூற்பிணககாளர் கணகாணரு, மலயமால்ல
மைமாமுனிதன்னருட், போதவாரியினமுழ்கிட நாடு
வேன, புந்திரொந்துபுலம்பிடலாகுமோ, வேதநான்மு
கககளவனைககுட்டிய, வீறுகொண்டொளிரமெஞ்ஞான
தேசிகா, மாதமோதிருநாளவருஞ்சீர்திகழ், மயிலமால்
வரைவாழ்முருகையனே. (சு)

கவிவிருத்தம

ஐயமின்றிமுன்னறைந்தவாசகப்படியருளி
மெய்யர்த்தம்புடைபூடுறவிடுக்குநாளுளதோ
வையம்வானெடுதுதிசெயுமயிலமாமலையின்
செய்யபொற்குவடாமெனத்திகழ்தருஞ்சேயே. (எ)

மற்றொசல்ககலம்பகம

அமசொகழிநெடிவாசிரியவிருத்தம்.

சேயநாண்டாலாகொண்ணெனைத் தினந்தினமருச
சித்தேததுந, தூயவாகமலபபூநதாட் மேளணிதலும
விண்போமோ, மாயவனமருசா விண்ணோமகளபுணா
கணவாவளளி, நாயகாமயிலவெறபினட ஞ்செயுமுருக
வேளே (அ)

எழுசொககழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

முருகமுமலாககடமபணிபுயத்தனை முளிநுமுசா
தானே, யருகாபாழமதத்திமிரம்வவுலகளிடடகலவந
தருள்வானைப, பெருகுசீரத்திருமயிலமாமலைமிசைபே
ணியபெரியோராதந, கருணைஞானமுருகிதற்புமுணிய
வாராலனுக்கஞ்சாரோ (ஆ)

எண்சீர்ககழிநெடிவாசிரியவிருத்தம்.

அஞ்சலளித்தாண்டபெருங்கருணைச்சீரு
மருண்கிரிதாவெனையறைநதசொல்லும
வஞ்சகமெனறிச்சுவதற்குமஞ்சுகிணறேன
வருத்தமினிச்சகிப்பதற்குமவலேனலலே
வெஞ்சகத்தன்னமுடியதைமறக்கமாட்டே
வெடுமயிலக்குவட்டினின்முன்னின்றென்கண்பார்
பஞ்சவனனசகியூரும்பவளமேனிப
பண்ணவனையெண்ணியபான்மையானே. (க)

இசட்டையாசிரியவிருத்தம்.

ஆனமட்டி றபணிபுரிநதுனதுமெய்யனப ரவையீரீ
 ிப்புவிருமபா, தணிநலகமட ந்தையாமுலைத் துணைநினை
 த்துருகியலமருநதமியனனை, யீனருகமெனனையவீர
 ரமுதலொகளு மிறைஞகமபதததிலைவகதுன், நெழி
 வ்வதனநினை குலவுமறுவாக நெறிததலைவெனன்றொளி
 ரவுருசெய்வையோ, கானவக்குழல்லொருசுருகூலமெ
 னவநக கன்னிககிசைநகநணவா, கனகநகராதிபனவள
 கதபிடி கண்டுளங்குளி கூரவருநதனை, வானளகருங்கு
 வடுதொழ மிழியுமருவிபல மாலிகையெனககுலாவு, மயி
 லாசலத்திலொருபுலவோரதுதிககுமொரு வடிவெலபிடி த
 தகுருவே. (௧௧)

புயவகுப்பு.

தன்னதானத்தததனதன்னதானத்தததன
 தன்னதானத்தததன - தானதனந்தன
 குருபராவென தினமுமுருகிநாமெய்யபுலவர்
 கொணர்வதானமுத்தமிழைநேசிததுயர்கதன
 குரவரீபமுறபகருமளவிலாமலாத் தொகுதி
 குலவுமாலிகைத்திரள்களருடிபபொலிநன
 குறைவுருவொளிபபரிதியனையதோளணிப்பகுதி
 கொடுபெழுண்ணெத்தொருமு தூறுமறிவங்கின
 குவிசமுல்லைப்படைவிலகணைவையென்முதம்பலச்சொல்
 குருதியுனுடைகருளீசோச்சுமந்தன

குகுசுக்ஷெவனத்தனதுசிறகைமோதடறப்பறவை
 குளறிடாமொழிக்கினியொடேறிப்பிறங்கின
 குளிருபவாவியிறவுரிமுலையினோடுகிரத்திகையா
 குயமுமாவமுதறமுகமீயப்பிசைந்தன
 கொடியராவின் பபகலையுக்கினமாறிவைத்தடரா
 குழுவெலாமெதிர்த்தமாசெய்தோடககவின்றன
 குறளைநரத்தவசிமுயலுமலைவியிறற்கொரா
 குறையாகிடககசையினலவிட்டுவந்தன (ஹ)
 குடையதாமெனக்கலப்பிழல்கொணமாமயிறுடவவ
 குணமெனநினைப்பவாகனாடுறவந்தன
 குமிழிதோய்மத்தயிலொழுமுவாரணககளிறு
 குதறினெழிறறலையின்மோத்ச்சிவந்தன
 குவளைநேர்விழிச்சசிபிமெருவுவானவளாத்துதவு
 குமரிபூணமுலைகளபமாரககமந்தன
 கொடியினாடுவைத்திறுதமுடியுமவாரதழைக்கலைகொள
 குறமினளணிப்பரணமுனைகிதகுவிந்தன
 கொலைசெய்வாளவிழிச்சிறியமகளிரபாவைமெய்த்தவா
 குலைவுறாமனக்கவனமீறப்பொருந்தன [கள
 கொடுமையெயிபபுரியுமவாகளவேறககதுவு
 குறியுளர்த்தமக்கிழிவுறாமற்புந்தன
 கொடையிலாமுழுககயவாபனைகடோறுமுற்றடியா
 குறகிடாநருட்கடனினமுழ்ச்செய்யுண்பின
 குசையுநாணுறக்கதுமையுடையநியாமெனப்பெரிது

குதிகொள்வேனுளத்தினுமநாளசறஞ்ஞளிந்தன (வ)

வருவவா தமிழ்முலுமவாகளபோகமற்றவாக
 ளனுஞ்முமாறிடடி யநீதிசுருளொன்றின
 வணிகொளவாசெவிகருவழகஞ்லவுசீர்பொறுத்தழிவி
 லசலமீமெயனககவிஞர்பேசுகிடந்தன
 வடலையாருடறபரமர்மீரணவாகரபொருளை
 யநிபுராபுனறசுலமீமநிகருளிரந்தன
 வகிலேலாகமுறபருகியுமிழுமாலவயப்படைய
 பனடயுமாரியறநியநலவீறுற்றெழுந்தன
 வரியநானமன்றககிழவனுடலிலேவானவிலடலறி
 யவசமாகிடசுதிநிறுகோசிக்கைநொண்டன
 வாமராதேநானமிகப்பயமொடினைவிலகாவிநிசுடை
 லமையெனவுருப்பெறுதநீர்ப்புரிந்தன
 வடலகொளவீரருட்டலைவெனருவனீசுக்கனைகொ
 டவுணாகோனினைப்பழிதல்காணசசிறந்தன
 வஞ்ஞா வாரிசக்கடவுளவாமாராலுப்படையு
 மவாகணமேலெதிராதவனையாளப்புதந்தன (வஹ)
 வளவீனமாயெவற்புருவமுடையதானவப்பயலை
 யனுணவகோபொடிப்படமுனடைடுநின்றன
 வழலுமவாய்விடககடிதுபொருத்தாருககொடிய
 னழியவேலவீடுத்துலகமோததிகழ்ந்தன
 வறிவீனன்மிகப்பெருமையுடையகோளரித்தருவ
 னறையுமவாசகப்படியுனைத்தடிந்தன

வலைமகோததிககிடையினெடியமாமாததுருவொ
 டவீருவானையப்பொழுதிலேவெட்டுமொயம்பின
 வமலையோகதத்துவகினையகிலோகமுற்றவாத
 மரசனாமகததியனேநோமுததரன்பின
 வயாவுருமலெகாணமுமுருகனெயெனப்பகரு
 மவனனகவேறுபட்டதனையீதற்கிரங்கின
 வலகையானமிகத்தளருமொருவனோடுபறபலரு
 மவிவுறுதுகறகதவுகீறப்பிளந்தன
 வதிகவாழவுடைப்பழையமதுநாயூரினிப்புலவ
 ரலமராதுகைக்குறியினாலவைததநணபின (௨)
 மருதுமாறுமுற்குலவியுதவிடாதபொற்குவடு
 கதறமோதிடதக்குதியாவுற்றசெண்டின
 கடலையேவிடததுணியுமவருணனாதொழித்தனது
 கதிராசுலாவுசத்தியினவீசிககனனறன
 கனகநாடுடைத்தலைவன்வலியதூதகைகொடுசெய்
 கபடமானதிற்கிறிதுநோவறநிருந்தன
 கவீசொலேனெனத்தினமுதுவலபொயாமொழிக்கெதிரொ
 கரியகோல்பிடித்திசையுமாடற்பயினறன
 கனலதாமலைகருகினிலவுகோபுரத்துயுமொர
 கவிஞனாதியிறபகாபலபாடறறுதைந்தன
 களிறுநாணுறத்தொனிசெய்பனுவலாநொருத்தனது
 கலியினவேறத்திருடியியத்துணிந்தன
 கலைவலாமிகப்புகழுமிசைகொள்ளேராயிற்றவசி

கவலைநீவாதறகொருகளாசத்தியைந்தன
 கறைநிலபாலேபறகுவகைபெருகீவாகவிகுரிய
 கனவினாமலாககொடுசெலவாரததமிழந்தன (௨௪)
 கலுழனானையிறறலைபரிருமலாதிகுரிய
 கனையிலவீசுமுறகடிநிலேங்ககவர்ந்தன
 சமுறமேழவகைபபுவியினுயிலாமழத்தனது
 கனியினுன்மிககுதிக்காளேனததைவென்றன
 கநிலேயீசனேபபொருவுமுனிவனவாயமொழிப்படிமோர்
 கடவுண்மாமணிசசுடிகைவிழத்தூரந்தன
 கனியெண்ணீமாதகக்குவியலனையவேமிகப்பருகு
 கரியினீளவயிறநிரவியேமவக்கடிந்தன
 கனனமாந்திப்புனலையனையநீரழைத்துமைகொள
 கனவிடாயறசசெயுமவீனாததொழுமபின
 காலவாவிலிடெழுமொழுதிபதாரதையுட்கருது
 களவதீரதரககரமதான்மெயப்புகன்றன
 கவளயானையொத்தொளிருமவழுதுகூன்விடசகரமொர்
 சணநிலாதறத்திருவெண்ணிடடுகந்தன
 உருவவேருடறசமணமுனிவராமுழுககொடியா
 கழுவினேறிடத்தமிழைவாரிச்சொரிந்தன (௨௫)
 மருவறாமலாக்கலைகளவிலகொடிதைததுருகி
 மகளிர்சேனையிற்குரிமைமீறிப்புணர்ந்தன
 மதுரசாகரத்தமிழையுதவுசீருடைபொதியை
 வதையினவாணர்மெய்த்தவசுபோலப்படர்ந்தன

வகுளநாணமலாத் தெர்டையபுனை யுவேணமுதற்சிலருள்
மகிழ்வலாமற்பெருருகோலத்தமைநதன
வரதமானதைப்பொருவிப்பயமானதைகொடுதன
வலிமைநாடுமுத்தபாவிசாரத்தைவிண்டன
மறவனோடுகைச்சமாசெய்திரவிலோகொடிக்குவனை
மலையுமாறெழிற்கயலகணமீறகொணாநதன
மறதியாலுணககளியினமுடுகுவானவெளிப்படவு
மனையின்மேயதிறசிறிலாமற்பகிரதன
வயதினலுமிகுயருமவணமுனாவந்கடியின
மணலிலோபமுத்தினையநாளவிடெறிநதன
மறுவிலாவனாகவினையொருவனோதல்துள்ளிய
மரமதுகொப்பொடிவதாகத்தெரிந்தன (நொறு)

பனையலாதுமறவனையனைபெனுகினைபடவனமுன
மணியினாவறப்பகர்தலாதிககமாநதன
வனசலோசனத்தொருபெண்முடியின்மேலவிழத்தருள
வழுகுமோர்படிக்கடியிலேநிறகைகண்டன
வயிணவாதரத்தொருவனியையுநாளினமுறபுனையும
வனையமாமடற்றனையனோவத்தொடர்நதன
வயிரவாதிகட்களவினிணமுமுனுமிக்குதவும
வலியபோரினுக்குரியவீரத்தமுத்தின
மனதுவேறுபட்டிடுதலிலதுநாடிநிப்பவாகண்
மறவிதூதருக்கயர்வுறாமற்றிரிந்தன
மலையிலேறிமுற்புலியிலுருளுமானவச்சிறுவன்

மடிவுறாதெதெதுலகிலேவிட்டவம்பின
வரியராவினததரசாபலாசொனாறுமுற்றாதீன
மகிமையாணமையொப்பனவெலாமுற்றடாதன
வளமைசோதிருபபுகழைமொழிகுவாகளுக்கெளிய
மயிலமாமலைக்குமரனவாகைப்புயங்குளே (கஉ)

நேரிசைவெண்பா.

புபலா மயிலமலைப் புண்ணியமே போல்வான்
கயலாகண வள்ளி கணவ—னியலாரப
பாடுமடியேன்றனக்குப பததர்மனப பங்கயந்தோ
றாமெடி யேனறமாட டான. (கஉ)

கட்டளைக்கவித துறை.

மாட்டாதவெனனைவலியவந்தோட் கொண்டுவிண்
கமலத, தாட்டாமரைத்தொண்டுசெய்யென்னமுனபு
ததெதுநின்றான, கேட்டார்மகிழ்வாங்குளெல்லாந்தருங்
கீர்த்திகொண்டு, பாட்டாலுயர்மயிலாசலத்தோங்கயிறப
ண்ணவனே. (கச)

அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்.

பண்குலவுசெந்தமிழானின்கமலத்திருவடியே பர
வுமென்முன, கண்குலவுதேரகைமயிறபரிமீதிலொருதா
நற் காட்சியீந்தாள, பெண்குலவுமொருபாகப்பிஞ்சு
னுக்குபதேசம் பேசும்வாயாய், திண்குலவுமயிலமலை
குருபரனேவேலணியுந் திரடோட்சேயே. (கரு)

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்

சேயமாழகங்களாறுடை க்குமர தேசிகன்நிருக்
கைவேற்பெருமான, ஸாயவெண்ணேசுவற்கொடியணிந்
தாடுஞ்சுபிரமணியனையனறி, மாயவன்பரமன்கணப
திமுதலாமவானவரிலையெனவுணர்வார், தாயகமானமயி
லமாமலைச்சீர்சாற்றிடததககவவெவரோ. (௧௬)

எண்ணீர்க்கழி நெடிலாசிரிய வண்ணவிருத்தம்.

தன்ன தந்தன தன தன தததன.

எவர்களும்புகழமுமயிலமலைக்குக-னெனமொழிந்த
வனதிருசரணத்திடை, தவமுயன்றுறையுமனமுளவிதத
கர்-தமையடைந்தவர்களபெறுவனசெப்பிடி, லவனியெ
ங்குநிறைதருபுகழ்சத்திய-மதிவிதனகுலவு மதுரநபத்த
பிழ், சிவன்முருகத்தனயன்மகபதியொப்பவர்-திருமையி
ன்பலவிசமரசமுத்தியே (௧௭)

இரங்கறறுழிசை.

முத்தமனையநகைமடவீர்மொழிபக்கேளீரொன்கள
வின், முன்னமொருநாண்மயிலமலைமுருகக்கடவுளவனி
யவந்து, சித்தங்கவர்ந்தானவளைகவர்ந்தான்சேலகவர்ந
தான்நிறல்கவர்ந்தான், சிறிதுநாணமில்லாமறேடித்திரி
நதுதிகைககவிட்டான், பைத்தவரவககடிதடமும்பணை
த்தமுலையுமதவேளும், பரவைததொனியுமபிறவுமெனை
ப்படுத்தாந்துயரஞ்சகிக்கறியே, நெய்த்தகுரவங்குவளை

வெட்சுநீபமுதலாமாலேகளி, நேருமொன்றையெனககா
கநீர்போயிரந்துகொணாவீரே. (கஅ)

நேரிசைவெண்பா.

வீரவடி. வேற்கை வித்தகனேவெள்ளிமலைக்
காரன் விழித்தீயிலவந்தகாரணனை - நீருவி
கோட்டுமயிலாசலத்திற்குமபிட்டுக்கொண்டபின்னு
மிட்டுமயிலாரிடஞ்செலலேன். (கஆ)

கட்டளைக்கலித்துறை.

ஏனலங்காநிற்பரண்மீதிருந்தவிளங்குறத்தி
பானலங்காமாகருருகிப்பணிந்தவன்பண்ணவர்ககா
வீனலங்காதிபறசெறறோனமருகெனனத்துதித்து
நானலங்காணமயிலாசலத்தினைநண்ணினனே. (உ௦)

கலிவிருத்தம்.

நண்ணல்கண்டுமக்குமயிலமவா
ழண்ணலோர்வரமாயினுநகிலான்
கிண்ணநேர்முலைக்கித்திகைபானுகர்
வண்ணவாய்ச்செயல்வன்மையில்வன்மையே. (உ௧)

கலிப்பா - கைக்கிளை.

வன்னமுலைத்துணையவாய்மொழியைத்தாழ்குமுலை
நன்னயஞ்சேர்கண்ணைமிகநம்புமெனனைநத்துகில்லாய்

கினனலவிற்கைமாரன்கடுமபோரவினேககினரு
னென்னடிநான்செயவேனெழினமயிலத்தேநதிழை

தாழிசை - நெஞ்சவிடுதூது.

ஏந்துபூணமுலைங்கைமராகளையேவினாலவர்தங்களுக
கின்பமெய்திடனாடிவாடியிறைஞ்சவாரெழில்வண்டினம
பூந்துணர்க்கடம்பாரமீதுபொலிந்ததேன்மிகவுண்டுகன
புந்தியின்றிமயங்குமஞ்சுகம்பொற்புயததுறுநகிளி
வேந்துடன்களிகூருநாகைகணமெல்லென்பபகராதுபோ
மேகமாதியயாவுமென்றனவிருப்பமுற்றுவாயாதவே
நீந்துதற்கரிதாருமென்றுயர்நெஞ்சநீயறிகின்றையா
-ரீடுசீர்மயிலாசலக்குகனேரினினறுநிகழத்தே. (௨௩)

நேரிசையாகிரியப்பா.

நிகழத்தருமபெருமைநிலவுதெனமலயத
தகத்தியமுனிவறகருளியவீறும
பண்டுநகீரன்பருவரலாழிததுத
தொண்டுகொண்டவிர்தருதூயபுகழுங்
கருணையேவடிவமாகக்காண்டரு
மருணையூர்ப்புலவறகளித்தசெநதமிழுங்
கடனடுவிழிந்துகரைமடத்தவிர்தரு
திடமலிபாலையனதியசிக்க
ரொண்ணிலார்க்குதவுமெழிற்பெருஞ்சிறப்பு
நண்ணிநின்றனபானுமும்வந்தடுதே

னென்பெருங்குற்றமியம்பரிதாயினு
 நினபெருங்கருணைநினைக்கருமபாற்றாற
 றவீர்க்குமெனறுன்னித்தமிழ்கொடுசிறிது
 கவித்தொடைவளையகருதினனாதலி
 னைஞ்ஞிறக்கலாபத்தணிக்குடைபரிகு
 மஞ்ஞைவாகனத்தின்மரகதவன்னக
 கிள்ளையோர்பாகங்கிளர்தரவொருபால்
 வெள்ளைமாலகளிறுமேனாள்வளாதத
 பொன்னிறத்தன்னமபொலிதரநடுவி
 லுன்னியபதினாறுருவிலொன்றெடுத்துச
 சேவலுந்தண்டுகதிருககைவேலும
 பாவலாபனுவல்பகர்வனபிறவுந
 திகழ்தரவநதருட்சேவைநலகிப
 புகழொடுதவமுமபொருந்தவைத்தருளவாய
 தெனனையுமாவுஞ்செருந்தியுநகுநதையும
 புனனையுமபிறவும்பொலிதருசாரம
 குயிலினம்பாடக்குரங்கினங்கொட்ட
 மயிலினமாடுமவளநதிகழ்மயில
 மாமலைக்கோயில்வயினினிதமருங்
 கோமளககுமரகுருபரக்குகனே. (2ச)

நேரிசைவெண்பா.

சூகனேமயிலமலைக்கோமானேயீசன்
 மகனேபெனத்தினமுமவாழ்த்தி—முகமாறம்

பன்னிரண்டுதோளுமபதமிரண்டுநீர்முன்
 நென்னிரணுகைகுவிபுமே. (௨௫)

கட்டளைக்கவித்துறை - தழை.

குவிக்குங் கைத்தொண்டரைக் காப்பான்மயிலக்கு
 வட்டிழைவன், செவிகென்றுயாமெல்லாமுடைத்தாட
 நுஞ்செய்தழை, கவிகின்றதிங்கடகுடைமதவேடா
 கணையைவென்று, புவிக்கண்ணிறைநதபுகழ்வானததூ
 மெபுகச்செய்ததே. (௨௬)

மடக்குக்கொச்சகக்கவிப்பா.

புகழ்நதமுறவாகுமபொருளுநலகுமுறவாக்கு
 மிகலறுக்குமயிலமலையிடஞ்சோககுமயிலமலை
 மகனென்றினுங்களித நானுமவண்கொடிதூங்களிததாளு
 மிகவன்றிதறசெயவேளேவினைவிலககுஞ்செயவேளே.

கவிவிருத்தம்.

வேளைக்குதவிடுமெய்ப்பொருள்வினைவேரறவென்று
 தானைத்தலைமிசைவைத்தருடருசண்முகமுருக்கோன்
 வானைப்பொருகண்ணுருடன்மகிழுந்திருமயில
 நானைக்கெனுமொழியின்பயனணுகச்செயினலமே. (1)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

நலங்குலவுமயிலமலைக் குமரோசனறிருவழியைநண்
 னிடாம, விலங்கடொறுஞ்சென்றிரநதுபட்டசளமித்த
 னையென்றியமப்போமோ, கலங்கரியநெஞ்சகததோ

டாறெழுத்தைத்தினந்தோறுங்கருதியன்பாற், றுலங்கு
புகழ்க்கடன மூழ்குவகவுமாரா வேடமிக்கதோயந்த நா
னே. (௨௯)

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவீருத்தம்.

நாணூயுமற்றனை ததுமொனறெனப்பலஞானநூல
சொலக்கேட்டு, மூனுமாவியுமொனறெனநூணியு
கொண்டுமுனறிடவிடலாமோ, தேனுமாவமுன்றருமொ
ருகுறமகள்சிறுபுகழ்பணிந்தோனே, வானுளாவரும
பொழின்மிகுமயிலமாமலையுடைகருகவேளே. (௩௦)

எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரியவீருத்தம்.

வேள்விமெழுகணைகளவந்துதைக்கமேனி-மெலி
வடைநதுவெண்ணைவாடமின்னாருணகண, வாள்வி
டததாவிற்றதமுதாற்பிழைக்குஞ் சிந்தை-வசமாமென்ற
னக்கிரங்காவனமையாதோ, கேள்வியுற்றநிறதைமொழி
போதாதேயோ-கிளிதானென்றெனைப் பலகாலகிளத்தி
லாயோ, கோள்விலக்குமயிலமலைக்கோயிலானே-குன்று
தொறுநடமாடுககுலத்தாடகோவே. (௩௧)

மடகருக்கட்டளைக்கலிப்பா.

கோவிலகொண்டகுறிஞ்சியிராகமே
கூறக்கேட்கைகுறிஞ்சியிராகமே
வீவின்மேனிமுதிர்ந்தவராகமே
வென்றுமீண்டதெதிரந்தவராகமே

காவிசெங்கடம்பம்புயமாலையே
கானவள்ளிகணமபுயமாலையே
யாவியென்பவறகாட்சிமயிலமே
யன்பர்வேண்டருட்காட்சிமயிலமே. (௩௨)

குறளடிவஞ்சிப்பா.

மயிலெனநடிததயிலெனவிழித
தொயிலுறநடந்துயிரகவாபவ
ரிருபூணமுலைககருதாமருண்
டருளாவலறநிருளபாமுனம்
போலுமபதஞ்சாலுவகவி
மாலுண்டுளராபாலுந்தினந்
தேனெனவினித்தானையுமுருக்
கினமிலகவியானவிலகிலே-னிதனற
செந்தகைககிரியெனசசிகிமேல
வந்தருள்செயத்தருமயிலத்தரசே (௩௩)
பதினாஞ்சுசீர்க்கழிநெடிலாகிரியவ்ருத்தம்.

சேயரின்முகங்கள்பூதமோனாந்துந்திகழ்பரப்பிரம
முமாகு, திறன்மவிதிரடோளகம்புறமெனதூல்செப்பி
யபனனிநுசமையந், தூயவர்விருமபுகதிருவடித்துணை
லகருதியாகமபபொருண்முடிவு, துங்கவேலுலகைத
நமவண்மறறுஞ்சொலுமபடையுருத்திரத்தலைவர்,மா
யவன்முதலோர்வணங்கிடுமொருவன்மயிலுடன்சேவலு
மீசன். மலயமாமனிவன்பாலையனனையார்வமிபடுஞ்சீட

ரிவ்வாறே, யாயசீரனந்தமுடையநீயெளியேற்கருள்செ
யாதிருபா. முறையோ, வருவிசூழ்மயிலாசலபபெருங்
கோயிறகழகியகுமரநாயகனே. (௩௪)

நேரிசைவெண்பா.

நாமிறகடையாகிநானிலத தூரத்தனைக்கும்
போயிறறொருமிரககும்பொலலேனறன்-வாயிற்
றமிழ்மணககசசெய்தபிரான்றையனலலாரகொங்கைச்
சிமிழ்மணககுநதெனமயிலச்சேய. (௩௫)

கட்டளைக்கவிததுறை.

சேயிலவகுநதிருவுள னமுள்ளீரோனறுசெபுகின்
றேன், கோயிலவகுனறக்குறிஞ்சியெங்கெங்குங்குறுகி
நொநது, வாயிலவகுன்றிவருநதாமலெவகண்மயிலவெ
றபின், மேயிலவகுநகுமக்கொங்கைமின்னூர்பொன்வெ
றுததுட்மினே. (௩௬)

தாழிசையிரங்கல்மடக்கு.

மின்னிலங்கிய வேலனெனசிறு மின்னிணக்கம்வி
ரும்பிலான, மேவலாக்கெமனானவேணமகண் மேவநா
டுதலோகிலான், பன்னிரண்டுசெவிகுருகன்சிலர் பன்னி
டுஞ்சொலவினாவிலான், பாடுவாக்கருளகந்தனீங்கிவள
பாடுகண்டுபரிந்திலான், மன்னிடுமபுகழ்ச்சேந்தனைநக
னை மன்னிடும்பைமறுக்கிலான், வாரணகொழிகொ
ண்டசேய்முலை வாரணத்துயாமாற்றிலான், வன்னி

சேர்கரத்தண்ணலார்மகன் வன்னினைப்பைவிடுககிலா
ந், மயிலமாமலைவள்ளையானபெறுமயினிமட்டினில
வஞ்சனே. (௩௭)

அம்மானே.

வஞ்சமெல்லாந்தீர்க்குமயிலமலைவாழ்முருகோன்
கஞ்சனரியீசனுக்குக்கண்டனவகாணமமானே
கஞ்சனரியீசனுக்குக்கண்டனனையாமாகிற்
கொஞ்சங்கருமங்கைக்கொண்டதேனமமானே
கொண்டதமர்க்குலத்தினராலம்மானே. (௩௮)

தாழிசையிரங்கல.

அம்மானையாடிககழங்காடிமுத்தாடியணிமேவுபந்-
காடிச்சிறுரோடுவினையாடி வெயர்வாடியயாவின்றியே,
உம்மானமவருமட்டு முச்சிலவைததாடிச்சிரித்தாடி
யென் - சேலேதொட்டாடித்தினந்தோறுமறவாதுசிராடு
வாள், பெரியமானுடனபோனவறநகைகமைந்தனைப்
பொறிமஞ்ஞையிற-புகழ்கொண்ட மயிலாசலச்சாரவிற
கண்டபோதேயெனேச், சுமமாவிராதேயவனபாலெனக
கானசொறசொல்லெனச்-சொல்லத துணிந்தாளுறங்கா
ளெனெஞ்சநதுடிகுகின்றதே. (௩௯)

வஞ்சிவிருத்தகா.

துடியடிக்களிறறினரோழனை
யடியாசூழ்மயிலத்தலை
வடியயிறகரத்துவள்ளலை
கொடியனென்றுரைக்கக்கூடுமே. (௪௦)

கொச்சகககலிப்பா.

கூடுமவாகருளவேளைக்கூடாராககொலசேயை
யாடுமருடகொடியானையாடாமலசைப்பாணை
தேடுமனபாககெளியானைத்தேடாரைத்திருத்தானைப்
பாடுருணமயிலத்தைப்பாடாதார்பதாநாமே. (சக)

எண்ணீரககழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்—ஊசல

தாமதாசுணமுருத்தனைவளாந்துகாட்டுந்
தனிமயிலாசலககுவடமுற்றவத்தோரோலுந்
தாமணிமணடபதநல்லுமகளிரோடு
துவாமேனியெழிலோங்குத்தொண்டாருழ
வேமவடம்பூண்டவீர்செம்மணிப்பீடத்தி
லெழுந்தருளியினியதமிழ்சைக்கேட்டுமபாக்
காமகளிரங்கைவழியாடருச
லயிலவேற்கைப்பெருமானையாடருசல. (சஉ)

இன்னிசை வெண்பா

ஊசற்குழைமடவாராசுளளத்தையொப்புவித்து
நாசப்படாதநலமளிககவல்லாயோ
மாசுற்றதென்மயிலமாமலையிலவண்டுமொங்குந்
வாசககடம்பணிதேவா. (சஉ)

கட்டளைக்கலித்துறை,

தேவருக்குஞ்சுகிளவன்றனக்குஞ்சிவனமுதலா
முவருக்குதுணையாருருகாவென்றுமுன்னுமன்ப

ரியாவருக்குமபொதுவாயமயிலாசலத்தெய்தினர்க்கே
பூவருகருநள்ளரவுணமைஞானபொருளெய்துமே.

கலிலைததுறை.

பொருசேவலணிரீடு மயிலாசலத்தெநதை பொது
வாயமையிற, தருசேவையொருவாறுபெற்றோமலாத
தாடலைக்கொளவீடு, குருசேவைமுதலாயபலபேறுமெ
ன்னுங்குணதேகாணாத, திருசேருமருமததனமுதலா
கநாலசொன்னசிலநயவீடு. (சுரு)

அறுசீரககழிநெடலாசிரியவிருத்தம்,

உயயநலவரநதநதாடபாணநிலகோடுழலாவண்ணஞ
செய்ப்பினபுகழேநாடுஞ்சிந்தையுந்திகைக்கலாமோ
பையரவருநதுநீதாக்கைப்பரிநடம்பயிலுஞ்சோலை
மையறாமயிலககுனநிலவதிதருமவளமையானே. (சு
தாழிசை-பாண,

வளமலிந்தமயிலவெற்பின்மன்னொன்னைமுன்னைநாள
வலியவநதிரநதணைநதவணமையொனறுமநிகிலா
யளவிலாதவுண்மைசொலவியவைமறநதுவஞ்சமா
யுவரிருககைநீதமென்றறைநதிடத்தகாதடா
பளபளததவேலணிந்தபனனிரண்டுதோளிலென
பாவிநெஞ்சிருநதுமவேறுபாவையாரைநாடினா
களவீனியுரைத்ததுதுபோதுமீழலபாணபோய்க
கந்தாபாலுநெஞ்சநிந்தகன்னியென்றுபனனிரீடு.

வேற்றுவெண்ணெற - தவம்.

பன்னிரண்டு கோளானைப் பவளமலையையானைப் ப
முதிலாறு, சென்னியுடைக்குருபானைத்திருமயிலக்கிரிபு
ரக்குஞ்சேயைநாளு, முன்னியுன்னியுறங்கியுறங்கிடா,
நன்னிலைதவஞ் சரிகடகானதே. (ச௮)

எண்ணெழுநெடிலாசிரியவிருத்தம் - கட்டு.

ஆனையுறவான திருநானயிசை தோன்று-மழகியச
ணமுதத வதாரு செங்குழவியினைமுன்னாள், பூனையுய்யச்
செய்தானைதேனை கபாடற-பொழிவாரு கருளபுரியும
விழிமுவாருடைய, கோனைநெடும்பனிவரையிமேனைமக
டனனைக-கொற்ற வவவேலெனக் கரத்திறபற்றவலலகுக
னை, மானையொககுமவிழியார்கண்டனமுறப்பவனி-வரு
மபரனைமயிலவெறபிலவிரும்பியதென்மனமே. (ச௯)

இரட்டையாசிரியவிருத்தம்.

மனமுன துதிருவடியையலலாதுமற்றென்றின்மரு
வாதிருக்குமியலபும, வாககுனதுபுகழன்றிவேறுவித
மொனறையுமவழுததாதவணமைநெறியுங், கனபணியு
னககன்றிவேற்றொருவருக்கு முயர்காயமுயலாததிலையுங்,
கமமுமபனீரிலையிலவைதத வெண்ணீறுகொடு கடைய
னைதகமையவருளவாய, புனமறமடநதைமொடுபொன
னகர்ப்பிடிதமுவுபுயநினைபொலிந்தபுனிதா, புனவிசுவ
ங்கடாபிநீவரஞ்செசசைபொறபணியுடன்புனைந்தா,ய
னவரதநடநவிலுமரகதமயூரத்திலியில வேலெடுததுவரு

வா, யணிமயிலமலையினதுதலையினி மமலினையாமொனங்
தமுருகேசனே. (௩௦)

கேரிசைவெண்பா

ஏசகன்ற பலபாட்டிசைந்த புகழ்ததோளகளிலென
மாசடைந்தசொல்லும வளைவானே - யீசனுக்குச
சான்னதனைக்கிள்ளையொடுஞ்சொல்லிமயிலாசலத்தின்
பின்னவிரவேல்பறநி நிறகுமவேள். (௩௧)

கட்டளைக்கவித்துறை.

வளஞ்சித்தன்னுருமாறித்திரியவிளங்கெழிறசேய்
வாளஞ்சிறந்தகண்ணாரநடமாடுமயிலவெறபோன
காளஞ்சிறிதுமில்லாப்பொருள்கேடும்ந்தகண்ணுதலபாற
ருளஞ்சிவிகைபெற்றுத்ததுதிபாடியதன்மையென்னே.

கவிநிலைத்துறை.

என்னையமுநின்றிருக்கூத்துமிரண்டுமொன்றா
யின்னோகளிகூரவைக்குந்திறலிலலகொலலோ
மின்னோச்சடையானமுதலாகியமேலவர்க்கோர்
மன்னேமயிலாசலக்கோயிலவாழ்பாரானே. (௩௨)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்

இரங்கல - சிலேடை

வாழங்கிளையினிலைவகிவளா மெனமுக்கையாழிலை
சந்து, குழுமனையாநிடைநாணிச்சோநதுவாடித்தனா
வெயதி, வீழுங்காயமிகக்காயந்துவென்றசகியாயின

கோங்கென், பாழுமகள்போன் மயிலமலைப்பவளக்குகன்
மாலபடைதததுவே. (௫௪)

களித - தாழிசை.

படையாலொருமுதுகுருடல்பப்பாதிததாகப
பண்ணுகுகனமயிலாசலநண்ணுகளியுடையே
முடைநாநியவூணுணபவாமுன்னேகியுநிலே
முதிரசெநகமிழ்பொழியுஞ்சிலமுனிவாககுறவாவேம்
விடையேறியபரமனறலைமீதேமுயலகனும்
விறனமாயவனதுசெநகையின்மிளிரகினறவைவேலு
மடையாளமெனககூறிடுமவருக்கிழிவுடையே
பயன்மாதைவெறுககாதவரறையுமபுசுழநமதே. (௫௫)

எழுசீரககழிநெடிலாசிரியவண்ணவிருத்தம.

தனதநதனதனதானனதனதந்தனதனதானன
தனதநதனதனதானன—தனதானு.

நமனஞ்சியபெரியோரவர்தவமிஞ்சியபயனாமென
நவிலுமபனுவலைநாடொறு—மிகழதியோர்
கமொன்றுழலவதுபோயதுதினரினபணிபுரிவேனொரு
சரமிங்கிதமயினமேலெதிர—வருவாயே
குமரன்குருபரனவேள்குகனமுருகனசரவணநீர்தரு
குழகன்றுணையெனவோதுநா—செளியூடே
பமலனபெறமொழிதாரகவிபரஞ்சொலிமயிலாசல
'மதினுனறருளபொழிசீரிகழ்—கிழவோனே. (௫௬)

மருட்பா.

கிழமுனிவனவேடமிட்டுக்கேகயத்தைவிட்டுப்
பழகிவசஞ்செய்துகுறப்பாவை-குழல்சரியச
சோந்தளி கூவான் றிகழதிருமயிலத
தாராதமெய்யடியவாக்கஞ்சிக
கூரதபூங்கணையான் குமபிடல்வியனே

(ரு எ)

கழிககரைப்புலம்பறநூழிசை—மடக்கு

வியனாகமலமலரினமே
விளம்புமுலகமலரினமே
வெள்ளைநிறததுகருநகீரே
வேணமுனிநததுகருநகீரே
கயலின்குலமேகேதகையே
கருததைச்சுடுமேகேதகையே
கருங்குவளையேகடனுரையே
கானேனவளையேகடனுரையே
புயல்வநதருநதுங்கசப்புனலே
பொருநதுமுறவுங்கசப்புனலே
புளிநததிடரேயளப்புனையே
பொல்லாதிடரேயளப்புனையே
வயமிக்குளவன்பேரொலியே
மயிலததொருவனபேரொலியே
மயலினிலையஞ்சகியேனே
வந்தாளிலையஞ்சகியேனே.

(ரு அ)

நேரிசைவெண்பா.

ஏனமறமங்கைவைவேற்கிடடானையீழிப்பசங்
கானமறமங்கைவைவேற்கைக்குகனை-ஞானமற
மங்கையததோயாமயிலத்திறகண்டுசென்னிக்
கங்கையததோயாகலாம். (௫௧)

கட்டளைக்கலிததுறை,
கலையானவததிரவாணிபுகழுங்கவினமயில
மலையானவததிரவாணிநதையேனையும்வாழவிக்ஞும்வே
ணலையானவததிரவாணிபங்குனறெடுநதவென்றே
னிலையானவததிரவாணிததர்போலுமியல்பினாக்கே ( )

அறுசீரககழிநெடி-லாகிரியவிருத்தம்.

இயலவளமுமலைவளமும்பொழில்வளமும் புனலவள
முமிமையார்போறறும், புயலவளமுமற்றுமுள்ளபலவ
ளமுநதிகழமயிலம்புரந்தசெவவேள, கயல்வளங்காட்டி
யநெடுங்கடகுஞ்சரிக குங்குறமகடகுங்கணவன செந்
நெல்,வயல்வளத்தணமருதமுதனனிலததுஞ்சென்றடி
வருதலுண்டே. (௬௧)

எழுசீர்க்கழிநெடி-லாகிரியவிருத்தம் - ஊர.

வருமபினறியதொண்டருககருட்செயுமயிலமாமலைச
சேய்க்குத, திருநிலாவியபரங்கிரியேரகஞ்செநதிலம்பதி
சோலை, மருவுமாமலையினனகுடிமுதல்வண்டமிழப்
புலவோசொல், பொருவிலாயிரங்கோடிகளாகியபொரு
பபெலாநதனதுரோ. (௬௨)

அடிமடகருக்கொச்சகக்கலிப்பா

தனம்பகமானவா மீதே
தனம்பகமானவா மீதே
வினமபரவுபதியெனனா
வினமபரவுபதியெனனா
வுனம்புயத்தாட்டுதியாதோ
வுனம்புயத்தாட்டுதியாதோ
கனம்படருமயிலமனே
கனம்படருமயிலமனே

(௬௩)

தாழிசை - சித்து

அமலனபுகழமயிலாசலமதில்வாழசிவஞானிக
கருளசெயதயிலணிதோருடனருகிற்றிகழசித்தன்
றமொன்றுளபலசித்தர்கடநதாணமலர்மகரந
தலையிற்புனைதருசித்தர்தமைப்பேணிட்டுள்ளன
மெகதனபைவிடாதேபலமீயங்கொடுவந்தா
லெண்ணூறுவருடமாயுனிலங்கச்செயவலலே
முமலத்தடையறியேமிருநாகநதருவாயேன
முனகட்டிவெளுக்கச்செயுமுறையுநதெரிவேமே. (௬௪)

இதுவுமது - எண்சீக்கழிநெடிலாகிரியவிருந்தம்.

வேம்ப்பானமுமுககாட்டியாண்டாததி
வெண்ணீறுமிகப்பூசிவேணமட்டு

மீமமபபாத்திரத்திலனனம்பருபபுருமபா
 விருமுனறுசுவையுடனீயீதாயானு
 வியாமிபாவினையந்தரசவாதஞ்செயவோ
 மிரபபகனமாறிடபபுரிவோமுவையலலாமற
 தேமபபாங்குறுமயிலமலைப்பொறகோயிற
 மிருககைவேறசித்தாதமபோசெபபுலோமே (௬௫)

கேரிசைவெண்பா.

செபபரியபல்சீரத்திருமயிலமாமலையிற
 றுபபனையமேனிசசுராதிபனை—யெபபடியுங்
 காணுமலென்றனகலிதீரமாட்டாது
 பாணுமலுந்திரியேனான,

கூட்டனைக்கலித்ததுறை.

பானங்கமழுமயிலாசலத்தினடிகுமருட்
 தேவனங்கமழுமயிலாசலத்தினாகும்பிடுநதா
 பானங்கமழுமயிலாசலத்தினன்னறடற்கூ
 தேவனங்கமழுமயிலாசலத்தினல்வீடடிடுமே. (௬௬)

கலிவிருத்தம்.

வீட்டுநேயமிருநதுனைநாடிடுமென
 பாட்டுமாலேபரிந்தருளசெயகுவையோ
 கூட்டுவள்ளியைக்காவுடையான்மகளிற
 கூட்டுவாய்மயிலாசலக்கொற்றவனே, (௬௭)

தாழிசை-சமபிரதம.

கொற்றவாககுமுயர்மாதவர்க்குமொரு
கோனெனககுலவுகுமரவேள்
கோழியன்கொடிகொண்மயிலவெறபிலிரு
கோதையாககுநடுமேவுவா
னறறமீதெனவறிகதளிககுமுரு
கையனெய்யொழுகுமயிலின
னமபுயககழனினைநதுதெண்டனிடு
மனபுகொண்டுதமிழ்பாடினான்
மற்றவறகுநிகாவாழ்வையதாதுடலு
மனமுமவெள்ளைநிறமாகிடு
மாநிலத்தழியெறுமபுமேராபெரிய
மலையெனத்திகழுமவிழியினீர்
வறறலினறிவருநலவினைப்பயனும்
வமபதாமணியுமவெணைகலை
மண்ணடைநதுநிறமாறுமெண்ணில்பல
வாயிவிறபுகலுமாகுமே.

(௬௬)

எண்கோக்கழிகெடிலாகியவிறுத்தம்.

ஆகுமதையழிப்பதற்குமழிவதனையாக்குதற்கு
மயிலவேறகைககுநுபரனையனறியிலையெனத்தேறிப
பாகுநிகாதமிழ்ப்பாடலபலபாடிககளிகூரும்
பழையோரகளபெற்றபயனபடிநேனும்பெறவேண.

யோசுடையாமலிபொதியையுயர்திருச்செந்தூரருணை
யொளிர்திருமாமலைபொருநையுருமலையாதிதலநதே
றேகுமதிறசலிபெய்தியெழினமயிலாசலக்குவட்டி
லினறுவநதுபரவுகின்றேனினிநடபதறியேனே. (௭௦)

வஞ்சித்துறை.

அறிஞாகுழ்மயிலத்
தெறிகதிரெழிறசேய
வெறிகமழ்மென்றாட்
சூறிகொளலகுணமே, (௭௧)

நேரிசைவெண்பா-மறம.

குணப்பிசகுந்தோள்வலியுங்கொண்மறவாபெண்ணை
மணபபதற்குமன்னனிசசைவைத்தாற-கணபபொழுதி
லநதப்புரத்திருக்குமாயிழைமாரொலலோரு
மிந்தமயிலத்துறுவாரோ. (௭௨)

இதுவுமது-கட்டளைக்கலித்துறை.

வார்வேலபுரக்குமயிலாசலத்துமறவர்கொம்பைச்,
சோவேனென றெண்ணுமரசேவுந்தாதநுநதேயவழக,
கோவேமபைக்கட்டுதலனறோ முன்கறபகததூறெழி
த்த, சீர்வேங்கைக்கொவ்வுங்கொன்மாப்பட்டபாட்டை
த் தெளிநகசொல்லே. (௭௩)

கவிவிருத்தம்.

சொல்லுமாய்ப்பொருளானசோதியை
யல்லுமாய்ப்பகலாகியல்லதைப்
புல்லுமாறெழின்மயிலப்புங்குவ
னெல்லுமாறுமாடுகங்களோதுமே. (௭௪)

எண்சீக்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

ஓதுமபனுவறறொகையாவையு நின்னுபயக்கடல்
சூடிமுண்மையுணர், தேதுந்தனதென்றுரையாவழி
யாலெனையுந்தருவேனிடையததகுமோ, காதுஞ்சிலை
வேடர்புனத்தினஞங்ககனத்தினாகன்னிகையும்புரியும்,
வாதுங்களியாகிநடிப்பவனே மயிலததொருநலவரமின்
றருளே. (௭௫)

தாழிசை-குறம்.

மின்றயங்கும்வடிவேலனிதோளுடைவிகிர்தன்
வினாமலிந்தபனிநீபமுளானவியன்மயிலக
குன்றதெத்துமயின்மேல்வரலகண்டதனலே
கொண்டமையலெனநிள்குறிகூறுதுகோதாய்
நனறவனறருசுகம்பெறுவாய்மலையாதே
நாணுரைத்ததுபொயல்லநினைமெயநம்பா
யெனறனக்குநிறைநாழியினெல்லொடுசோறு
மெண்ணெயுங்கலையுமீந்துவிடிப்பொழுதம்மே ( )

இதுவுமது-அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருததம்

அம்மாவெனகுறிகேளுனனாக்கஞ்சுநதரமீகை
சுமமாபோமென்றிராதே தூயமயிலமலைவா
மெமமானறனபுயஞ்சேருமின்பக்கடலைநல்கு
மைமமான்கட்புனனீங்கிவருததநீருளமகிழநதே ( )

கட்டளைக்கவிப்பா.

மகிழாமலாமாலிகைமாரவேண
மலயக்காலிலவரகசூயிலவாய்விடச
சகிகணிநதையுமமபுலியுஞ்சுடத
தையலவாடிததயங்கிடலாகுமோ
வெகினமுாதியைககுட்டியகையனே
யீசனமாலபணிநதேததியமெயயனே
முகிலறாமயிலாசலததையனே
முத்தமிழ்ச்சுவைமுறறுணாதெய்வமே (௭௮)

இரட்டையாசிரியவிருததம்.

தெய்வங்கள் த்தனையுமொன்றெனவுணர்த்திடத்திரு
வருவெடுத்ததெய்வஞ், சிவசமையமுதலாகுமறுவகை
ச்சமையமுந்தெண்டனிடகின்றதெய்வம், பொய்வலித
தானவர்கள்வனியொழித்தமராவளர் பொன்னுலகளித்த
தெய்வம், பொறியனையகுஞ்சரிமுலைத்துணைக்களபம்

பொல்ந்தமார்புடையதெய்வ, மைவனக்குயிலனையவள
 னிமினறநத்தினைமாவினினமகிழ்ந்ததெய்வம்- வண்டமி
 ழுப்புலமைதிகழ்வுமாரருக்கினியவரமெலாமுதவுதெய
 வம், வைவதற்கஞ்சாதகொடியேனையனறுதிருமலைத்து
 காததெய்வ, மயிலவாகனத்தெய்வமயிராபுயத்தெய
 வமயிலாசலத்தெய்வமே. (எசு)

மிலமணடிலவாகிரியப்பா.

தெய்வப்புலமையுந்திருப்புகழ்ச்சிறப்பு
 மைவகைப்பொறிகடகடங்காவறிவுந
 தொண்டாதமபணியுநதூயநெறியு
 மண்டலத்தரையருமவணங்குமாண்பு
 மன்னபலசீருமடைவதுகுறித்து
 நின்னருட்பேறேநினைத்துநெட்டுயிர்த்துத்
 தோகைமாமயிலேச்சுடாச்செஞ்சூட்டு
 வாகைவெண்சேவலைவடிவேற்படையை
 மூவிலைச்சூலமுதிரொளிவயிர
 மாவிமலபடலவாளவயங்கெழிறகேடகரு
 சக்கரஞ்சங்கநதனிககயிறங்குச
 மிக்கசீப்பணிகண்மிகவணிகதுள்ள
 பவளமால்வனாரோபதினறுருவிற
 றவளவெண்ணீற்றுச்சங்கரன்பரவுஞ்
 சிற்சிலவற்றொடுநதினநதினங்கருது

நற்செயல்பொலிந்தநாயினேன்மனத்தை
 தளர்வொடுசலியாததகையுறப்புரிவா
 னளவில்பேராடலைபுனற்பொருரைத்
 திருவுருமாமலையாதியிறசெயது
 பருவமவநதடுத்ததுபதேறலென்ன
 விருதரங்கூறியிருமாப்புய்ததும
 பருவரன்மியிறபட்டார்போலப்
 புலலாதமமனைகளிறபோய்வரவிடுகது
 நலலறலகம்க்ருநறைக்குழனமகளிர்
 கனைபிணையினைவிழிககாமாகனிவாய
 துனைமுலையிளநலநதொய்யினமென்றோ
 ளிறுனிகர்வேளரசிருககையாதியினு
 முறாவரசசெய்தனையொருகணத்தொருதா
 மாதலின்மருண்டனருணகிரியென
 ரோதலுமபிறவுமொளியாவண்ணந
 குழீஇயமுனிவர்குழாததொடுமாசு
 கழீஇயமதிநிகர்களிறறிற்றேன்றித்
 தகாகொணர்விரவாகுத்தலைவ
 னிகொனவிளங்கவெண்ணீறளித்தருளவா
 பைமபுயற்புனலைப்பவளமேய்க்குளு
 செம்புகாவேழத்திரணெடுநதடககைப
 புழைவழியுயிஞ்சம்புதுமலாப்பொதுமபா
 தழைவளமயிலாசலப்பெருங்குவடமுற

மயிலாசலக்கலம்பகம்.

குலவுபொனமதிறறிருக்கோயி
னிவவுசீர்பொறுத்தநிலசறகுருவே. (அ)0

மதங்கம்-நேரிசைவெண்பா.

சறகுருவாநதனமைததவததேதாரதமைமறநது
நிறகுமிசைமதங்கநீலவிழி—பொறகுலடடை
யன்னமயிலாசலததானுநீருதோணடியதா
வின்னமசையாதிருநததே. (அ)1

இதுவுமது-கட்டளைக்களித்துறை.

இருஞ்சூலங்கொண்டவயிரவாபோற்றுமினமதங்கி
வருஞ்சூறைக்காறதெனச்சீறிச்சினந்தழலவாயதிறநது
பெருஞ்சூதரானபுறமதததோர்களைப்பியத்தருநதிக்
கருஞ்சூகங்கொன்றபிரான்மயிலாசலங்காணபவளே ( )

இதுவுமது-அறுசீரக்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

பவச்சாநியாமதங்கிதருநரம்புபஞ்சினுகுமபருவ
நல்கு, மவச்சாவாவெய்யினமுள்ளிறறவிப்பாராககழல
புரககுமன்றிப்பினனாக, தவச்சாபிலுயாவசிட்டனதை
கெகாண்டானமதனடியாராதவிப்பாரகொல்லே, நவ
+சாமைப்பயிலொள்ளா மயிலததானபர் சொல்லுந
வைச்சொறகேடடே. (அ)2

கவிவிருத்தம்.

கேட்டினுக்குளஞ்சினிண்கிளித்தமிழககிளத்துவேன்
மாடபிரங்கிடாதிருககுமவனமையென்னநன்மையோ

கோட்டினத்துயாநதவணமைகொண்டதானமயிலமவாழ
தா! டி.கசசடானனசசரோசமுறறதலைவனே. (அச)

எழுசீர்ககழிறெடி.லாசிரியவிருத்தம்.

தலையாலனபுடனையுணைச்சநததமுமபண்வேன
முலையானைககிடைபோமனமுடமொழித்தருளவா
யிலைவேலகொண்டவனேதகோறியசேவகனே
யிலைசூழ்பாபுகழ்சீமயிலாசலவித்தகனே (அநி)

எணசீர்ககழிறெடி.லாசிரியவிருத்தம்.

வித்தையாலுமவருநதிடாதுனவினாபதாமபுயா
வேணடுவேன, முததைவென்றவெணீறணிநதொரு
முத்தமுநதரவலையோ, தத்தையொன்றுகுலாவுந்நா
புயசசணமுகாமயிலாசலத, தத்தைதங்கையாடாடல
கணடுவப்பானசீர்புனையண்ணலே. (அசு)

பதினொருசீர்ககழிறெடி.லாசிரியவண்ணவிருத்தம்.

தன்னத்தனதனதானன தன்னத்தனதனதானன

தனனதனதனதனதானன-தநததான.

அண்ணற்கொருபொருளபேசுநினவண்மைபுதழ்மிக
மனனசசிறுநடையாமயன-மிஞ்சுதியேன [வேதியு
விண்ணப்பமுமுனதாறிருநனமைசசெவியினுளேகியெ
வெமமைககுகிகெமொறுபு-ரிநதிடாதே [ன

மயிலாசல்கலம்பகம்.

கிண்ணத்துணைமுலைவேடுவமின் னுக்கெதிர்ப்சிமீற்ப
கினைககிழமுனியாயும்-ரஹுளானே
வண்ணததமிழமயிலாசலநண்ணிததொழுமடியார்களை
வனமைச்சமன ணுகாதருள்-கந்தவேளே. (அஎ)
பதினாறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவண்ணவீருத்தம்.

தானதனத்தத்தன தானதனத்தத்தன

தானதனத்தத்தன-தன்னதான.

வேளணிமலாசசமருமீனமலீவுற்றபுலை
மேவியநெறிகுயவா-பகையுமவீணே
விடுதொறலைகருமிடினோயுமிக்ஹறமியன
வேதனைபொறுததுழலவ-தற்கிலாயோ
காளவிடமிககொழுகுமவாயரவினைப்பருகு
கானமயிலிறகலப-நிழலினூடே
காதலிருவாகருநடு-லுடனுதித்தளவில்
கால்பயமற்றநிலை-புதவுவாயே
வாளவுணருக்கரசதாமெனமுளைத்தநெடு
மாமரமறக்கறுவு-புயவீசாகா
வாரணமுகத்தமையனூரொடுபகைத்துலக
மாதிரமுழுககவலம்-வருகுமாரா
தாளநிகாபொறபுமுலைமாதாணைவாகருமொரு
சாமியெனமெச்சிடினு-மகிழ்குக்கேசா
தாரணிதுதிக்குமயிலாசலமுகட்டிலவரு
தப்பதர்தமக்கருளசெய்த-தகையுளானே. (அஅ)

காலம்-நேரிசைவெண்பா.

ஆன தாகினறதிலியாவதெனுங்காலமற்ற
ஞானபராணதகமக்ருள்வான்—வானளவுஞ்
சிராமயிலமலைசெவவேளென விளங்கும
பேராகுருபரபிரான. (அக)

இதுவுமது-கட்டளைக்கவித்துறை.

பரம்பியதெனற்றகனலகாட்டிமாங்குயிறபாட்டொ
ளித்து, வரம்பெறுமாநதிரீருண்டவேனிளமயிலமலைச,
சிரமபுனைதாளுடைசெவவேண்மயவிற்செலுததுமெ
ன்றற, நரம்படுகராபனியெனசெய்யுமோவிளநதை
யலையே. (கூ0)

இதுவுமது எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்
தையலுக்குமுலையருமபுமுதிராககாலஞ்
சரசநயமொழிப்பயனுஞ்சாராககாலம்
வெய்யமதன்கணையெடுத்தவெருளாககாலம்
வியனகழங்கமமானை முச்சிலவெறுககாககாலம்
பையனையகடிதடபழமலராககாலம்
பழையமதநாலசிறிதுமபடியாககாலம்
வையமுதல்முனறுலகுந்துதிக்குநதொல்சீர
மயிலமலைக்குகனமோகமலிந்ததனறே. (கூ1)

தாழிசை.

மலியுங்கருணைவிழியானவானோபரவுபெருமான்
வழவேன்முருக்கடவுண்மயிலமலைசசணமுகவே

ளொவிதங்கியதிண்கழலசேருபயசரணங்கருதி
யுருகித்தொழுமெய்யடியாட்குரியபணிகளபுரிவா
கவியைமதனை விதிபைககாலனறனையுணமதியா
கவலைக்கடலிறகழலார்கமழ்செநதமிழ்முறறுணர்வா
புவியைககரியையுரித்தாரபோலுஞ்சிலரைப்பணியும
புனிதசசமையமாறுமபுகழத்திகழுகின்றவனோ. (கூஉ)

வேறு-தாழிசை.

திசுமுஞ்சனமுகப்பண்ணவன வீரஞ் செறிநதபன
னிருதிண்புயன்றேவர், புகழுவேலுடைச்சேவகணை
மைபொலிந்தசேவலம்பொற்கொடிககார, எனமுஞ்சாக
ரஞ்சுழபுவிமெச்ச வவிரந்தசீரமயிலாசலத்தணை, விக
முஞ்சிறையுளேனையுமாடகொண் டிடத துணிந்ததை
யாரறிவாரோ. (கூஉ)

பள்ளு-பெருந்தாழிசை.

ஆரார்செஞ்சடைப்பரமனார்விழியழலிலுதித்தமுருக
வே - ளகத்தியன்முதலான தொண்டருக்கருளவிளக்க
முன்னளித்தவன, வாரார்பூண்முலைக்குறத்திக்குஞ்சரிமரு
வுந்திண்புயவானவன-மயிலமரலவளையருவிராமிகவந்து
பாயுநலவயவிலே, யேராருழவாகளித்ததுமையலகொண்
டேப்பமிட்டுவந்தடுப்பதா-வினித்தமொழிகள் பேசிச்
சரசத்திணங்கிநாழிகைபோக்குறீர், காராமெனகுழலச
ரியப்பெரியகளபமுலைகள் குலுங்கிடக-கவிழ்ந்துமிர்ந
துநாற்றையெடுத்தகுகையானமென்பளளீரோ. (கூச)

மயிலாசலக்கலம்பகம்

சுவலேவணபா,

ராமபெருநதாவிதயத்தெளியேனே
வாரம்பெருததுவலிதாண்டா
ராமபெரிமயிலத்தன்பாபகைமாறறுதற்காம்
வீரம்பெறுங்குதிவேலவேள். (௯௫)

கட்டளைக்கவித்துறை-ஏகபாதம்.

வேளைக்கருளுமயிலத்தன்றன்னைவிரும்பன்னறே
வேளைக்கருளுமயிலத்தன்றன்னைவிரும்பன்னறே
வேளைக்கருளுமயிலத்தன்றன்னைவிரும்பன்னறே
வேளைக்கருளுமயிலத்தன்றன்னைவிரும்பன்னறே (௯௬)

தாழிசை-வருகை.

நன்றேவருகச்சிவபெருமான்னானாகரமேவருகம்
றைநாலுமுணராபபொருளவருகநறைப பூங்கடம்பு
மலாபவளக, குன்றேவருகமயிலுருவகுருந்தேவருகக்
கனககாக-கோமானமகளிசோ குகன்வருகக் குறத்தி
கணவாவருகவினாந், துன்றேவருகக்களிறேறியின்னே
வருகக்கழறியவா-றியறறியாளவருக வுனதினடங்கொடு
ககவருகவருண, மன்றேவருகப்பலகோடிமலையாய்வ
ருகவருகவே-மயிலாசலத்திலவினையிடும்வாழ்வேவருக
வருகவே. (௯௭)

மயிலாசலககலம்பகம்.

வெளி றுநீற ணிகதமேனியும்விளங்கப
பரசிவனநீருமாலப துமப்புததே
ளரசிலேபோனறேயவிராதருமலகுற
சசிமினா கணவனாதுயாசாரதரப
பசிமுதலொழிந்தபலேலாரசூழக
கந்தநாயகனைககவினறிகழபொதியைக
மந்தமாருதமவரபபெறுமயிலத்
தந்தணார்போற்றவமாபெருந்தகையைச்
செந்தகைபபைந்தகைத்தேவ்யிரிடுவா
நடுவிலிதமருஞானபண்டிதனை
மடுவிலுமொருக்காலவந்தசணமுகனை
யேததுவாரோததுமியல்பினுககிசைந்த
நாததுணைவாணிகவைதவிரமுதுநூல
கற்றுழிவணங்குங்காண்மலாபடைத்த
முற்றுணாபுலவனைமுருக்ககடவுளைக
கனவிலுநனவினுங்கண்டுபபெய்திச
சினமறக்களைநதுதிருமபாமுத்தி
வீட்டுறகருதிவியனறமிழ்மொழியாற
பாட்டுரைத்தணியும்பழங்கவுமாராக்
கணிமலர்ப்பொதுமபரடாந்தபல்குறிஞ்சியும்
பிணியறுத்தழியாபபெருமைநலகும்
புனிதபபூசையும்புனாதவிராட்டமுங்
கனியுமெய்யுணர்வுங்கழிக்கருந்திருவே. (11)

முற்றிற்று.

வேலுமயிலுநதுணை.

நேரிசைவெண்பா,

மயிலமலைகோயிலுகுள்வாழமுருகவேருக
கயிலதனைப்போற்றுமவனன்பாற—பயிலுவ
கலம்பகத்தைகதற்குமவர்கலவியறிவென்ன
நலம்பகம்பெற்றுயயுநரா

குருபாதமேகதி.

சிவசுப்பிரமணிய குமரகுருபர முருகக்கடவுளசகாயம்

வாழி.

அழகியசண்முகத்தொருமெய்க்கடவுள்	..	வாழி
யமராகுலாதிபனவளாததவணங்கு	.. ..	வாழி
குழலுடைபழங்குயிலனையகுறத்தி	.. ..	வாழி
கொற்றவைவேனமயிலசேவற்கொடிச்சீர	.	வாழி
பழமறையோலிமயிலப்பொருப்பு	. ..	வாழி
பத்திரெறிக்கவுமாரப்பண்பு	... ..	வாழி
மழவிடைக்கோனனையசிவஞானி	... ..	வாழி
வையகமுமவானகமுமவாழி	... ..	மாதேவ.

குருபாதமேகதி.

தெய்வமேதுவண.

மயிலாசலத்திருப்புகழ்.

காப்பு—நேரிசைவென்பா.

அயிலத்தனாறு முகத்தை யனனந்தரு
சயிலத்திலாடுந்தலைவன்—மயிலத்தாச
செவவேண் மகிழத்திருப்புகழாற் போற்றுதற்குக்
கைவேழ மாமுகத்தோன காப்பு

தனதனததனதானன - தனதானா.

1. நவமதிககிணையாமெழில்

வதனமலர்த்தொகையாறொடு

பழதறுசெசசைசுலாவிய

மலைபோலே

1. கர்தருபொற்புறுமாறிரு

புயமுமிரட்டையதாமுயர்

பதமுநினைத்துருகாதவெ

னெதிரோநீ

திருமுடிவசகிரவாகுவ

லயநிகொகாத்துமதாணிகள்

சிறுமணிகட்டரைஞாணிகர்

பணியோடே

நிகழமயில்குக்குடகேதன

மனையவைதொட்டிருபேரொடு

சிகிமுதுகின்றருசேவையு

முளதாமோ

குருமணியொத்தொளிர்கோமள

வடிவமுடைக்குமராவட

ளவாயே

சுவடெனும்விற்குரியார்பணி

சுகு.

குமரியொருத்திவிசாரமொ

னே

நெருகவனத்திடைபோயொரு

குறமகளைத்தொழுமார்வம

துடையோனே

மருமலிகற்பகநீழலி

லாகசெலுத்தும்வலாரிதன்

மதலையிடத்தினமுனோர்மொழி

||காவோனே

வரியளிமொயததுளதாமரை

யணிமிகுப்பலவாங்கொண

மயிலமலைக்கரசாகிய

பெருமானே. (க)

தன்னதானனத்தானனதனதன - தனதான.

களபபூதரப்பூணமுலைமகளினா

வழிபடாதுனக்கேபணிபுரிபவர்

கருணைஞானவிததாகியபிரணவ

முணரேனே

கடுவைநேர்மொழித்தீமிகவுடையவர்

மனைகடோறுமுற்றாயிரநயமொழி

எழறுநாவலர்க்கோரிடியெனமிக

மிளிர்னே

குளவிபோலருட்சீர்கொடுநிலவிய

முனிவர்தான்மலர்த்துள்ளணிதலையினர்

சுலவுபேரவைக்கூடதியுவகையொ

டமரேனே

குகு'கூவெனக்கூவிடுமுனமிரு
 சிறகைமோதடற்சேவலையெழுதிய
 கொடியையேமிகப்பேசிடுமொருநல மருள்வாயே
 ளளமெலாமிக்ககோவெனவலறிய
 வமரர்கோணுவப்பாகிடநிசுசரர்
 தமதுவாழ்வறச்சாடியகதிரயின முருகோனே
 தவளநீறுமிககார்திருவுருவின
 ரிமயமால்வகைகோனமகளகணவரொ
 சரபமானவுறசாகர்முனுதவிய புதலவோனே
 வளமருமலர்ச்சோலையின்மதுவெறி
 பெருகுகோடரததாலெறிபடுகளி
 வகையெலாமிழுத்தோடியவருவிகள் பலவாலே
 மருதமாதியிறகாதாமெனவளர்
 கிரிகளியாவுமொப்பாகிடலரிதெனு
 மயிலமாமலைக்கோயிலின்மருவிய பெருமானே.

தனனத்தனதன - தனதான.

கடலைப்பருகிய, முனியைப்புகழ்பவா
 கழலைப்பணிவது தவிராதே
 கதிபெற்றுனதருள், வெளியிற்புகுமவர்
 கவிதைச்சுவையினை யிகழாதே
 கடலைப்பொடியணி, சிவனைப்பரவிய
 சுசுணக்கவுணிய முனிபோலே

மயிலாசலத்திருப்புக் கழ்.

ருங்

துரிதத்தமணர்க, ணிகர் தூர்ச்சனர்வலி

தொலையசெய்யும்வா

மருளவாயே

விடலைககனிபய, நெடியற்கினியவா

விழையததகுமொரு

துணைவோனே

வினாமுற்றியகுர, வலர்பொற்புறுபுய

மிசையுறறிலகிய

கிளியோனே

உடலைககவுரவ, ரவையிற்செலுமிரு

நளினககழலினன

மருகோனே

நிபற்பலநரு, மயிலககிரிமிசை

உடமிட்டருளிய

பெருமாளே. (ங்)

தனதானதத்தனதன - தனதான.

பழகாததுட்டர்மனதையும்

விழியாலுருக்கிரலநுகர்

பழிகாரிகட்குமலர்கொடு

திரியாதே

பனியோடுபற்றிமகிழ்வுறு

பெரியோரைநிததமிகழ்பவர்

பதர்வாசகத்தைநலமென

மதியாதே

யழகானபுட்பவகைகொடுன்

வடிவேனிறுத்திவழிபடு

மதுதீதெனச்சொல்பவர்களை

மருவாதே

யருணாசலத்திலுளவொரு
முதுகோபுரத்தினடியினி
லடியேனிடத்தினமொழிதலை யருளவாயே
குழகாகுறத்திமுலைபுணர்
முருகாமலைபெணுதவிய
குமராவெனச்சொல்புலவரை யகலானே
கொதிரீர்பெருக்குகடலிடை
துயில்வானுரத்தில்வளரொரு
குலமாதளிக்குமிருவாகண் மணவாளர்
மழமால்விடைக்கணதுதின
மீவர்வாதுதிததபொழுதினின
மறைநூன்முகத்திலுளபொருள பகாவேனே
வருவார்நினைததபடிவர
மருள்சொபொறுததுவளமவி
மயிலாசலத்திலுறைதரு பெருமானே (சு)

த 6 தத்தானானதனதானதனதானதன - தனதான

அஞ்சப்பேடேயனையதாகுநடைமாதரொடு
கொஞ்சிசசீராவெதனாலம்வுமாயுன
தன்பர்க்காகாதொடியோனெனநலோரிகழ மெலியாதே
யம்பொற்பாராஸ்கிறவலாரிமுதலோர்கதியை
ஈம்பித்தீவேள்வியினிலாருயிர்கொல்வார்பலரு
மஞ்சப்போராமறிவாளர்புகழோதுநல மறவாதே

வஞ்சத்தோர்வாழ்மனைவாசல்களிலேகியடல
 வென்றித்தோளவீமனெடுமால்விசையனமாரனெனும
 வம்புக்காளானகவிவாணருடனேதினமு மிகலாதே
 மஞ்சைப்போலேயிலகுதோகைமயினமீதிவிரு
 பங்கிறதேவாணையொடுவேடமகணமேவவெதா
 வநதுற்றோநாளகனவிலோதியவினோதமதை யருள்வாடே
 கஞ்சப்பூமீதுவளர்நான்முகனைமோதியொரு
 குன்றிற்கூடேகதறிவாடவிடுமேனமைபெறு
 கந்தப்பவாள்வலிமைதோயுநவவீரர்பணி-துணைவோனே
 கங்குற்போலாகமுறுசூரனமுதலாமவுணர்
 மங்கிப்பூலோகமொடுவாணுலகும்வாழ்வொரு
 கங்கைச்சேயாகிவருஞானமணியேயிறைவர் குருநாதா
 நெஞ்சத்தாலேகருதிடா தபலவாறுவரும்
 விநதைக்காராதிருவெணீறணியுமேலவனா
 நிரதிப்பார்காலநிகரானகவுமாரரொடு திரிவோனே
 நிம்பத்தார்சூடவுமுனானிசைசுவாயளவில்
 குன்றத்தானேமயிலமாமலையிலேமிகவு
 நின்றெற்போல்வாபிழையெலாநலமதாகவருள் பெருமானே

தனன தன தனன தன தனன தன தனன தன

தன தான தத்த தன தன தான ததத தன-தன தான.

அறிவையறிவதுபிரமநிலையெனுநன்முனிவரடி.

பணியாதெதிர்த்திகலியிகழாணவத்தினரு

மிடி-யினிடைமறுகிவருமிரவலர்களிழைதலொரு

கடுகாமெனப்பெறவுமுதவாதொளிப்பவரு
 மதுதினமுமடமகளிராகலவிநலமெனவுருகி
 வழிபாடியற்றுநருநிகரான துட்டர்மகிழ-வடையாடு,
 பரிமிதமதுரநயகுணமருவுகவிதைபல
 நமிழாலுரைததும்லைதொறுமேகும்விற்பனரும்
 விதிதவந்யளவி லுயிர்பதறிமழுவதுபுரியு
 மவாவேரறுககுமெமென னும்வீரமுற்றவரு
 மரியவளமருவுபொழிலகூலவுபொதியையிலுறையு
 முனிவோன்மலர்க்கழலைமறவாதபததாகளு -மெலியாடு
 நிதினையினடனமரகதமயிலினமுதுகிலிரு
 மடவாநதமக்கிடையிலயில்வேலபிடிததமரா
 முனிவாமுதவினாபரவவொருபவளமலைமதென
 முகமாறுமவெறபுறழ்பனிருநோருமிககொழுரு
 பிரசமதுவுளகமலமலரணையதுணையடியு
 முதலாமுறுபபுமுழுமையுநேர்வரககருத-லநியாடு
 பரியதிருமலைமுகடுகிடுகிடெனவுருள்பொழுதி
 லுயிர்போயுடற்றசையைநரிநாயுணச்செயினு
 மருணைமுதுசுகரிவடவருகதனில்வருபொழுதி
 லருள்வாழவளித்திடினுமடியேனிழைத்தபல
 பிழையுநலமெனவுலகுமொழியுமிவனுழலும்வினை
 யனுகாதினித்துயரிலமிழாதிருக்கும்வகை--புரிவாயே
 றியையமுவினையபயவரதமுடனணிதருகை
 யொருளலுடைப்பரமசிவனொதிர்ந்தமத

னிருளுடலநொடியிலெரிபடமுனியுமழல்விழிகொள
 பெருமானுமைப்பெணமுலைபுணாதோளுடைப்புனிதா
 மதகரியினொடுபுலியைவதைபுரியுமிறைவாத
 ளணிவாரொழததனதுசெயலானதிறசிறிது--பகாவோனே
 வகுளமணிதருபுலவனமுதலினாசொலகவிபுனையு
 நெடியோனடறறகுவர்குலகாலனொததமுகி
 லலைகடலினிடைநெரியுமுதாகவணைமிசைதுயிலும்
 விழியான்வடைககவிகைகொளுமாயன்மிககபுகழ்
 மலியுமுரகரிகொடியகனகனுடல்கிழியவென
 வொருதூணிடத்திலவருதிருமாலவிருப்பமுறு மருகோனே
 குறிப்பரும்வனசரா தமிதணிலுறுசிறுமிதரு
 தினைமாவினிறபிரியமிக்குமளக்குமா
 னடியவனாயிகழுமவர்குலமுழுதுநசியவென
 வருகோபமிக்குடையமுருகோனுடைக்கரிய
 குகைகடொறுநடநவிலுமிருசரணமுளகடவுள்
 குகுகுவெனச்சிறகையறைகேதனத்தனெனின-மகிழ்வோ
 [னே.

குறைவிலவளமலிபொழிலுளிமையவர்கண்மகளிரொடு
 விளையாட்டக்கரியநிறவேடர்கைச்சிலையொ
 டிரலையெனவணுகவவர்களிர்கும்வியன்மருவு
 குளிர்சாரலிற்றவசுபுரிவார்பழக்கமது
 கொடுகினிகண்மறைபயிலுமயிலமலைதனிவினையில
 குருவாயெமக்கினியசிவஞானவித்தைதரு-பெருமா
 [னே. (க)

தனன தானன தானன தானன - தன தான

கரியபேய்நிகராமதவேள்விடு	கணையாலே
கவலைநோய்மலிவாய்மடமாதர்முன்	மறுகாதே
கிரிகடோறுநிளௌனநானித	முறுமாறோர்
கிளியெனாமிசுவோதியவாய்மொழி	பிழைதானே
சரிகுலாவிதேதாளுமையாளருள	புதல்வோனே
சகலதேவருநாடுமயேசுரர்	குருநாதா
வரியராவணமாயவனூர்திரு	மருகோனே
மயிலமாமலைமேல்விளையாடிய	பெருமானே (எ)

தனன தன தன தன தனத் - தன தான

கவலைமிகப்பெருகுதலிற் றுதிசெயுட்பழியுமெனுட
கனவிலுரைத்திடுவனபொயத் தொழியாதே
களபமுலைச்சிறுமியர்சொற்சுவையைவிழிக்கயலிணையைக்
கருதியளப்பருமயலிற் றவியாதே
தவளநிறப்பொடியுடனக் கணிபவரைக்கறுவுதொழிற்
சமணர்முதற்பகர்சிலருட் களியாதே
தமநியவெற்பணையமயிற் பரிமுதுகிற்றிகழ்தருநற்
றருணமதைத்தெரியவருட் புரிவாதே
புலனைகாத்தலுமதனிற் சிசுவெனவுற்ற்கன்புட்
புரதகனற்கொருபொருள்செப் பியவாயா
புழையுறுகைக்கரிமுகவற் கிளையசூகக்கடவுளெனப்
புகலுமவர்க்கினியவைமிக் கருள்வோனே

சிவசமையத்தினர்தழையக் கவுணியருட்சிறுவனெனத
திகழுமுழுபுலமையுடைக் குரவோனே
செறிபொழிவிறபிடியையடற்களிறுதொழ்த்தகும்வளமைத்
திருமயிலக்கிரிமுருகப் பெருமானே. (அ)

தனநானத்தந்த-தனநான.

கொடிபோனுடங்குகினறவிடையார்பதம்பணிந்து
கொலையதியுதுணிந்து புரிதீயோ
கொடைநாடிநெஞ்சநொந்துபலவூர்தொறுந்திரிந்து
குறைதீவதினறிவம்பி லுழலாதே
யிடிபோன்முழங்குசெஞ்சொன்மலிபாடல்கொண்டவந்து
னிருதாளிடம்புனைந்து மகிழ்மேலோ
ரிவனோர்தொழும்பெனன்றுதமியேனையுஞ்சொலவென்றி
யிசைவாகவிஞ்சையொன்று தருவாயே
11டிவானளந்தகொண்டல்விழியேயவந்தபெண்கள்
பழகார்வமிஞ்சுதுங்க மணவாளா
பதினாறுடம்பெனன்றுசிலநூல்விடம்பநின்று
பலவாறிலங்கும்விந்தை யுடையானே
மடியாவரங்கொடுத்துமுதுசூர்வணங்கவென்று
மயிலேறும்வென்றிதுன்று முருகோனே
வளைபோலிடுந்தடங்கண்மலிசாரலங்குறிஞ்சி
மயிலாசலம்புரந்த பெருமானே. (க)

தன்னதனதன்னதன தனதானு.

சாதமொழிசிறிதுமொழிவரியபிழையுறுகொடியர்
தமதுமனை களி லாடமை மருகலாமோ
ரதமறையினுவலுமறு வகைநெய்ப்பைபிகழுவா
சரபமெனவுட்கினமிளிர் தரலாமோ
சுரதவிக்கிதவினய சரசுருணமகளிரடி
தொழுதுருகுமவிழையுமல் வுறலாமோ
துரியசீலையெனுமவுன ரகசிபமதுணருமவா
கூணையடியிலுந்ரபொடியு மெளிதாமோ
பரதளிதவழிகனகசபையி னடமிடுவிறைவா
பணியவொருபொருளவிரிவை மொழிவோனே
பகவனியெனவடிவு கொடுகனகனுடலகிழிவு
படமுனிபுமவயவனது மருகோனே
வரதமுறுகையுமபய மெனமிளிர்வொருகனவில
வருகருணைமிகையுடைய குருநாதா
வனசரருமுனிவருள் கொடுகொடுமைதவிரவளா
மயிலமலைமிகைநிலவு பெருமானே. (க)

தன்னதானனத்தனதன-தனதானு.

சருணதேசிகப்பணிபுரி பவனாமேசிடத்துணிபவா
தமதுவாசகப்படிசெல நினையாதே

தாந்யாசலத்தினைநிகா முலைமினர்களைப்பணிபவர்

தருவதானபொயப்பொருணமயல பெருகாதே
முகுளநாண்மலாததுணாகொடு னழகண்மீதருச்சனைசெயு

முனிவரோடுதேதமுமுறு முயர்வாலே
முறைகெடாதமுதமிழ்மழை பொழியுமஊழ்வுபெற்றகலபுவி

முழுதுமோதிடததகுபுகழ் பெறுவேனே

குக்குகுவெனததொனிதரு பெரியசேவலுறறிலகிய
குவிடுநோபுயததணிபல படைமோனே

குமரிகோமளபபகவதி கவுரிநாரணற்கிளையவள்

குழவியாயடற்றகுவரை யடுமவீரா

வகுளமாங்கைபபுயமதனுடன்முனாள்வரப்பெறுமிரு

மகளிராபூண முலைச்சுவடுறு மணிமாபா

வளமெலாமுமுற்றுயர்பல குவிடுதோய்தரத்திகழ்திரு

மயிலமாமலைக்கழகிய பெருமானே. (கக)

தனதத்ததானன - தனதானு.

பலபொய்ச்சொலபேசியமுறைகெட்டவேசியர

பகவிச்சைமேவிட மெவியாடு

பகைமுற்றுசாரணர் நிகரற்பர்கூறிய

பனுவற்குமேன்மைகள் பகராடு,

யுளகைப்பொய்தானெனு நிலைபெற்றநூனிக

நுறவைக்களவிலு மறவாதே

பொருபுத்திபாலுனை வழிபட்டபேருட
 னொளிரச்செயதாளவு நினைவாயோ
 வலகமறதானவருடல் விடடுவானுற
 வடுமவெறறிவேலணி புயவீரா
 வமையொத்ததேரணமறமகளிச்சையானித
 மவள்செப்புமவேலைகள புரிவோனே
 வலவைபபெணுளொடு நடமிட்டவாரண
 மகிழுகுலாவிய துணைவோனே
 வருபததாநாடிய படிபெற்றுவாழ்வுறு
 மயிலத்தினமேவிய பெருமாளே. (௧௨)

(மற்றிற்று).

வெயிலைதருங்கதாவேல வித்தகவேண்மேவு
 மயிலத்திருப்புகழைவாழ்த்தி—சூயிலனையார்
 சூழவருங்காமனமுதற் சொல்பகையெல்லாந்தடிந
 வாழ்வெல்போதம வரும்.

வேலுமயிலுந்துணை.

பதிகம்.

மயிலாசலக்குமராவள்ளிமணவாளா
 கயிலாயத்தாருதவுங்கந்தா—வயிலாருங்
 கையாநீவந்துகழறியவையத்தனையும்
 பொய்யாகலாமோபுகல்.

செந்தமிழ்ப்பாமாழையினுக்காசைகொண்டுபுனை
வதுபோற் சிறந்தபேற்றைத், தந்தருளவேண்டாமோ
விதுவுனக்குத்தெரியாதோசாற்றுவானேன், வெந்தவெ
ண்ணீறணிவார்தம்மழல்விழியிற்பொறியாகிமேனாள்வந்
தாய், கொந்தலருங்கடம்பணிந்தகொற்றவாமயிலமலைக்
குமரவேளே. (௧)

இனிச்சகிக்கமுடியாததுயர முறக்கண்மெனமிடங்
கிடாமற், பனித்தமொழிட்பேதையருக் குருகவிடன
முறைதானோ பணி யெனசெய்வேன, றெனிததசிறு
சதங்கையுந்தணடையுங்கழலுங்குலவுமிரு துணைதநா
ளானே, குனிததவரிசசிலவேடர்மகள்கணவா மயில
மலைக்குமரவேளே. (௨)

செக்கிவிடுமெள்ளேபோற் பெரிதுவருநதிடுவேன
முற்சிகியிற்றோன்றி, யிக்கினற்கும்விரிஞ்சனுக்குமிய
மனுக்குமஞ்சாமலிருக்கசெய்வாய், வக்கிரவெண்கோ
ட்டுமெதகளிற்றினுக்குப்பினறோன்றாமதலாய்வெள்ளைக்,
கொக்கிறகுபூண்டபிரானறவப்பயனே மயிலமலைக்குமர
வேளே. (௩)

நெஞ்சறியப்பிழைகோடிபுரிந்திருக்குந தமிழேனு
ண்ணிவந்தநா, ளஞ்சலளித்தனையதுகண்டிறுமாநதே
னார்தோறுமலைக்கவேண்டாம், வஞ்சரறிவரியானேவா
ரணப்புட்கொடிபேந்திவயங்குங்கையாய், குஞ்சரியாள்
களிசூருங்கோமானேமயிலமலைக்குமரவேளே. (௪)

நற்றவஞ்செயவாவியக்குந திருவேடமிகக்காட்டி
ஞானமில்லாச், சிற்றறிஞர்தாமுமிகழ தீமைமிகபுரி
வேணைச்சினந்துதளளேல், பற்றறுததபெரியோருக்கெ
ளியோனேபன்னிருகைப்பவளக்குனறே, குறறமெலா
மபொறுத்தருளுங் குணக்கடலே மயிலமலைக்குமர
வேளே. (டு)

பாமருட்சிறநொளிநுநதமியேனுஞ்சிற்தேனும்
பூதில்லாதார், தாமடையும்பெரும்பேற்றுக்கிசை
கொளளச்செயதனையேதருவாயகொல்லோ, பூமனழக்
குட்டியகைப்புலவோனே யெவவுலகும்புகழ்பெம்மா
னே, கோமளசுநதரமடவார்க்கினியோனேமயிலமலைக்
குமரவேளே. (சு)

தேனவார்க்குமலர்ப்பொழிற்றண் குறிஞ்சிநிலமெ
ங்குமிகச்சென்றுபாடி, யான்வாழ்க்குறித்தவிதமறிந்
திருந்துமிரங்காமைக் கென்னசெயவே, னூன்வாட்டி
துகர்வேடர்க்கினியானென்றிறைஞ்சினற்குமுறுகணட
ர்ததாய, கூன்வாட்கைநவவீரர்துணைவோனே மயில
மலைக்குமரவேளே. (எ)

பிச்சையமுதருந்தியும்வெண்ணீறுமிகப்புனைந்து
நல்லோர்பிரியம்பெற்றுங், கசைசெவென்றமுலைமடவார்
கடைக்கண்ணுற்படுதுயரங்கழியாதேனே, பச்சைநி
றததிருமாலுக்குரிமை மிகுமருகோனேபரமனவாழங்,
கொசைசுகர்க்கவுணியனாவந்தோனேமயிலமலைக்குமர
வேளே. (அ)

அலைவாரித் துருமபேபோற்பலவாறு சுழலுமனத
தடியனேனைப, புலைவாழககையுடையாகுமருசித்த
கச்செய்தனையேபுகழ்ச்சிரீநாள, கலைவாணிக்கிலககண
நூல விரித்தாைககுமபுலவோனே கருணைககுனறே,
கொலைவாடகைசகூநடிநதகொற்றவனே மயிலமலைக்
குமாவேனே. (க)

புவினுக்குளுறைவானும புணரியிலிற றுயிலவா
னுமபுரஞ்சுடடானு, நாவிடத்திறகொளருமுனறானறி
ருபுகழைப்பகாவேனுநவியலாமோ, காவிலங்குமபொ
னனகரிகாப்போனையெவவுலகுங்கவினுமாறு, கூவிய
சீப்பொருளு சேவறகொடியானே மயிலமலைக் குமா
வேனே. (க0)

பாடரியபலமதையாகமங்களுககுங்குருவானபான
மையுறறும், வேடமகளபாலிரநநாயெனறிகழுவாக
கொல்குமெனறன விருப்பமீந்தா, ளாடகமேயனைய
பொறிச்சிறைவணடுமவிசோலையடுக்கமெங்குங்,கொடர
மாடிடககுயிலினனிசைகாடடுமயிலமலைக்குமரவேனே.

செஞ்சுவைத்தீந்தமிழ்ப பொதியைக்கிரிக்கடுதத
கெல்வேவிசகிறுவனனபாற, கொஞ்சகவிமாலைகொண
டுமகிழ்வானேமயிலமலைக்குமரவேனே, கெஞ்சுருகிவழி
பாடுபுரிநதுதிருநீறணிநதுகேவொழுன, னஞ்சுறழுக
கரியநிறச்சமனனுகானெனபதுமெய்நவின றுயவீனே.

முற்றிறறு.

ப தி க ம்.

கயிலைக்கிரியா னுங்கைகுவிக்குங்கநதன்
மயிலத்தினைக்கருதிவாழத்த—வெயிலவனைக்
கொண்டுசெய்தவேற்படையுங்கொற்றநவவீரர்கடு
கண்டுநின்றுகாக்கக்கடன்.

அடியார்புடையூடனுகிக்கருதும்
படிவாழவுபடைத்திடுநாளுளதோ
பொடியாடியபுங்கவனாருதவும்
வடிவேன்முருகாமயிலத்தரசே. (௧)

தளர்வுற்றவர்தம்மைநினைததயர்வே
னிளமைக்கழிவெய்துமுன்வநதருள்வாய்
கிளர்முததமிழ்பாடியகிள்ளையினுள்
வளர்சிற்பரணேமயிலத்தரசே. (௨)

கரையினறியகாமநெடுங்கடனின்
றியையென்றுறுதிவினையென்றொழிவே
னனாவிஞ்சியநற்சரபம்பொருபுள்
வரையுங்கொடிசேர்மயிலத்தரசே. (௩)

ஏழைக்கிதமோதுமிடக்கினராற்
கோழைப்புகின்றகுணங்கெடுமோ
மாழைக்குயர்வன்னாறுங்கனிசேர்
வாழைப்பொழில்சூழ்மயிலத்தரசே. (௪)

சொல்லிற்சுவையின்றியதூர்ச்சனர்பான்
மல்லிட்டுவருந்தலொழித்தருள்வாய்
கல்லிற்றிரிகின்றவர்கன்னிகையாம்
வல்லிக்கெளியாய்மயிலத்தரசே.

(டு)

பாகைப்பொருபைந்தமிழ்பாடிவொ
ரோகைக்கடலூடுறவநதருள்வாய்
தோகைக்குடையோடுசுமந்தளிகூர்
வாகைப்பரியாயமயிலத்தரசே.

(சு)

நின்னாவனிரம்பியநெஞ்சொடுவொ
ழெனனாகமிளைபதறிநதிலையோ
பொனனாடர்தருங்கொடிபூண்முலையேர்
மன்னாமுதல்வாமயிலத்தரசே.

(எ)

வியன்மிக்குளவேணுபுரத்திடைவந்
தியல்செப்பியதியாவனெனத்தெளியேன்
மயல்வெற்பொடுவாரணமும்பொடியாம்
வயமுற்றவனேமயிலத்தரசே.

(அ)

புலைமாவறவென்றுயர்புண்ணியனே
நிலையானவென்றுநிகழ்த்திலனே
வலைவாரிதசுற்றிடுமம்புவியின்
மலைதோறுறைவாய்மயிலத்தரசே

(க)

மூவர்க்குயிராமுருகாவெனவே
கூவத்தஞ்சொன்னையளித்திலையோ

சேவறகொடியுஞ்சிகுவாகனமும
வாவத்திகழ்தென்மயிலத்தரசே. (க0)

குருவாமெனநம்பியகொவகையினோ
கருவாழிகடககவிடுத்திலையோ
பொருவரதகடமப்புனைநதவனே
வருவாரகளிகூரமயிலத்தரசே. (கக)

மஞ்சாரபொழில்சூழ்மயிலத்தரசிற்
கஞ்சானனனூரமர்நெல்லையினு
னெஞ்சாரநிகழத்தியபாநுவலவார்
பஞ்சாயுதனனபதத்தினரே. (கஉ)

முற்றிற்று
வேலுமயிலுநதுணை.

சிவககியானபாலையசுவாமி

ப தி க ம்.

தவஞானத்தோரபரவுநதணமயிலவெற்பிற
சிவஞானிககோபதிகஞ்செப்பிப—பவவேலைக்
கப்புறத்துமெய்வாழ்வடையவரனீன்ற
துபபுறம்மாலவேழந்துணை.

எவ்வேளையுந்தன்னிதயத்தெழிலவேற்கைச்
செவவேளைவைக்குஞ்சிவஞானிசேருமிடம
வெவவேளுக்கஞ்சிவியன்சாரலெங்குநிடி
மைவேழமாடவயங்குமயிலாசலமே. (க)

பொம்மபுரமும்புனியும்புரந்தருளுஞ்
செம்மறசிவஞானிசீருணர்ச்செய்யுமிடங்
கைமமலராற்செவ்வேறகடவுளையேபூசிப்பார்
மமமரறுப்பான்வளநதமயிலாசலமே (௨)

ஆனற்புலவோரளவில்லாராயந்துகைக்குந்
தேன்றதுமப்புாடறசிவஞானசசிததரிடங்
கான்றமதுமலர்ப்பூங்காவுலகங்காக்குமவைவேற்
றோனறலருடசீர்துலங்குமயிலாசலமே. (௩)

நீடுபுகழ்ச்செவவேணிகழத்துமொழிகொண்டொருவன்
பாடுஞ்சிவஞானபாலையனபததரிடங்
மீடுகாக்கவொணனுவெழிலாடியில்கோடி
யாமும்பெருமையவிரதமயிலாசலமே. (௪)

பூரணமாமுணமைப்பொருளுணர்ந்தபுண்ணியத்தாற
சீரணமற்றுய்ந்தசிவஞானிசீரத்தவிடங்
காரணமுமெண்ணில்பலகாரியமுமானதென்னு
மாரணத்தோனைபபுடைத்தோனும்மயிலாசலமே. (௫)

வெம்புகுணத்துமிலேசசருக்குமெய்விளககுஞ்
சிம்புளனையசிவஞானச்செல்வரிடங்
பம்புகடலைப்பரிந்தாடையாவுடுத்த
வம்புவிக்கோராதரமேயானமயிலாசலமே. (௬)

கல்லுமணலுங்கருப்பிரதங்காட்டும்வண்ணஞ்
சொல்லுஞ்சிவஞானிசோராமலவாழுமிடங்
மல்லுமபகலுமறவானந்தவிடமெவைத்துப்
புலலுங்குகனசீர்பொலிந்தமயிலாசலமே, (௭)

வென்றிவிசையன்விரும்புந்தவத்தினுக்காப்
பனறியின்பின்னேகிவருமபாலையன்பற்றுமிட
மினறிகழும்வைவேலவிகிர்நனவிரும்பநிற்குங்
குன்றினததுண்மேலாககுலவுமயிலாசலமே. (௮)

எண்ணிலபலசீருமெடுத்தேத்துவாரொல்லவாக்கு
நண்ணியபேநீநகசிவஞானியெனறுநததுமிடம
விண்ணினாககோராதாமாம்வேறபெருமான்வேழமுகப்
புண்ணியனோடாடுமபொருவினமயிலாசலமே. (௯)

மெய்வழக்கர்நாலவொனவென்றிமிகுஞ்சித்தியற்றித்
தெய்வகலங்கண்டசிவஞானதேவனிடம
பொயவலிமைத்தானவராமபொல்லாக்கெமனபோலுங்
கைவடிவேற்கநதனகவின்றமயிலாசலமே. (௧௦)

வலலவாகளபோற்றுமயிலாசலத்தினையு
நல்லபுகழ்பெற்றசிவஞானியையுநாடியின்று
செல்லனையவோசைத்திருப்புகழோன்செப்புமிவை
சொல்லநிஞர்தம்மைத்துகள்சிறிதுந்தோயாதே. (௧௧)

முற்றிற்று.

சிவப்பிரகாசமூர்த்தி பதிகம்.

தெய்வப்புலமைச்சிவப்பிரகாசக்குருவைச்
சைவத்தலைமைத்தமிழ்க்கடலை — யுய்வதெண்ணிப்
போற்றுதற்குக்காப்புப்புக்ர்முகத்திழ்ப்புண்கொள்பிறை
கீற்றுறழோர்கோட்டுக்கிரி.

சிவப்பிரகாசமூர்த்திபதிகம்.

குரவனாலவெலருங்கொடியறசெந்திலைட்
பரவலாலவெலனுநினபானமையெனசொலவே
னரவணிவானைநெஞ்சகத்திலாக்கலாற
கரவனுஞ்சிவப்பிரகாசமூர்த்தியே. (க)

அநதநாணமடிபிடித்தவன்றனூயிர்
சிறதவோதியபுகழ்சிறிதெனறெண்ணிடேன்
செந்தமிழ்பாலையனசேரச்சிறதையுட்
கந்தனோசிவப்பிரகாசமூர்த்தியே. (உ)

உலேமலிமாரிதேர்பொடித்தவண்ணமந
லையினர்பலளையுநீற்றநண்ணுவி
ரலேதுகர்மலேமுனியளித்தமுத்தமிழ்க்
கலையுணாசிவப்பிரகாசமூர்த்தியே. (ஈ)

சொற்பனத்தென்னுணீரசொன்னவாசக
மறபருமொப்பமெய்யருடநதாடகொளவீர
விற்பனப்புவருமவெருண்டுநாணுறுவ
கற்பனைச்சிவப்பிரகாசமூர்த்தியே. (ச)

புவித்தியக்கறுகலமபுரிதலவேட்டுளேன்
றவித்திடாதுதவுநஞ்சரதமபொயக்குமோ
சுவித்திடுமனமிலாககோளரோர்வருங்
கனித்திறசிவப்பிரகாசமூர்த்தியே. (ரு)

கழனிகர்தவத்தரிற்றமியனன்பினுக்
கழகியர்நீரலாதாருளளாகொலோ

பழமறையாகமப்பயனெலாமிக்க

கழறியசிவபிரகாசமூர்த்தியே.

(௬)

கேட்டியலென்ககருடகிளாசசிதோயவிந்

நாட்டியலுமதிசைநவ்லறபாலதோ

வேட்டிலலெனபுகழ்முத்தொயநநிலை

காட்டியசிவபிரகாசமூர்த்தியே.

(௭)

விசையனுக்கநளபுர்வேடனாரந்

ணைசகொடுதுதித்துநானலியலாகுமோ

விசைவிபுனகவிஞாநெஞ்சிரணங்காண்டந்

கசைசிகாசிவபிரகாசமூர்த்தியே.

(௮)

இருமகுவீனறநுமநீசொன்றுதிக

கருள்வசயபுநதுநதரையானறியசொல்லுவி

பெருமைசாலபத்தியிலபிசிதாபேணிந்

கருமமிவசிவபிரகாசமூர்த்தியே.

(௯)

வாதவூரமுனிமுதலவருக்குநாலவாமெயப

போதமவேண்டுறவெனைபபுரிநததராகொலோ

மாதர்நலலாபுவிமாடைநாடுமுக

காதலிவசிவபிரகாசமூர்த்தியே.

(௧௦)

உலப்பிலசீர்திகழநலாறநூரினொன்றிடை

கலப்புறுஞ்சிவபிரகாசமூர்த்தியைப

புலப்பகைதந்ருபபுகழ்பபுவனபோற்றிவை

சொலப்பெறுமவரெலாநதுயொயதார்களே.

(௧௧)

முற்றிற்று.

தெய்வமேதுவண.

உ

முருகக்கடவுள்

சா த் து க வி.

இந்நூலாசிரியரது மாணுக்கர்களிலொருவராகிய
தி - செ. சித்திரபுத்திரபிள்ளையவர்கள்

இயற்றியன

அறுசீவிருத்தங்கள்.

திருவருணமுருகதாசனறிந்புகழக்காரனெனுகள்
சூரபரனறணடபாணிக்கோலமுஞ்சமைந்தமேலோ
னருளவலிபெரிடியாபோற்றுமயிலொடுமயிலமேவிக
நருணசெயகநதனமீதுகலம்பகமுரைசெய்தப்பால.

அதிரயவண்ணப்பாவேயாநதிருபுகழுமற்றும்
பதிகமோரிரணடுமபாடிப்பாலையமுனிக்குமனனா
றுதிபகாநதருட்பேராண்மைதோயசிவபிரகாசற்கும்
விதிமுறைப்பதிகம்பாடிமேதினியுச்செயதானே.

குழிப்பு.

தனநதனந்தனதானனதனன.

கலம்பகம்பலபாடிபுலவர்

கவினபெறும்பொழிலாதிருமயிலா

சலம்புரநதவிசேயசண்முகவேள்

சரண்புனைந்துயமாறுகொள்வழிவா

னலம்பொலிநதநெலவேலியிலவருவா

னவின்றதொன்றுளதேயதனிடநீர்

பொலம்பிறங்கயினீபமொடணிதோள்

புனைந்தவண்கவிநாடுதல்கடனே

